

การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงาน เขียน
ภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการพัฒนานวัตกรรมการทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPING ASSESSMENT TOOL AND GUIDELINES FOR ENGLISH WRITING CORRECTION
SKILL OF ENGLISH MAJOR PRESERVICE TEACHERS

Miss Nutthariya Chinapatthanawong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Methodology for Innovation Development in
Education

Department of Educational Research and Psychology

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงาน เขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน
โดย	น.ส.ณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์
สาขาวิชา	วิธีวิทยาการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์)

ณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์ : การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงาน เขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน. (DEVELOPING ASSESSMENT TOOL AND GUIDELINES FOR ENGLISH WRITING CORRECTION SKILL OF ENGLISH MAJOR PRESERVICE TEACHERS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.สุวิมล ว่องวาณิช

การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของครูมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพและทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตฝึกสอนที่กำลังจะเป็นครูในอนาคต จึงจำเป็นต้องฝึกทักษะการตรวจงานให้มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ ตัวอย่างวิจัยเป็นครูผู้ให้ข้อมูลสำคัญ นิสิตฝึกสอน และนักเรียนโดยจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แนวคำถามสัมภาษณ์ปลายเปิด แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน และเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา การประเมินความต้องการจำเป็นด้วยค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรงและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อมต่อข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ครูยังให้ข้อมูลย้อนกลับ คำแนะนำ และคำติชมให้แก่ นักเรียนในงานเขียน นอกจากนี้ ผลจากการประเมินความต้องการจำเป็นด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นิสิตฝึกสอนมีความจำเป็นในเรื่องการเขียนข้อเสนอแนะลงไปในงานเขียนของนักเรียน ส่วนนักเรียนมีความจำเป็นในเรื่องการให้อาจารย์นิสิตเขียนคำอธิบายแก้ไขข้อผิดพลาดให้ชัดเจนมากที่สุด ในขณะที่อาจารย์นิเทศก์มีความจำเป็นเรื่องการให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองมากที่สุด ผลการวิจัยทั้งหมดนำไปสู่แบบประเมินในรูปแบบข้อคำถามและตัวเลือกพร้อมภาพประกอบ โดยประเมินระดับของทักษะการตรวจงานเขียนด้วยเกณฑ์การให้คะแนนรูปแบบแยกองค์ประกอบ และแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนในลักษณะข้อควรปฏิบัติ ที่ให้นิสิตฝึกสอนพิจารณา 1) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขเองได้ 2) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้ 3) การสร้างแรงจูงใจในการเขียนของนักเรียน และ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับในงานเขียน แนวทางการพัฒนาที่ได้จากงานวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนต่อไป

สาขาวิชา	วิธีวิทยาการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา	2565	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
		ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6380048427 : MAJOR METHODOLOGY FOR INNOVATION DEVELOPMENT IN EDUCATION

KEYWORD: Written corrective feedback, Error correction, Preservice teachers, English writing skills

Nutthariya Chinapatthanawong : DEVELOPING ASSESSMENT TOOL AND GUIDELINES FOR ENGLISH WRITING CORRECTION SKILL OF ENGLISH MAJOR PRESERVICE TEACHERS.

Advisor: Assoc. Prof. DUANGKAMOL TRAIWICHITKHUN, Ph.D. Co-advisor: Prof. SUWIMON WONGWANICH, Ph.D.

Teacher's error correction plays a crucial role in students' English writing skills and quality development, especially preservice teachers who are teachers-to-be. Therefore, the preservice teachers are required to equip themselves with error correction skills. The objective of this research is to design guidelines for English writing correction skills for preservice teachers. Research participants involved English teachers in middle schools, preservice teachers, and middle school students with purposive sampling. The research instruments included semi-structured interview, needs assessment questionnaire, and preservice teachers' error correction evaluation form. Methodology conducted in this research were content analysis and needs assessment using mean. Empirical results indicated that direct written corrective feedback and indirect written corrective feedback is used for different students' English writing errors. Moreover, feedback and comments were provided in the English writing, and feedback writing is preservice teachers' needs, whereas explicit error explanation is students' needs, and students' self-correction is supervisor teachers' needs. All the results in this research created a self-assessment tool with questions and choices about 1) treatable errors, 2) untreatable errors, 3) making students' writing motivation, and 4) giving feedback. This research provided pragmatic guidelines and qualitative support for preservice teachers seeking to develop the English error correction skills.

Field of Study: Methodology for Innovation Student's Signature

Development in Education

Academic Year: 2022 Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจากการดูแลเอาใจใส่และการชี้แนะของ รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่ให้ความเมตตาอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่เป็นผู้มอบไอเดียในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงเป็นแบบอย่าง ให้คำสอนและข้อคิดอันมีค่าสำหรับการเป็นนักวิจัยที่ดี ผู้วิจัยจะน้อมรับคำสอนไปปฏิบัติใช้ต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนากานนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ สำหรับไอเดียเริ่มต้นที่จุดประกายในการเริ่มทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยอันเป็นประโยชน์อย่างมหาศาล

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.นนท์มนัส พงษ์ศักดิ์ ที่ให้ความรู้และข้อมูลเพิ่มเติมในการสืบค้นข้อมูล รวมถึงเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้วิจัยในช่วงเริ่มต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ที่ได้ให้ความรู้และข้อคิดต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการศึกษาเล่าเรียน ผู้วิจัยจะนำความรู้อันมีค่าไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมต่อไป

ขอขอบพระคุณทางโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม และคณาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และตัวอย่างวิจัยทุกท่าน ที่สละเวลาของท่านเข้าร่วมในการวิจัยและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณเพื่อนในสาขาวิชาวิทยาการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาทุกคนที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณ นายจิรัชศักดิ์ วงศ์กาญจนฉัตร นางสาวสุจิตรา ไฉ้วอมราภรณ์ นายอนุรักษ์ นิลหุต นายพิศิษฐ์ ชำนาญนา และนางสาวนภาพร อัจฉริยะเกียรติ ที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน

ขอขอบพระคุณ นายสุดลพ รัตนเกื้อกังวาน สำหรับความรู้ ความช่วยเหลือ และกำลังใจที่ดีให้แก่ผู้วิจัย สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่มอบความรัก การดูแล และการสนับสนุนให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 งานเขียนเชิงวิชาการ.....	7
1.1. องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ.....	7
1.2. ประเภทของงานเขียนเรียงความ.....	8
1.3. วิธีการตรวจงานเขียนประเภทเรียงความ.....	9
ตอนที่ 2 การตรวจงานเขียน.....	10
2.1. ความหมายและความสำคัญของการตรวจงานเขียน.....	10
2.2. ประเภทของการตรวจงานเขียน.....	12

2.3. การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน	14
2.4. ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของครูและนิสิตฝึกสอน	15
2.5. มุมมองของนักเรียนที่มีต่อการตรวจงานเขียนของครู.....	16
2.6. ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียน.....	17
ตอนที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขงานเขียน.....	20
3.1. ความหมายและความสำคัญของการตอบกลับเพื่อแก้ไขงานเขียน.....	20
3.2. ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขในงานเขียน.....	21
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงาน เขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ.....	29
1.1. การสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษ.....	29
ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	30
2.1. แหล่งข้อมูล	30
2.2. เครื่องมือวิจัย	31
2.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment research).....	32
3.1. ผู้ให้ข้อมูล และแหล่งข้อมูล	32
3.2. เครื่องมือวิจัย	33
3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการ ตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ	35

4.1. เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ	36
4.2. แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ตอนที่ 1 หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ..	37
1.1. หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ	37
1.2. ผลจากการสัมภาษณ์ครู.....	39
ตอนที่ 2 วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน.....	46
2.1. วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ.....	47
ตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	50
3.1. ตัวอย่างในการวิจัย	50
3.2. เครื่องมือวิจัย	50
3.3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ตอนที่ 4 เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของ นิสิตฝึกสอน.....	58
4.1. ส่วนที่ 1 เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	58
4.2. ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	63
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผลการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	88

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	89
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	91
ภาคผนวก ค เอกสารที่ใช้ในการวิจัย	100
ภาคผนวก ง การประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	102
ภาคผนวก จ ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ และนักเรียน	114
ประวัติผู้เขียน	118

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 2.1 ประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนจากบทความวิจัยต่าง ๆ.....	18
ตาราง 2.2 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) ..	20
ตาราง 4.1 ข้อมูลของครูผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	38
ตาราง 4.2 โครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนที่เป็นตัวอย่างวิจัย.....	49
ตาราง 4.3 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนิสิตฝึกสอน.....	51
ตาราง 4.4 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนักเรียน.....	52
ตาราง 4.5 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับอาจารย์นิเทศก์.....	53
ตาราง 4.6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนิสิตฝึกสอน.....	54
ตาราง 4.7 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนักเรียน.....	54
ตาราง 4.8 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับอาจารย์นิเทศก์.....	54
ตาราง 4.9 ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น.....	55
ตาราง 4.10 จำนวนตัวอย่างนิสิตฝึกสอนตามชั้นปี โดยจำแนกตามเพศ.....	56
ตาราง 4.11 จำนวนตัวอย่างนักเรียนตามระดับชั้น โดยจำแนกตามเพศ.....	56
ตาราง 4.12 จำนวนตัวอย่างอาจารย์นิเทศก์ตามประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามเพศ.....	57
ตาราง 4.13 ความต้องการจำเป็นด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ และนักเรียน.....	57
ตาราง 4.14 แบบสรุปข้อมูลจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1-3 เพื่อออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน.....	59

ตาราง 4.15 โครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน 60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 2.1 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (Ellis, 2009).....	22
ภาพ 2.2 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (Ellis, 2009).....	23
ภาพ 2.3 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์.....	24
ภาพ 2.4 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธี metalinguistic CF แบบที่ 2 (Ellis, 2009).....	24
ภาพ 2.5 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธี reformulation (Ellis, 2009).....	25
ภาพ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	27
ภาพ 3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	28
ภาพ 3.2 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ (Lee, Lou, & Mak, 2021).....	31
ภาพ 4.1 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง.....	47
ภาพ 4.2 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง.....	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนเป็นหนึ่งในทักษะหลัก 4 ด้านของการเรียนภาษาที่สำคัญ (Guzmán Gámez et al., 2019; Jayavalan & Razali, 2018) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language: EFL หรือ English as a second language: ESL-หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า L2 ซึ่งผู้วิจัยจะขอใช้คำนี้ในงานวิจัยต่อไป) (Fareed et al., 2016) สิ่งที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาจากทักษะภาษาอังกฤษทั้งหมดแล้ว การเขียนดูจะเป็นปัญหาและมีความยากที่สุด (Bai & Wang, 2021; Rattanadilok Na & Normah, 2015; Sommers et al., 2006) เนื่องจากนักเรียนจะต้องใช้ทักษะและความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น การสะกดคำ โครงสร้างของประโยค ไวยากรณ์ เป็นต้น (Jorquera, 2019; Wichanpricha, 2020) การเขียนที่ดีจะทำให้ได้มาซึ่งความสามารถทางภาษาต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องทางไวยากรณ์ คำศัพท์ รวมไปถึงการวางแผน เช่น การจัดระเบียบรูปแบบและโครงสร้างเนื้อหา การใช้สำนวน เป็นต้น ดังนั้น การสอนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Seyyedi & Amin, 2020) อย่างไรก็ตาม ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เป็นเรื่องธรรมดาที่นักเรียนจะต้องเผชิญปัญหาหรือข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในงานของตนเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Bostanci & Sengul, 2018; Rodsawang, 2017; Thongrin, 2001)

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ความผิดพลาดต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกกระบวนการของการเรียนรู้ และไม่ได้หายไปโดยง่าย ดังนั้น นักเรียนจึงไม่ควรกลัวที่จะสร้างความผิดพลาด (Seyyedi & Amin, 2020) ทว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพัฒนางานเขียนของตนเองได้ดีจากสาเหตุหลักบางประการ เช่น นักเรียนพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และองค์ความรู้ยังไม่ดีพอ (Novariana et al., 2018) นักเรียนยังฝึกฝนการเขียนได้ไม่เพียงพอ ขาดคลังคำศัพท์ที่มีอยู่ (Adas & Bakir, 2013; Fareed et al., 2016; Peter & Singaravelu, 2021) หรือ นักเรียนไม่ได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเขียนกลับมาจากผู้สอน (Fareed et al., 2016; Novariana et al., 2018; Solagha, 2013; Yu et al., 2020) งานวิจัยของ Thep-ackrapong (1987) กล่าวว่า ความผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียน เกิดจากการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นความถูกต้องด้านไวยากรณ์และการแปลความเป็นหลัก การมีความผิดพลาดในหลักภาษาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้ (Academy, 2020) ทั้งนี้ ความผิดพลาดในงานเขียนที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นผลมาจากการเรียนรู้ของนักเรียน หากแต่เป็นผลลัพธ์ของการ

พัฒนาในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ ดังนั้น ครูจึงควรเข้ามามีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนในการแก้ไขงาน (Seyyedi & Amin, 2020)

ครู ในฐานะที่เป็นผู้สอน หน้าที่ของครูคือหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนของตนเองได้ (Bostanci & Sengul, 2018) คอยกระตุ้นให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนของตนเองเพื่อพัฒนาคุณภาพ (Seyyedi & Amin, 2020) ยกตัวอย่างเช่น สอนกลวิธีในการเขียนต่าง ๆ เช่น วางแผนโครงเรื่อง การปรับแก้ และการแก้ไข แนะนำให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หรือใช้เครื่องมืออื่นเข้าช่วย (Gillespie & Graham, 2014) สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนางานเขียนของนักเรียนคือ ครูจะต้องตระหนักถึงข้อผิดพลาดในงานเขียนและตอบกลับไปยังผู้เรียนได้ (Ferris, 2014; Seyyedi & Amin, 2020) การตรวจงานและให้ความเห็นตอบกลับของผู้สอนมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพงานเขียนของนักเรียน นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ต้องการได้รับความเห็นของผู้สอนกลับมา และนำไปพัฒนางานของตนได้ (Lee, 2004; Zaman & Azad, 2012) การที่ครูชื่นชม วิเคราะห์ หรือให้คำแนะนำในงานเขียนของนักเรียน คือวิธีการตอบสนองต่อนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ (Ken Hyland & Fiona Hyland, 2006) ในมุมมองของครูเอง มองว่าการตรวจงานเขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนเช่นกัน (Ferris & Roberts, 2001; Lee, 2004)

จากงานวิจัยหลายงานพบว่า วิธีการตอบสนองที่ครูนิยมใช้กันมากที่สุด เพื่อปรับปรุงให้งานเขียนของนักเรียนมีความแม่นยำมากขึ้น คือวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไข (Corrective Feedback: CF) เช่น การติชม การให้ข้อเสนอแนะ การให้กำลังใจและชื่นชม พร้อมทั้งวิธีแก้ไข ที่ครูจะเขียนลงไปในงานเขียนของนักเรียนและส่งกลับคืนให้นักเรียนแก้ไขงานให้ดีขึ้น เป็นต้น (Bitchener & Knoch, 2010; Irwin, 2018; Van Beuningen et al., 2012) แม้ว่าจะมีนักวิจัยในอดีตหลายคนมองว่า วิธีการนี้ไม่มีประสิทธิภาพและไร้ประโยชน์ และอาจส่งผลเสียต่อตัวนักเรียนในอนาคตได้ (Saliu-Abdulahi & Hellekjær, 2020) แต่มีงานวิจัยหลายงานแสดงให้เห็นว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับมาจากครูมากกว่าวิธีอื่น ๆ (Lee, 2008; Leki, 1991; Miao et al., 2006; Saito, 1994) เนื่องจาก ครูเป็นบุคคลเดียวที่มีความรู้และเป็นผู้สอนนักเรียนด้วยตนเอง (Sultana, 2009)

อย่างไรก็ดี ไม่ใช่ นักเรียนทุกคนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษกับครูที่มีความเชี่ยวชาญ นักเรียนในโรงเรียนบางแห่งเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิตฝึกสอนที่ไม่ได้มีประสบการณ์ในการสอนเท่ากับครูที่สอนจริง (Genç, 2016) ดังนั้น นิสิตฝึกสอนอาจตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษได้ไม่แม่นยำเท่ากับครูที่มีประสบการณ์มาก่อนแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลมาเป็นระยะเวลายาวนาน (Scheeler et al.,

2006) งานวิจัยของ Reupert and Woodcock (2010) พบว่านิสิตฝึกสอนส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ในการตรวจงานเขียนนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ (Poznanski et al., 2018) การที่นิสิตฝึกสอนแสดงศักยภาพของตนไม่เต็มที่มาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ขาดประสบการณ์ หรือมีความกังวลใจและมีความกดดันในวิชาชีพ (Clark-Goff & Eslami, 2016; Tum, 2015) อีกทั้งยังไม่สามารถประยุกต์เอาความรู้เชิงทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง (McNiff & Whitehead, 2010)

ในประเทศไทยงานวิจัยของ Klaichim (2009) และ Oeamoum and Sriwichai (2020) พบว่า นิสิตฝึกสอนมีปัญหาหลักในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ขาดทักษะทางภาษา หรือสื่อและวิธีในการสอน เป็นต้น การที่นิสิตฝึกสอนขาดประสบการณ์ทั้งในด้านการสอนและรวมไปถึงในด้านการตรวจงานของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่รู้วิธีแก้ไขหรือพัฒนางานเขียนภาษาอังกฤษของตัวเองได้อย่างตรงจุด

นิสิตฝึกสอนเป็นกำลังสำคัญที่จะฝึกฝนและพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่มีคุณภาพในอนาคต การที่นิสิตฝึกสอนได้พัฒนาศักยภาพตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่หล่อหลอมให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเกิดความมั่นใจในตนเอง และมีอิทธิพลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนต่อไป (Clark & Newberry, 2019) ดังนั้น นอกจากนิสิตฝึกสอนจะได้รับคำชี้แนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจากอาจารย์นิเทศก์แล้ว ยังควรต้องมีการพัฒนาศักยภาพในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน ซึ่งรวมถึงด้านการตรวจงานของนักเรียนด้วย เพื่อมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาการทำงานของตนได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นให้นิสิตฝึกสอนประเมินทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางที่ให้นิสิตฝึกสอนพัฒนาทักษะดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น นำไปสู่การสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพในแวดวงวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นในอนาคต

คำถามวิจัย

1. หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในมุมมองของครูเป็นอย่างไร
2. วิธีการตรวจงานของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร
3. นิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร
4. เครื่องมือประเมิน และแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต ฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียน ภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตการวิจัย

การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษมีมากมายตามแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา งานวิจัยนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์ในวิธีการตรวจงานเชิงแก้ไขของครู (teacher error correction) และการ ให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขแบบเขียน (Written Corrective Feedback: WCF) ประเภทการให้ข้อมูล ย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) ของครูที่มีต่องานเขียนของนักเรียน (Bitchener, 2008; Bitchener & Knoch, 2009b; Han & Hyland, 2015; Jorquera, 2019) เนื่องจากบริบทในประเทศไทย นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง (L2) ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลาสั้นปี ยังไม่สามารถเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษโดยที่ไม่มีข้อผิดพลาดทางภาษาได้ (Wongsbhindu, 1997) การศึกษาในไทยยังมีการ จัดการเรียนการสอนโดยมีครูเป็นศูนย์กลางอยู่มาก ทำให้นักเรียนยังต้องพึ่งพาการตรวจงานของครูอยู่ เป็นหลัก นักเรียน L2 ให้ความสำคัญและให้คุณค่าการตอบกลับของครูในงานเขียนของตนมาก การ ตอบกลับของครูส่งผลต่อความถูกต้องทางภาษาในงานเขียนของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและยัง ช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจอยากแก้ไขงานของตนเองให้ดีขึ้น (Kaewkasi, 2013; Wongchai, 2021) ดังนั้น คุณภาพการตรวจงานของครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรต้องพิจารณาและมีการพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนให้มีความถูกต้องแม่นยำมากขึ้นตามไปด้วย (Ferris, 2003; Wechsumangkalo, 2016)

นิสิตฝึกสอนมีส่วนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมความเชื่อและความรู้ของนักเรียน ในขณะที่เดียวกัน ตัวนิสิตฝึกสอนเองก็ได้เรียนรู้หลักการและวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและการจัดการกับ นักเรียนผ่านการประเมินศักยภาพตนเองในขณะที่อยู่ในกระบวนการฝึกสอนด้วยเช่นกัน (DeLuca et al., 2013; Grainger, 2020) งานวิจัยนี้จึงศึกษากับนิสิตฝึกสอนจากคณะครุศาสตร์ที่สอนวิชา ภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีการออกแบบและ

พัฒนาเครื่องมือให้นิสิตฝึกสอนประเมินทักษะการตรวจงานเขียนของตนเอง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นิสิตฝึกสอนนำมาใช้พัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนเป็นรายบุคคล ปราศจากข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมไปพร้อม ๆ กับการดูแลจากอาจารย์นิเทศก์ได้

นิยามศัพท์

ทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนเอกภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนแก้ไขและพัฒนางานเขียนของตนได้ดีขึ้น พิจารณาจากร่องรอยการตรวจที่นิสิตเขียนหรือพิมพ์ตรวจแก้ไขลงในงานเขียนที่เห็นได้อย่างชัดเจนในรูปแบบกระดาษ หรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์

เครื่องมือประเมินทักษะการตรวจงานเขียน หมายถึง แบบประเมินความสามารถในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาฝึกสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อให้นิสิตฝึกสอนทำการประเมินความสามารถได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยอาจารย์นิเทศก์โรงเรียนหรืออาจารย์นิเทศก์สถานศึกษาเป็นผู้ประเมินให้ ภายหลังจากที่ทำการประเมินแล้วจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาฝึกสอนตระหนักถึงทักษะการตรวจงานเขียนที่ตนมี และสิ่งที่ตนยังขาดหรือควรได้รับการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียน หมายถึง แนวทางในการตรวจงานเขียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งพัฒนาจากเครื่องมือประเมินทักษะการตรวจงานเขียน เพื่อให้นิสิตฝึกสอนได้ศึกษาและประยุกต์ใช้ในการตรวจงานเขียนในวิชาภาษาอังกฤษได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. งานวิจัยนี้เป็นตัวอย่างการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นและการพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษซึ่งช่วยส่งเสริมความรู้ด้านการวิจัยทางการศึกษา
2. ผลผลิตจากงานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางให้นักวิจัยหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษานำเครื่องมือประเมินและแนวทางการไปใช้พัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนต่อไปบริบทอื่น ซึ่งเป็นการขยายผลการวิจัยในวงกว้าง

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

งานวิจัยนี้ทำให้ได้เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการตรวจงานเขียนให้เหมาะสมกับบริบทอื่น ๆ ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 งานเขียนเชิงวิชาการ ตอนที่ 2 การตรวจงานเขียน ตอนที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขงานเขียน และตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 งานเขียนเชิงวิชาการ

การเขียนเป็นหนึ่งในวิธีที่คนเราใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน แสดงความคิด รวมไปถึงถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่คนรุ่นหลังต่อไปได้ในทุกศาสตร์สาขาวิชา การเขียนในระดับสูงหรือที่เรียกว่าการเขียนเชิงวิชาการนั้นต่างจากการเขียนที่บอกเล่าเรื่องราวทั่วไป ต้องมีเนื้อหาที่ถูกต้องชัดเจนโดยมีเหตุผลสนับสนุน คำที่ใช้มีลักษณะที่เป็นทางการ (Fahmida, 2010) ภาษาที่ใช้ในงานเขียนต้องมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ รวมถึงผู้เขียนจะต้องเลือกใช้คำให้เหมาะสม เนื่องจากงานเขียนอาจถูกนำไปเผยแพร่ความรู้ต่อในวงกว้าง งานเขียนควรมีการเรียงลำดับใจความสำคัญข้อมูลเป็นเหตุเป็นผล และถูกต้องชัดเจน (วัฒนา แซ่มวงษ์, 2556) งานเขียนเชิงวิชาการที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนคือ การเขียนเรียงความ (essay)

1.1. องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ

ในการเขียนงาน โดยเฉพาะงานเขียนเชิงวิชาการ หรือการเขียนเรียงความ (essay) ซึ่งในงานวิจัยจะใช้งานเขียนประเภทนี้เป็นหลัก ประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) ส่วนนำ (introduction) 2) ส่วนเนื้อหา (body) และ 3) ส่วนสรุป (conclusion) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (Whitaker, 2009)

1) ส่วนนำ (introduction) อยู่ในส่วนแรกสุดของงานเขียน เป็นการบรรยายถึงความเป็นมาของเรื่อง ไม่ควรมีความยาวเกินร้อยละ 10-20 ของงานเขียนทั้งหมด สิ่งสำคัญในส่วนนำคือ แก่นของเรื่อง (thesis statement) ซึ่งเป็นการระบุใจความสำคัญที่จะกล่าวถึงต่อไปในเนื้อหาและอธิบายจุดประสงค์ของงานเขียน แก่นของบทความมักปรากฏที่ประโยคท้ายของส่วนนำ

2) ส่วนเนื้อหา (body) เป็นการอธิบายเนื้อหาที่ต่อยอดมาจากแก่นของเรื่อง เนื้อหาในส่วนนี้มักมีจำนวนหลายย่อหน้า แต่ละย่อหน้าประกอบด้วยประโยคนำ (topic sentence) ที่มักปรากฏเป็นประโยคแรกของย่อหน้า บ่งบอกใจความสำคัญของย่อหน้านั้น ๆ ตามมาด้วยประโยคสนับสนุน (supporting sentence) เพื่ออธิบายรายละเอียดและให้เหตุผลสนับสนุนของประโยคนำโดยการใช้คำเชื่อมโยง (transition words) ที่อาจมีการยกตัวอย่างคำพูด (quote) หรือหลักฐานต่าง ๆ

ประกอบการอธิบาย อาจมีประโยคสรุป (concluding sentence) เพื่อสรุปใจความสำคัญและเชื่อมโยงเนื้อหาไปสู่ย่อหน้าถัดไป

3) ส่วนสรุป (conclusion) ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด เป็นการสรุปประเด็นต่าง ๆ ในเนื้อหาย่างกระชับโดยเจาะจงเนื้อหาสำคัญมาย้ำให้ผู้อ่านให้เห็นชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ส่วนสรุปควรมีการใช้คำที่ให้ความกระจ่าง เข้าใจง่าย และมีคุณค่าแก่ผู้อ่าน แต่ไม่ควรมีการกล่าวถึงข้อมูลใหม่ ๆ เข้ามาเพิ่มเติม

งานเขียนส่วนใหญ่ประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลักตามที่ได้กล่าวในข้างต้น ทั้งนี้ เนื้อหาหรือรายละเอียดภายในแต่ละส่วนอาจมีความแตกต่างกันไปในงานเขียนแต่ละประเภท ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

1.2. ประเภทของงานเขียนเรียงความ

งานเขียนเรียงความ (essay) มีรูปแบบหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้เขียน โดยทั่วไปงานเขียนสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การเขียนแบบบรรยาย 2) การเขียนแบบพรรณนา 3) การเขียนเชิงอธิบาย และ 4) การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Andersson & Beveridge, 2007)

1) การเขียนแบบบรรยาย (narrative) เป็นการเล่าเรื่องราวโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือประสบการณ์ส่วนตัว เป็นต้น ผู้เขียนมักใช้สรรพนามเป็นตัวเองในงานเขียน

2) การเขียนแบบพรรณนา (descriptive) เป็นการบรรยายเรื่องราวโดยใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและจินตนาการได้อย่างชัดเจน อาจใส่รายละเอียดในเรื่องราวมากกว่าการเขียนแบบบรรยาย

3) การเขียนเชิงอธิบาย (exposition) เป็นการอธิบายเพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง โดยจะไม่ใส่ความคิดเห็นและความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียนลงไป ทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดและทฤษฎีในเรื่องนั้น ๆ การเขียนที่ปรากฏในการเขียนเชิงอธิบายได้แก่ การเขียนเพื่อเปรียบเทียบและเปรียบเทียบต่าง (compare and contrast) การเขียนเพื่ออธิบายเหตุและผล (cause and effect) หรือการเขียนเพื่อบอกขั้นตอนกระบวนการ (process หรือ how-to)

4) การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ (persuasive) เป็นการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เกิดความเชื่อตามเหตุผลของผู้เขียน มักมีการยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย บอกเหตุผลและความคิดเห็นต่าง ๆ จุดประสงค์สำคัญของการเขียนเพื่อโน้มน้าวใจคือให้ผู้อ่านเข้าใจและคล้อยตามความคิดของผู้เขียน การเขียนที่ปรากฏในการเขียนเพื่อโน้มน้าวใจได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็น (opinion) การเขียน

ที่แสดงปัญหาและวิธีการแก้ไข (problem-solution) และการเขียนที่แสดงข้อสนับสนุนและข้อคัดค้าน (pro-con)

จากงานเขียนที่มีหลากหลายประเภท แสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละประเภทก็จะมีรูปแบบ เอกลักษณ์ และการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันออกไปด้วย

1.3. วิธีการตรวจงานเขียนประเภทเรียงความ

การตรวจงานเขียนประเภทเรียงความส่วนมากนั้นใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบริก (rubric scoring) (Bacha, 2001) ซึ่งแสดงระดับความสำเร็จหรือการปฏิบัติของทักษะที่ประเมิน มีคำอธิบายหรือลักษณะที่บ่งบอกทักษะที่ถูกประเมินในแต่ละระดับกำกับไว้ เป็นการให้คะแนนที่เหมาะสมกับการประเมินทักษะที่มีรายละเอียดมากและซับซ้อน มักใช้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา วิธีการนี้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการประเมินทักษะที่เป็นอัตนัย และช่วยให้เกิดความเที่ยงในการให้คะแนนได้ เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกมี 4 ประเภท ได้แก่ เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบองค์รวม (holistic scoring rubric) เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแอนโนเทต (annotated scoring rubric) และเกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบสองชั้น (double layer scoring rubric) (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2563)

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนรูบริกที่ใช้ในการให้คะแนนการเขียนเรียงความนั้น จะใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบองค์รวม (holistic scoring rubric) ที่เป็นการบรรยายคุณภาพงานลดหลั่นตามมาระดับในภาพรวม (Li & Huang, 2022; Sweedler-Brown, 1993) หรือจะใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) ที่ประเมินคุณภาพเป็นรายด้านหรือรายมิติ ซึ่งเหมาะสมกับการประเมินความก้าวหน้าที่ต้องการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการพัฒนานักเรียน (Panadero & Jonsson, 2013) โดยทั่วไปจะกำหนดระดับคุณภาพหรือผลการปฏิบัติจำนวน 4-6 ระดับ (Johnson et al., 2008) สำหรับหัวข้อที่ใช้ในการประเมินการเขียนเรียงความหลัก ๆ จะประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหา (content) การเรียบเรียงโครงสร้างเนื้อหา (organization) คำศัพท์ (vocabulary) ภาษา (language) และกลไภษา (mechanics) เช่นเดียวกับกับเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความของข้อสอบวัดระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ IELTS (International English Language Testing System) (Writing Task 2) ในระดับโลก ได้กำหนดหัวข้อในการให้คะแนน 4 ประเด็นตามระดับคะแนน 9 ระดับ คัดน้ำหนักในทุกประเด็นเป็นร้อยละ 25 เท่า ๆ กัน ดังนี้ (Marashi, 2020)

Task Achievement (TA) คือการที่ผู้สอบเขียนคำตอบได้ตรงตามที่โจทย์ต้องการ มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ มีเหตุผลสนับสนุนที่ชัดเจน

Coherence and Cohesion (CC) คือการที่ผู้สอบสามารถจัดเรียงเนื้อหาได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความกลมกลืน เนื้อหามีความไหลลื่น ถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างเป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่มีความสับสน

Lexical Resource (LR) คือการที่ผู้สอบสามารถใช้คำได้หลากหลาย ไม่ใช้คำซ้ำกันในงานเขียนเรียงความ

Grammatical Range and Accuracy (GRA) คือการที่ผู้สอบใช้คำศัพท์และโครงสร้างได้หลากหลายและเหมาะสมตามหลักไวยากรณ์ ไม่ยึดติดกับคำเดิมตลอดงานเขียน

จากเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความจะเห็นได้ว่า ผู้ประเมินพิจารณาจากการเรียบเรียงโครงสร้างเนื้อหา (organization) การใช้คำและไวยากรณ์ (language) และใจความของเนื้อหาที่สอดคล้องกับโจทย์เป็นหลัก (content) ทั้งนี้ ประเด็นที่ประเมินอาจแตกต่างกันไปเล็กน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของการเขียนเรียงความที่แตกต่างกันไปด้วย อย่างไรก็ตาม ในการตรวจงานเขียน ครูควรมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนและมีความเที่ยงมากที่สุด

ตอนที่ 2 การตรวจงานเขียน

2.1. ความหมายและความสำคัญของการตรวจงานเขียน

การตรวจงานเขียน นับว่าเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Writing Approach) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) prewriting คือเขียนโครงร่างของเรื่องที่ต้องการจะเขียน 2) drafting คือการเขียนเป็นร่างฉบับแรกในเบื้องต้น 3) revising คือการแก้ไขเนื้อหาหรือรายละเอียดอื่น ๆ ในร่างงานเขียน 4) editing คือการตรวจสอบความถูกต้องในงานเขียนทั้งในด้านเนื้อหาและด้านไวยากรณ์ และ 5) publishing คือการเผยแพร่งานเขียนของตนเองสู่ที่สาธารณะ (Leki, 1991; Yu & Lee, 2016)

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ขั้นตอนการแก้ไขงานเขียน (revising) มีบทบาทสำคัญและเป็นจุดศูนย์กลางของการเขียนที่ดีและมีคุณภาพ (Truscott & Hsu, 2008) ซึ่งในขั้นตอนนี้ ครูจะเข้ามามีบทบาทเพื่อช่วยพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการตรวจงานและป้อนข้อมูลตอบกลับให้แก่นักเรียน โดยมักเน้นประเด็นหลักคือ โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ การสะกดคำ และพัฒนาการของการสร้างความคิด (Perdani, 2020) Wigati and Iman (2018) กล่าวว่า ปัจจัยทางภาษา เช่น การเรียบเรียงเนื้อหา คำศัพท์ หรือโครงสร้างทางภาษา สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่องานเขียนทั้งสิ้น

Zohrabi and Rezaie (2012) กล่าวว่า ในอดีต การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษถูกจำกัดด้วยการระบุจุดที่ผิดและการแก้ไขเฉพาะทางภาษาที่เกิดจากตัวนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการสะกดคำและโครงสร้างไวยากรณ์ วิธีการเช่นนี้ละเลยความสำคัญต่อตัวงานเขียน ต่อนักเรียน และต่อกระบวนการเขียนอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายงานพบว่า นักเรียน L2 ยังคาดหวังการตรวจงานด้านการใช้ภาษาและการตอบกลับจากครูด้วยเช่นเดียวกัน จึงต้องมีการสร้างความสมดุลของการตอบกลับแบบต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นแง่มุมในงานเขียนที่แตกต่างกัน (Ramírez Balderas & Guillén Cuamatzi, 2018)

การที่ครูตรวจและตอบกลับต่อจุดที่ผิดพลาดในงานเขียนเพื่อให้นักเรียนไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาต่อไป วิธีเช่นนี้เรียกว่า การแก้ไขข้อผิดพลาด (error correction) หรือ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไข (corrective feedback: CF) ผู้วิจัยจะขอใช้อักษรย่อนี้ต่อไปในงานวิจัย) มุ่งเน้นที่ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาเป็นหลัก (Zano, 2020) ซึ่งจะเป็นแบบโดยตรง (direct) หรือโดยอ้อม (indirect) ก็ได้ (Lee, 2003) งานวิจัยหลายงานพบว่า วิธี CF นี้ถูกใช้ในห้องเรียนที่มีนักเรียน L2 อย่างแพร่หลายมากที่สุด (Van Beuningen et al., 2012; Wechsumangkalo, 2016) และส่งผลเชิงบวกต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนมาก (Maleki & Eslami, 2013) ทั้งนี้ ครูจะเผชิญกับคำถามที่ว่า ครูจะต้องตรวจข้อผิดพลาดทั้งหมดในงานเขียนของนักเรียนหรือไม่ งานวิจัยของ Zamel (1985) ในอดีต มองว่าครูไม่ควรตรวจข้อผิดพลาดทั้งหมด มิเช่นนั้นจะกลายเป็นครูสอนไวยากรณ์แทนที่จะเน้นเรื่องเนื้อหาอื่น ๆ ในงานเขียน เช่นเดียวกับที่ Ferris (2002) กล่าวว่า “มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยที่งานเขียนของนักเรียน L2 จะไม่มีจุดผิดพลาดเลย”

ในกระบวนการเขียนงาน กลยุทธ์หรือวิธีการแก้ไขงานเขียนของครูมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาการเขียนของนักเรียน (K. Hyland & F. Hyland, 2006; Luo & Liao, 2015; Zahroh et al., 2020) อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มักจะระบุข้อผิดพลาดงานเขียนของตนเองได้ยาก ดังนั้น จึงต้องการครูมาช่วยตรวจสอบและชี้จุดผิด เช่น การขีดเส้นใต้และอธิบายว่าผิดพลาดได้อย่างไร (Luo & Liao, 2015) แม้วานักวิจัยในอดีตมีการถกเถียงกันในเรื่องการตรวจงานเขียน ระหว่าง Ferris (2002) และ Truscott (1999) ว่าครูควรตรวจงานนักเรียนอย่างไร ซึ่งยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัด อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยมากมายที่สำรวจความชอบของนักเรียนต่อการตอบกลับงานเขียนของครู พบว่า นักเรียนในห้องเรียน โดยเฉพาะนักเรียน L2 ต้องการให้ครูตรวจงานเขียนของตน ครูเองก็คิดว่าเป็นความรับผิดชอบของตนที่จะต้องตรวจแก้ไขงานของนักเรียน (Lee, 2003) นอกจากนี้ งานวิจัยของ Hedgcock and Lefkowitz (1994) พบว่า นักเรียนและนิสิตฝึกสอนให้คุณค่าของความเห็นและการตรวจงานของครูมากอีกด้วย

2.2. ประเภทของการตรวจงานเขียน

ประเภทของการตรวจงานเขียนมีหลากหลายประเภทแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นประเด็นในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ดังนั้น ในบริบทของการพัฒนางานเขียนของนักเรียน L2 นั้น การตรวจงานที่นิยมใช้มีอยู่ทั้งหมด 3 ประเภทหลัก ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Seyyedi & Amin, 2020; Van Beuningen et al., 2012; Wechsumangkalo, 2016)

1) การตรวจงานด้วยตนเอง (self-correction)

ตามธรรมเนียมแล้ว ครูควรจะเป็นคนตรวจและตอบกลับงานเขียนนักเรียน แต่ในปัจจุบันมีวิธีการสอนการตรวจและการตอบกลับรวมเข้าด้วยกัน (Emelda et al., 2019; Ramírez Balderas & Guillén Cuamatzi, 2018) การแก้ไขด้วยตนเอง (self-correction) คือการที่นักเรียนตรวจสอบจุดผิดพลาดของตนเองทีละจุด และแก้ไขงานด้วยตัวเอง (Bitchener et al., 2005; Emelda et al., 2019) ข้อดีของวิธีการตรวจแบบ self-correction คือ นักเรียนจะให้ความสนใจกับประโยคที่มีปัญหา พวกเขาจะจดจำและพยายามระมัดระวังไม่ให้เกิดปัญหานี้ซ้ำอีก ทั้งยังช่วยประหยัดเวลาสำหรับครูในการตรวจอีกด้วย (Seyyedi & Amin, 2020) นอกจากนี้ วิธีการตรวจนี้จะลดจำนวนจุดผิดพลาดที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง และทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการแก้ไขงานเขียนของตนเอง (Abbaspour et al., 2020; Hanrahan & Isaacs, 2001; Kubota, 2001) แต่ข้อควรระวังที่เห็นได้ชัดคือ การตรวจประเภทนี้ ผู้ตรวจกับผู้เขียนเป็นบุคคลเดียวกัน ดังนั้น ระดับองค์ความรู้ด้านหลักการเขียนภาษาอังกฤษจึงมีไม่มากพอที่จะจับจุดผิดพลาดและแก้ไขให้ตรงจุดได้อย่างแม่นยำ ซึ่งถ้าหากนักเรียนรู้จุดผิดพลาดในงานเขียนของตนเองได้ ก็คงจะไม่เขียนผิดเองตั้งแต่แรก

ในปัจจุบัน เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อการแก้ไขงานเขียนมากขึ้น จึงมีเครื่องมือช่วยสำหรับการตรวจงานแบบ self-correction นั่นคือใช้คอมพิวเตอร์ช่วยตรวจและตอบกลับ วิธีนี้เรียกว่า computerized feedback for self-correction ซึ่งผลวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการตรวจงานจากครูที่ไม่มีเทคโนโลยีเข้าช่วย (Chacón-Beltrán, 2017)

2) การตรวจงานร่วมกับเพื่อน (peer correction หรือ peer feedback)

วิธีการนี้กำเนิดมาจากการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ (L1) และต่อมาถูกนำมาใช้กับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) วิธีการตรวจงานร่วมกับเพื่อน หมายถึง วิธีที่เน้นให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลงานเขียนของตน นักเรียนได้มาทำงานร่วมกันและให้ข้อมูลที่ควรแก้ไขซึ่งกันและกัน ถ้ามคำถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็นต่อ

งานเขียนของเพื่อน ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถใช้ได้กับนักเรียนในทุกระดับภาษา (Liu & Hansen, 2002; Zemach & Rumisek, 2003) นักเรียนจะทำหน้าที่ 2 อย่าง คือเป็นทั้งผู้ตรวจงานเขียนของเพื่อน และเป็นผู้รับข้อเสนอแนะและการแก้ไขจากเพื่อนเช่นกัน (Wechsumangkalo, 2016) วิธีการตรวจงานร่วมกับเพื่อนที่พบมาก ได้แก่ การแลกเปลี่ยนงานเขียนแบบจับคู่ การแลกเปลี่ยนงานเขียนภายในกลุ่ม และการอ่าน ฟัง และสะท้อนกลับ เป็นต้น

นักเรียนที่ใช้วิธีการตรวจงานร่วมกับเพื่อน จะเกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น มีมุมมองที่กว้างขึ้น และมีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มากขึ้นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีพฤติกรรมเชิงบวก อีกทั้งยังให้โอกาสนักเรียนให้ฝึกฝนการแก้ไขงานเขียนและสร้างการแก้งานให้เป็นนิสัย และฝึกให้นักเรียนแสดงการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น (Astrid & A, 2017; Ferris, 2003)

แต่ทว่า ในข้อดีก็มีข้อเสียด้วยเช่นกัน ดังที่ Harmer (2004) และ Perdani (2020) กล่าวว่า ข้อแรกคือ วิธีการตรวจงานร่วมกับเพื่อนเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพต่ำกว่าการตรวจงานจากครู นอกจากนี้ จากงานวิจัยต่าง ๆ ระบุว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า การตรวจงานของครู เป็นสิ่งที่ “อุ่นใจ” มากกว่าการตรวจงานจากเพื่อน เนื่องจากความสามารถทางภาษาอังกฤษของเพื่อน แต่ละคนมีไม่เท่ากัน จึงเกิดความไม่ไว้วางใจในการให้เพื่อนเป็นผู้ตรวจงาน ข้อที่สอง วิธีการตรวจงานดังกล่าวนี้ใช้เวลามาก ดังที่ Ferris (2003) เห็นว่า นักเรียนควรใช้เวลาในการอ่านเนื้อหาและทำความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนใช้เวลาไม่เท่ากัน อีกทั้งวิธีการนี้ ผู้ตรวจงานคือนักเรียนหลายคน ดังนั้น คำตอบที่ได้จะมีหลากหลายและไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

3) การตรวจงานจากครู (teacher correction)

วิธีการตรวจงานจากครู เป็นวิธีการตรวจงานเขียนที่นิยมใช้กันมากที่สุด และเป็นวิธีดั้งเดิมที่ใช้กันมาเป็นระยะเวลายาวนาน เนื่องจากครูเป็นผู้สอน ครูจึงต้องเป็นคนตรวจแก้ไขงานเขียนของนักเรียนก่อนเป็นอันดับแรก (Seyyedi & Amin, 2020; Thongrin, 2001) การตรวจงานจากครูส่วนใหญ่เป็นวิธีการที่ครูเขียนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือแก้ไขจุดผิดพลาดให้ถูกต้องลงไปในงานเขียน มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Corrective Feedback (CF) จุดประสงค์ของครูที่แก้ไขงานเขียนให้นักเรียน คือ ต้องการให้นักเรียนพัฒนาความถูกต้องในงานเขียนโดยรวม ไม่เพียงเฉพาะแค่ด้านไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว (Van Beuningen et al., 2012) จากงานวิจัยหลายงานพบว่า วิธีการที่ครูแก้ไขงานเขียนและให้คำแนะนำ มีบทบาทในการพัฒนางานเขียนของผู้เรียนมากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของความถูกต้องในการใช้ภาษา (Bitchener & Knoch, 2008; Chandler, 2003) Bitchener (2008) กล่าวว่า การตรวจงานจากครู เป็นสิ่งสำคัญ และ “หลีกเลี่ยงไม่ได้” ในวิชาการเขียน

ภาษาอังกฤษ สาเหตุหนึ่งคือ นักเรียนไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษจึงยังมีอุปสรรคอยู่บ้าง ทำให้นักเรียนต้องคอยพึ่งพาครูผู้สอน ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีความรู้มากที่สุดสำหรับพวกเขา งานวิจัยหลายชิ้นระบุว่า นักเรียน L2 ยังต้องการการตรวจงานเขียนจากครูมากกว่าวิธีอื่น และเชื่อว่าความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาอย่างมาก อีกทั้งนักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนของตนให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นจากการตรวจงานและการตอบกลับของครู (Ashwell, 2000; Chandler, 2003; Ferris & Roberts, 2001) นอกจากนี้ยังสามารถสรุปได้ว่าวิธีการตรวจงานจากครู เป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพต่อการแก้ไขงานเขียนของนักเรียนมากที่สุด วิธีการที่ครูนิยมใช้กันมากที่สุดคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขแบบเขียน (Written Corrective Feedback: WCF) ที่เป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน L2 (Jorquera, 2019) ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวต่อไป

2.3. การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

Polio (2017) ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะการเขียนว่า “เป็นการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาของการเขียนข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษร ประกอบไปด้วย ด้านภาษา (เช่น ความซับซ้อนของการใช้ภาษา ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความสอดคล้อง ฯลฯ) ด้านความรู้เกี่ยวกับประเภทงานเขียนแบบต่าง ๆ ด้านกระบวนการเขียน ด้านความรู้ในการรู้คิดและการใช้กลวิธีในการเขียน และสุดท้ายคือ ด้านเป้าหมายและแรงจูงใจในการเขียน” การพัฒนาทักษะการเขียนถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เนื่องจากมีหลายมิติ หลายมุมมอง และสามารถวัดได้จากหลากหลายวิธี (Cumming, 2012) ดังนั้น การพัฒนาทักษะการเขียนจึงไม่ได้วัดที่การพัฒนาทางการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงประเด็นอื่น ๆ นอกเหนือจากนั้นด้วย ทฤษฎีต่าง ๆ ได้ถูกหยิบยกมาใช้อธิบายว่านักเรียน L2 มีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร เช่น ทฤษฎีระบบพลวัต (Dynamic System theory) ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural theory (SCT)) หรือ ทฤษฎีสามัตถิยะแบบพหุรูปแบบ (Theories of multicompetence) เป็นต้น (Manchón & Vasylets, 2019)

ผลผลิตที่ได้จากการพัฒนาทักษะการเขียนก็คืองานเขียนของนักเรียน แสดงถึงศักยภาพต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ความรู้ทางภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม รูปแบบประโยคและความสอดคล้องกัน เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่างานเขียนดีหรือไม่ ส่วนใหญ่พิจารณาจากความถูกต้องก่อนเป็นอันดับแรก ในขณะที่เนื้อเรื่องหรือความหมายจะพิจารณาทีหลัง ด้วยเหตุนี้ การตอบกลับของครูในงานเขียนจึงมุ่งเน้นที่การแก้ไขจุดผิดพลาด และวินิจฉัยปัญหาในการใช้ภาษาของนักเรียน (Hyland, 2010) หน้าทีของครูคือชี้แนะนักเรียนผ่านกระบวนการเขียน (Hyland, 2003)

2.4. ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของครูและนิสิตฝึกสอน

งานวิจัยของ ทิพาชา นวลหลง และคณะ (2558) กล่าวว่า ในประเทศไทย ครูมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษคือ ครูมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนภาษาอังกฤษมากเกินไป ครูไทยที่สอนภาษาอังกฤษใช้สื่อการเรียนการสอนน้อย ใช้เฉพาะเอกสารประกอบการสอน ที่ร้ายแรงไปกว่านั้นคือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่อง ขาดความชำนาญในการสอนและงบประมาณไม่เพียงพอ ในขณะที่งานวิจัยของ ปณิตพนพ ผจญทรพร และคณะ (2564) ระบุปัญหาการจัดการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษของครูว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยนั้น ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านเป็นอันดับแรก ใช้วิธีการสอนโดยแปลความหมายและอธิบายให้นักเรียนฟังเป็นภาษาไทย ทำให้นักเรียนขาดการสื่อสารโต้ตอบกับครู และไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษในการเขียนได้เหมาะสม เนื่องจากครูจัดการเรียนการสอนทั้งหมดเป็นภาษาไทย

สำหรับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนไทยนั้น งานวิจัยของณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557) งานวิจัยของนางสมร พงษ์พานิช (2554) และงานวิจัยของจุไรรัตน์ สวัสดิ์และคณะ (2559) ศึกษาอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่า นักศึกษามีความกังวลและความกลัวในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูด มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนจากอาจารย์ผู้สอน ไม่ชอบรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเวลาพูดภาษาอังกฤษ นักศึกษาต้องนึกถึงภาษาไทยก่อนเสมอ จึงไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ทันที นิสิตขาดความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร มีความรอบรู้ด้านคำศัพท์น้อย ขาดการสื่อสารในสภาพจริง นอกจากนั้นยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และให้เหตุผลสนับสนุนความคิด อีกทั้ง นักศึกษาไม่รู้หลักไวยากรณ์และไม่รู้คำศัพท์จึงทำให้ไม่สามารถสร้างประโยคสนทนาได้ และนักศึกษาขาดโอกาสฝึกฝนและมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ นอกเหนือจากนั้นแล้วในการสื่อสาร นักศึกษามีความกังวลกลัวจะสื่อสารไม่ถูกต้อง มีความประหม่าจนลืมคำศัพท์ ไม่กล้าสื่อสารและไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ที่ตอบโต้ จึงทำให้นักศึกษากลัวว่าตนเองฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ นอกจากนี้ งานวิจัยของ วันทนี แสงคล้ายเจริญ Saengklaijaroen (2022) ได้ทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดงานเขียนของนักศึกษาในจังหวัดยะลา พบว่า นิสิตฝึกสอนส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดเรื่อง การทำกริยาให้อยู่ในรูปอดีตกาล คำนามพหูพจน์ และความสอดคล้องของประธานและคำกริยาเอกพจน์ ซึ่งมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ และการประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์ในภาษาเป้าหมายไม่ถูกต้อง

2.5. มุมมองของนักเรียนที่มีต่อการตรวจงานเขียนของครู

งานวิจัยของ Zahroh et al. (2020) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการตรวจงาน (error correction) และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขในงานเขียนของครู (Written Corrective Feedback) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการตรวจงาน จากการสำรวจทัศนคติทางด้านพฤติกรรมพบว่า นักเรียนประสบปัญหาในงานแก้ไขงานเขียน ส่วนใหญ่ไม่กล้าเข้าชั้นเรียน การเขียนภาษาอังกฤษเมื่อตนเองเขียนงานผิดพลาดมาก และยอมรับว่าไม่สามารถแก้ไขในสิ่งที่ครูระบุเอาไว้ได้หมด ในขณะที่ทัศนคติทางด้านปัญญา นักเรียนยังแสดงความเห็นว่า การที่ครูแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษช่วยให้พวกเขาเขียนได้เก่งมากขึ้น นอกจากนี้ ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความรู้สึกที่ดี ภูมิใจและมั่นใจ นักเรียนมากกว่าร้อยละ 90 ชอบที่จะให้ครูแก้ไขจุดผิดพลาดในงานเขียนทุกจุด

งานวิจัยของ Zano (2020) ได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนที่เรียน L2 ในประเทศแถบทวีปแอฟริกาเกี่ยวกับมุมมองของนักเรียนที่มีต่อการตรวจงานของครู ว่านักเรียนรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และเห็นว่าวิธีการตรวจงานมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ต่องานของนักเรียนหรือไม่ จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนเห็นว่าการตรวจงานของครูเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อครูแสดงความคิดเห็นหรือข้อแก้ไขเป็นภาษาแม่ จะช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะพัฒนางานเขียน นักเรียนบางคนมองว่าหากปราศจากการตรวจงานของครู นักเรียนก็จะยังคงมีข้อผิดพลาดในงานเขียนต่อไป แล้วหากครูไม่เป็นผู้แก้ไข ผู้ใดจะมาแก้งานของนักเรียน ทั้งนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า อยากให้ครูตรวจโดยเขียนลงไปในงาน มากกว่าที่จะให้ครูพูดแก้ไขออกมาในห้องต่อหน้าเพื่อน เนื่องจากนักเรียนรู้สึกอายและไม่อยากให้เพื่อนร่วมห้องรับรู้ความผิดพลาดของตนเอง

งานวิจัยของ Van Beuningen et al. (2012) ได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนว่ามีความต้องการที่จะได้รับการตรวจงานจากครูหรือไม่ ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนต้องการให้ครูตรวจงานเขียน เนื่องจากหากไม่ได้รับคำตอบจากครู ข้อผิดพลาดเหล่านั้นในงานเขียนก็ยังคงมีอยู่ เนื่องจากนักเรียนไม่มั่นใจที่จะแก้ไขด้วยตนเอง นักเรียนบางคนให้เหตุผลว่า “ถ้าหากครูไม่แก้งานเขียนให้ ฉันก็จะไม่รู้ว่สิ่งที่ได้เขียนลงไปมันถูกต้องแล้วหรือไม่”

จากงานวิจัยดังกล่าวในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนให้ความสำคัญและต้องการการตรวจงานจากครูผู้สอนเพื่อให้ตนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดและพัฒนางานเขียนให้ดีขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังเกิดทัศนคติเชิงบวกและเกิดความมั่นใจต่อการตรวจงานของครูอีกด้วย

2.6. ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียน

1) สาเหตุของข้อผิดพลาดในงานเขียน

นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (หรือที่เรียกว่า L2 หรือ ESL) สามารถสร้างข้อผิดพลาดในงานเขียนของตนได้เป็นเรื่องราวธรรมดา ข้อผิดพลาดในงานเขียนเป็นเรื่องที่ยอมรับได้โดยทั่วไป และเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Kaweera, 2013) งานวิจัยของ Reid (1993) Alshahrani and Storch (2014) และ Saengklaijaroen (2022) พบว่า ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนส่วนใหญ่มักมีสาเหตุมาจาก “การแทรกแซงของภาษาที่หนึ่ง” (first language interference) กล่าวคือ นักเรียนจะมีกระบวนการคิดเป็นภาษาแม่ ก่อนที่จะแปลความเป็นภาษาปลายทาง (ภาษาอังกฤษ) โดยตรง ซึ่งอาจทำให้ใจความ หรือโครงสร้างของประโยคปลายทางไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อความ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนภาษาแม่ Lalande (1982) กล่าวว่า “นักเรียนบางคนแสดงข้อผิดพลาดอย่างคงเส้นคงว่าได้น่าทึ่ง คือมีข้อผิดพลาดแบบเดียวกันซ้ำ ๆ ในงานเขียนหลายงาน” บริบทในประเทศไทย จากสาเหตุของข้อผิดพลาดในงานเขียนเหล่านี้ พบว่า นักเรียนก็ยังไม่สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แม้ว่าจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้วก็ตาม (พิชญ์สินี ขาวอุไร, 2545)

2) ประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียน

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า นักวิจัยหลายคนได้กำหนดข้อผิดพลาดในงานเขียนหลากหลายประเภท ดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 ประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนจากบทความวิจัยต่าง ๆ

ประเภทของข้อผิดพลาด	บทความวิจัย				
	Storch and Tapper (2000)	Van Beuningen et al. (2012)	Kaweera (2013)	Wu and Garza (2014)	พิชญ์สินี ชาวอุไร (2545)
ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (grammatical errors)	✓	✓	✓	✓	✓
ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ (lexical errors)	✓	✓	✓	✓	✓
ข้อผิดพลาดด้านระบบการสะกดคำ (orthographical errors)		✓			
ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างประโยค (syntactic errors)			✓		✓
ข้อผิดพลาดด้านกลไวยากรณ์ (mechanics errors)	✓		✓	✓	

จากตาราง 2.1 พบว่า ข้อผิดพลาดในงานเขียนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (grammatical errors) ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ (lexical errors) และ ข้อผิดพลาดด้านกลไวยากรณ์ (mechanics errors) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ Wu and Garza (2014)

ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (grammatical errors) เป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดในงานเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยจุดผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดได้แก่ การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (subject-verb agreement) ส่วนจุดผิดพลาดอื่น ๆ ในหัวข้อนี้ ยกตัวอย่างเช่น การทำกริยาให้อยู่ในรูปอดีตกาล (verb tense) ประโยคมีใจความไม่สมบูรณ์ (fragment) โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง (sentence structure) การใช้คำเอกพจน์และพหูพจน์ (singular/plural) การละคำกริยา (verb omission) การใช้อนุประโยค (relative clause) เป็นต้น

ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ (lexical errors) เป็นข้อผิดพลาดที่นักเรียนเลือกใช้รูปแบบของคำผิด เช่น คำนาม (noun) คำสรรพนาม (pronoun) คำกริยา (verb) คำคุณศัพท์ (adjective) คำวิเศษณ์ (adverb) คำนำหน้าคำนาม (article) คำบุพบท (preposition) รูปแบบของคำ (word form) คำอุทาน (interjection) เป็นต้น

ข้อผิดพลาดด้านกลไวยากรณ์ (mechanics errors) เป็นข้อผิดพลาดที่นักเรียนใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในงานเขียนไม่ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) การเขียนตัวอักษรใหญ่-เล็ก (capitalization) หรือการสะกดคำ (spelling) เป็นต้น

จากงานวิจัยของ พิชญ์สินี ชาวอุไร (2545) ที่ทำการวิเคราะห์หาข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์มากที่สุด (ร้อยละ 69.65) รองลงมาคือ ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างประโยค (ร้อยละ 20.04) และข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ (ร้อยละ 10.31) ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonrod et al. (2018) ที่พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปทุมธานีมีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์มากที่สุดเช่นกัน (ร้อยละ 66.83) จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนหรือนักศึกษาในประเทศไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น มักมีข้อผิดพลาดในงานเขียนด้านไวยากรณ์มากที่สุด ดังนั้น วิธีการตรวจงานของครูจึงควรมุ่งเน้นเพื่อแก้ไขปัญหาด้านไวยากรณ์เป็นลำดับแรก

3) วิธีการตรวจงานที่เหมาะสมกับข้อผิดพลาดในงานเขียนแต่ละประเภท

จากประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนต่าง ๆ Van Beuningen et al. (2012) ระบุว่า ครูไม่ควรที่จะใช้วิธีการตรวจงานในรูปแบบเดียวกัน วิธีการตรวจงานที่แตกต่างกันย่อมตอบสนองต่อข้อผิดพลาดที่ต่างกัน จากงานวิจัยที่ได้ศึกษางานเขียนจำนวน 45 งาน และการสัมภาษณ์นักศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่า ครูใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) ในงานเขียนของนักเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 70.30) โดยเน้นตรวจข้อผิดพลาดในด้านกลไวยากรณ์มากที่สุด (ร้อยละ 88.90) ทั้งนี้ วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมควรขึ้นอยู่กับระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย ครูผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ความเห็นว่า นักเรียนกลุ่มเก่งควรได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม ในขณะที่นักเรียนกลุ่มอ่อนควรได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ferris (2002) ที่แบ่งข้อผิดพลาดในงานเขียนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ข้อผิดพลาดที่สามารถแก้ไขได้ (treatable errors) คือข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง เช่น การเรียงเรียงโครงสร้างประโยค ความถูกต้องทางไวยากรณ์ หรือการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (subject-verb agreement) เป็นต้น ซึ่งอยู่ในข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ ควรได้รับวิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) ในขณะที่ข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (untreatable errors) คือข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้เนื่องจากไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว เช่น การเลือกใช้คำศัพท์ให้สอดคล้องกับเนื้อความ (word choice) เป็นต้น ควรได้รับวิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) นิสิตฝึกสอนควรใช้เกณฑ์การให้คะแนนรูปกริยาแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) ดังตัวอย่างในตาราง 2.2

ตาราง 2.2 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) ในงานเขียน เพื่อให้สันติศึกษาสอนใช้อ้างอิงในการให้คะแนนและตรวจงาน

ด้าน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
ความถูกต้องทางไวยากรณ์	☐ เนื้อหาที่มีความผิดพลาดทางไวยากรณ์ร้อยละ 0-10 ของทั้งหมด	☐ เนื้อหาที่มีความผิดพลาดทางไวยากรณ์ร้อยละ 10-20 ของทั้งหมด	☐ เนื้อหาที่มีความผิดพลาดทางไวยากรณ์ร้อยละ 20-30 ของทั้งหมด	☐ เนื้อหาที่มีความผิดพลาดทางไวยากรณ์มากกว่าร้อยละ 30 ขึ้นไป
การเรียบเรียงโครงสร้างเนื้อหา	☐ เนื้อหาเรียบเรียงตามองค์ประกอบส่วนนำ เนื้อหา และส่วนสรุป ตามลำดับอย่างครบถ้วน	☐ เนื้อหาเรียบเรียงตามองค์ประกอบส่วนนำ เนื้อหา และส่วนสรุป ตามลำดับร้อยละ 80-90	☐ เนื้อหาเรียบเรียงตามองค์ประกอบส่วนนำ เนื้อหา และส่วนสรุป ตามลำดับร้อยละ 70-80	☐ เนื้อหาเรียบเรียงตามองค์ประกอบส่วนนำ เนื้อหา และส่วนสรุป ตามลำดับต่ำกว่าร้อยละ 70
เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกลมกลืน	☐ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	☐ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องร้อยละ 80-90	☐ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องร้อยละ 70-80	☐ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องต่ำกว่าร้อยละ 70

ตอนที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขงานเขียน

3.1. ความหมายและความสำคัญของการตอบกลับเพื่อแก้ไขงานเขียน

ในกระบวนการเขียน สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขในงานเขียนจากครูหรือที่เรียกว่า Written Corrective Feedback (WCF) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนางานเขียน การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างให้การเรียนรู้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น และยังเพิ่มการควบคุมของทักษะการเขียนของผู้เรียนอีกด้วย (Cando-Guanoluisa et al., 2017; Ken Hyland & Fiona Hyland, 2006) วิธีการคือ ครูจะเขียนสิ่งที่อยากให้นักเรียนปรับปรุงลงไปในงานเขียน เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งในด้านเนื้อหาและด้านไวยากรณ์ที่ผิดพลาด ครูมักใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ เช่น “เนื้อหาตรงนี้สอดคล้องกับหัวข้ออย่างไร” หรือ “ช่วยยกตัวอย่างในเรื่องนี้ให้เข้าใจมากขึ้นอีกหน่อย” เป็นต้น (Ferris, 2003)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) หมายถึง การให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนนั้น ๆ ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าจะจัดการกับข้อผิดพลาดอย่างไรและแก้ไขให้ถูกต้อง การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อแก้ไขและปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนจะนำข้อมูลจากการตอบกลับของครูไปแก้ไขปรับปรุงให้งานเขียนของตนดีขึ้นต่อไป (Nadia, 2020) เมื่อครูตอบกลับงานเขียน ครูจะไม่มุ่งเน้นแค่แก้ไขข้อผิดพลาดที่ตัวภาษา เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ หรือเครื่องหมายวรรคตอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องครอบคลุมไป

จนถึงแง่มุมต่าง ๆ ในงานเขียนอีกด้วย เช่น โครงสร้างเนื้อหา การเรียบเรียงเนื้อหา หรือลีลาในการเขียน เป็นต้น

สำหรับงานเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องเขียนมากกว่าหนึ่งครั้ง ต้องมีการแก้ไข พัฒนาปรับปรุงงานเขียนเป็นระยะ ๆ (Harmer, 2004) ดังนั้นครูจึงควรให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนางานเขียนได้อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยภาษาอังกฤษ หรือด้วยภาษาแม่ก็ตาม ในประเทศไทยนั้น กรณีที่ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษน้อย ครูจำเป็นต้องให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นภาษาไทยลงในงานมากกว่าภาษาอังกฤษ (เอษณ ยามาลี, 2563)

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น การตอบกลับเป็นสิ่งสำคัญทั้งในเชิงวิจัยและเชิงปฏิบัติ นักเรียนอยากจะได้รับคำตอบกลับจากครู ครูเองก็อยากที่จะตอบกลับในงานเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถนักเรียนเช่นเดียวกัน (Alkhatib, 2015; Ellis, 2010; Mubarak, 2013) การตอบกลับมีความสำคัญต่อนักเรียน เนื่องจากข้อมูลที่ได้นั้นจะสามารถวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน นำไปปรับปรุงวิธีการทำงานหรือวิธีการเขียนของนักเรียน และพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การตอบกลับช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ความผิดพลาดของตนเอง การพัฒนาทักษะการเขียนจะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากการตอบกลับในจุดผิดพลาดของครู (Myles, 2012)

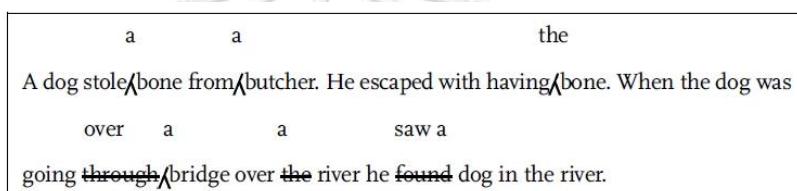
อย่างไรก็ตาม การตอบกลับงานเขียนในบริบทประเทศไทยมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ประการแรก ครูไทยมักมุ่งเน้นที่จะตอบกลับเรื่ององค์ประกอบในงานเขียนมากกว่าประเด็นอื่น ประการที่สอง ครูไม่สามารถใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct corrective feedback) ลงไปในงานเขียนของนักเรียนได้ทั้งหมดเนื่องจากพื้นที่ในกระดาษมีจำกัด ประการที่สาม ปลายมือในงานเขียนของนักเรียนอ่านยาก จึงทำให้ครูตอบกลับงานเขียนได้ลำบาก ประการที่สี่ วิธีการตอบกลับงานเขียนกินเวลามาก ครูต้องใช้เวลาไปกับการตรวจและตอบกลับนานหลายชั่วโมงถ้าหากมีจำนวนนักเรียนในห้องมากกว่า 30 คน และประการสุดท้าย การตอบกลับด้วยวิธีดั้งเดิมอาจไม่สะดวกทั้งฝ่ายครูและฝ่ายนักเรียน เนื่องจากครูสามารถตอบกลับเพียงในคาบเรียนหรือต้องนัดหมายเจอกันต่อหน้าเท่านั้น แต่ประเด็นสุดท้ายนี้สามารถแก้ปัญหาได้โดยใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันเข้ามาช่วย (Tangkiengsirisin, 2016)

3.2. ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขในงานเขียน

งานวิจัยทางการศึกษาหลายงานทำการศึกษารื่อง การตอบกลับเพื่อแก้ไขในงานเขียน (WCF) มากมาย (Han & Hyland, 2015; Ken Hyland & Fiona Hyland, 2006) วิธี WCF นี้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Bitchener, 2012; Polio, 2012, 2017) งานวิจัยหลายงานได้แบ่งประเภทของการตอบกลับอย่างหลากหลาย การตอบกลับ

ประเภทหลัก ๆ ที่เน้นในเรื่องการแก้ไขความถูกต้องทางภาษาในงานเขียน มี 6 ประเภท ดังนี้ (Bitchener, 2008; Chacón-Beltrán, 2017; Cheng et al., 2015; Ellis, 2009; Ferris & Roberts, 2001; Frear & Chiu, 2015; Lee, 2003; Mao & Lee, 2020)

1) การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) หมายถึง การตอบกลับต่อความผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนโดยตรง คือ ครูระบุจุดที่ผิดและแก้ไขลงไปให้นักเรียน วิธีการตอบกลับประเภทนี้นับว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนสามารถสังเกตความแตกต่างระหว่างคำที่ตนเองเขียนผิด และคำที่แก้ไขถูกต้อง การแก้ไขทำได้หลายวิธี เช่น ครูขีดฆ่าคำที่ไม่จำเป็นออกไป เพิ่มเติมคำที่ควรมีใส่เข้าไปในประโยคให้ใจความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หรือเขียนคำที่ถูกต้องด้านบนหรือด้านข้างคำที่ผิด ดังตัวอย่างในภาพ 2.1

ภาพ 2.1 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (Ellis, 2009)

ข้อจำกัดของวิธีการนี้คือไม่ส่งผลดีในระยะยาว นักเรียนไม่กล้าแก้ไขงานด้วยตัวเองและต้องพึ่งพาคำตอบที่ถูกต้องจากครู อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรงคือ ช่วยชี้แนะแนวทางให้นักเรียนว่าจะแก้ไขจุดที่ผิดพลาดได้อย่างไร วิธีนี้เหมาะกับนักเรียนที่มีความรู้ในภาษาอังกฤษต่ำ ไม่มีความรู้ที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร และเป็นนักเรียนที่ไม่สามารถใช้วิธีการตรวจแบบ self-correction ได้ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง นี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยของ Bitchener and Knoch (2010) พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้จริง นอกจากนี้ในปัจจุบัน วิธีการนี้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย ดังงานวิจัยของ AbuSeileek (2013) ที่กล่าวว่า ครูใช้วิธีแก้ไขตอบกลับงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง โดยใช้โปรแกรม track change ใน Microsoft Word ผลการวิจัยพบว่าวิธีนี้ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนทั้งในด้านไวยากรณ์และด้านการเรียบเรียงโครงสร้างประโยคอีกด้วย เช่นเดียวกัน Wu (2006) ใช้เว็บบล็อกออนไลน์เป็นเครื่องมือช่วยตอบกลับงานเขียน ผลการวิจัยพบว่าศักยภาพในการเขียนของนักเรียนพัฒนามากขึ้นเช่นกัน งานวิจัยของ Un-udom (2018) พบว่า

นักเรียนรู้สึกพึงพอใจวิธีตอบกลับงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง ผ่านทางเทคโนโลยีมากกว่าแบบดั้งเดิมที่เป็นกระดาษ เนื่องจากพวกเขาสามารถอ่านการตอบกลับของครูได้ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีความสะดวกสบายมากกว่า ทั้งนี้ ผลจากการวิจัยพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง ในรูปแบบกระดาษ กับแบบใช้เทคโนโลยีไม่มีความแตกต่างกันในแง่การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน จึงสามารถกล่าวได้ว่า วิธีการตอบกลับประเภทนี้ ครูสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบตามความสะดวก เพราะส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน

2) การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (Indirect WCF) หมายถึง การที่ครูระบุถึงจุดผิดพลาดในงานเขียนว่ามีที่ใดบ้าง แต่ไม่แก้ไขคำหรือประเด็นนั้นให้ถูกต้องแก่นักเรียน ครูมักจะขีดเส้นใต้ ใส่รหัสหรือสัญลักษณ์ เช่น เครื่องหมายวงกลมหรือกากบาทไว้ที่ขอบกระดาษข้าง ๆ บรรทัดที่ผิดพลาด วิจัยของ Storch and Wigglesworth (2010) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม สามารถอภิปรายและรับรู้จุดผิดพลาดในงานเขียนของตนได้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง วิธีการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม สามารถดูตัวอย่างดังภาพ 2.2

A dog stole X bone from X butcher. He escaped with XhavingX X bone. When the dog was going XthroughX X bridge over XtheX river he found X dog in the river.
X = missing word
X _X = wrong word

ภาพ 2.2 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (Ellis, 2009)

จากที่กล่าวไปว่า วิธีการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม ที่ครูไม่ได้ระบุจุดผิดพลาดในงานเขียนโดยตรงกลับได้รับความนิยมและถือว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง ที่มีการระบุจุดผิดพลาดอย่างชัดเจน เนื่องจากวิธีการการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อมช่วยชี้แนะนักเรียนให้ “เกิดการเรียนรู้และฝึกการแก้ไขปัญหา” (Lalande, 1982) และยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเอง ด้วยเหตุนี้ วิธีการนี้จึงนำไปสู่การเรียนรู้ในระยะยาวได้

3) การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (metalinguistic WCF) หมายถึง การที่ครูอธิบายถึงที่มาหรือคุณลักษณะของจุดผิดพลาดในงานเขียนให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของจุดผิดพลาดว่าคืออะไร โดยส่วนมากครูจะใช้วิธีการสองวิธีหลัก ๆ คือ 1) การใช้รหัส (error codes) เช่น

ครูเขียนตัวอย่างของประเภทจุดผิดพลาดลงไปทางด้านบนหรือขอบกระดาษ จะระบุจุดที่ผิดแบบเจาะจงหรือไม่ก็ได้ นักเรียนจะต้องหาจุดที่ผิดเองและหลังจากนั้นจึงจะแก้ไขได้ ปัญหาของการตรวจงานวิธีนี้คือ ครูจะต้องแบ่งประเภทของรหัสที่แสดงจุดผิดพลาดอย่างละเอียด และนักเรียนไม่รู้ว่าประเภทต่างๆ ที่ครูระบุไว้คืออะไร ถ้าครูไม่ได้อธิบายไว้มากพอ นอกจากนี้ งานวิจัยต่าง ๆ พบว่า วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ ไม่ส่งผลให้งานเขียนของนักเรียนมีความถูกต้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับ การตรวจด้วยวิธีอื่น ๆ วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ สามารถดูตัวอย่างดังภาพ 2.3

art.	art.	WW art.
A dog stole bone from butcher. He escaped with having bone. When the dog was		
prep.	art.	art.
going through bridge over the river he found dog in the river.		

ภาพ 2.3 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (Ellis, 2009)

เนื่องจากครูใช้รหัสในการบอกว่าจุดผิดพลาดคืออะไร และนักเรียนบางคนไม่ทราบว่ารหัสเหล่านั้นคืออะไร จึงได้มีการปรับเปลี่ยนโดยอธิบายข้อผิดพลาดแต่ละจุดว่าผิดอย่างไร (ดังภาพ 2.4) แต่วิธีการนี้มักพบได้น้อย เพราะกินเวลาไปกับการใช้รหัสในจุดผิดพลาดที่มีอยู่มากมาย และครูจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์มากพอที่จะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย

(1)	(2)	(3)
A dog stole bone from butcher. He escaped with having bone. When the dog was		
(4)	(5)	(6)
going through bridge over the river he found dog in the river.		
<i>(1), (2), (5), and (6)—you need 'a' before the noun when a person or thing is mentioned for the first time.</i>		
<i>(3)—you need 'the' before the noun when the person or thing has been mentioned previously.</i>		
<i>(4)—you need 'over' when you go across the surface of something; you use 'through' when you go inside something (e.g. 'go through the forest').</i>		

ภาพ 2.4 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธี metalinguistic CF แบบที่ 2 (Ellis, 2009)

4) วิธีการตรวจงานแบบ Focused WCF และ unfocused WCF หมายถึง ครูเลือกแก้ไขจุดผิดพลาดเฉพาะประเด็นหรือเรื่องนั้น ไป ยกตัวอย่างเช่น ตัวอย่างในภาพ 2.3 และภาพ 2.4 ครูสามารถเลือกที่จะแก้ไขจุดผิดพลาดเฉพาะเรื่องของ article เพียงอย่างเดียวก็ได้ วิธีนี้จะเรียกว่า focused CF แต่ถ้าหากครูไม่เจาะจงเรื่องหรือประเด็นที่จะแก้ไข ครูแก้ไขรวมทุกประเด็น จะเรียกว่าเป็นการตรวจงานแบบ unfocused CF สองวิธีการนี้สามารถนำไปใช้รวมกับการตรวจงานประเภทอื่น ๆ ที่กล่าวไปในข้างต้นทั้ง 3 วิธีได้ การแก้ไขงานที่ได้รับการตรวจแบบ unfocused CF จะมีความยากกว่าการตรวจงานแบบ focused CF เพราะนักเรียนต้องพิจารณาจุดผิดพลาดหลายประเด็น

5) วิธีการตรวจงานแบบ Electronic feedback หมายถึง ครูใช้โปรแกรมอิเล็กทรอนิกส์ช่วยแก้ไขจุดผิดพลาดในงานเขียน และแนบลิงก์ที่อธิบายจุดที่ผิดพร้อมคำแก้ไขลงไปด้วย เช่น โปรแกรม Mark My Words ซึ่งมีคลังคำศัพท์และไวยากรณ์ รวมถึงบอกประเภทของจุดผิดในงานเขียนของภาษาจีนได้ (Milton, 2006) วิธีการนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแก้ไขงานด้วยตนเอง (self-correction) และช่วยให้ครูหาตัวอย่างคำที่ถูกต้อง Ellis (2009) กล่าวว่า ครูอาจอธิบายหรือแก้ไขทางด้านไวยากรณ์ผิดพลาดได้เช่นกัน การที่มีตัวอย่างจากหลากหลายแหล่งจึงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะแก้ไขโดยไม่ต้องพึ่งคำตอบจากครูเพียงแหล่งเดียว

6) วิธีการตรวจงานแบบ Reformulation หมายถึง การที่ครูปรับเปลี่ยนประโยคที่มีจุดผิดพลาดเป็นการสร้างประโยคใหม่ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประโยคของเจ้าของภาษามากขึ้น แต่ยังคงเนื้อหาและแนวคิดของผู้เขียน (นักเรียน) ให้ได้มากที่สุด ดังภาพ 2.5

Original version:	As he was jogging, his tammy was shaken.
Reformulation:	As he was jogging, his tummy was shaking. tummy shaking
Error correction:	As he was jogging his tammy was shaked .

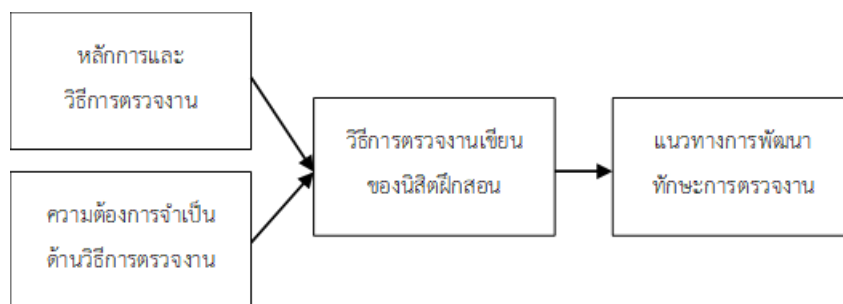
ภาพ 2.5 ตัวอย่างการตรวจงานด้วยวิธี reformulation (Ellis, 2009)

อย่างไรก็ตาม ผลวิจัยของ Sachs and Polio (2007) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการตรวจแบบ reformulation แก้ไขงานเขียนได้ถูกต้องน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง นั่นแสดงว่า นักเรียนไม่รู้ว่าจุดที่ผิดคืออะไรและผิดได้อย่างไร แต่นักเรียนเห็นแต่เฉพาะข้อความที่ถูกแก้ไขเป็นภาษาที่ถูกต้องไปแล้ว

จากประเภทของการตอบกลับเพื่อแก้ไขงานเขียนทั้ง 6 ประเภทที่ได้กล่าวไปในข้างต้น ประเภทที่ครูส่วนใหญ่ใช้และอยู่ในงานวิจัยที่พบมากคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม ในบริบทที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) หรือเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) (Bitchener, 2008; Bitchener & Knoch, 2009a; Chandler, 2003; Han & Hyland, 2015) ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การตรวจงานและการตอบกลับเพื่อแก้ไขงานเขียนแบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม เป็นหลัก

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเริ่มจากนำผลจากการวิเคราะห์หลักการและวิธีการตรวจงานจากแหล่งข้อมูลหลากหลายแหล่ง ทั้งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับ และจากมุมมองของครูที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ มาใช้เป็นข้อคำถามเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ มาออกแบบและสร้างเครื่องมือให้นิสิตฝึกสอนประเมินทักษะการตรวจงานเขียนของตนเอง สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือนี้เพื่อให้นิสิตฝึกสอนประเมินทักษะการตรวจงานเขียนของตนเองนั้น เนื่องจากแบบประเมินตนเอง เป็นเครื่องมือที่นิสิตฝึกสอนจะได้พัฒนาความสามารถและตรวจสอบศักยภาพของตนเองเป็นรายบุคคล ปราศจากข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ และยังสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมไปพร้อม ๆ กับการดูแลจากอาจารย์นิเทศก์ อีกทั้งยังช่วยให้ส่งเสริมทักษะการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนแต่ละคนให้มีพัฒนาการของตนเองไปถึงขีดสุดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลาคอยผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นต้องคอย นอกจากนี้ งานวิจัยของ Beck et al. (2004) กล่าวว่า การประเมินด้วยตนเอง ทำให้นิสิตฝึกสอนเห็นความสำคัญของการเป็นเจ้าของการเรียนรู้ และตระหนักว่า การฝึกสอนเป็นช่วงเวลาสำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นครูมืออาชีพ มิใช่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการได้ปริญญาบัตรเท่านั้น อีกทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง ยังทำให้นิสิตฝึกสอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่ออาจารย์นิเทศก์คณะและอาจารย์พี่เลี้ยง ผู้วิจัยจึงเห็นว่า แบบประเมินนี้เป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมที่จะช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตฝึกสอนได้ ผลที่ได้จากการประเมินนั้น จะนำไปสร้างเป็นแนวทางการพัฒนาให้นิสิตฝึกสอนมีทักษะในการตรวจงานเขียนที่ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่คุณภาพงานเขียนของนักเรียนที่ดีขึ้นในอนาคตหลังจากที่ได้รับการตรวจงานจากนิสิตฝึกสอนมาแล้ว

ภาพ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น 4 ขั้นตอนหลักตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน เพื่อดูว่าส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียนอย่างไรตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment research) เพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และ ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ดังภาพ 3.1

ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3	ขั้นตอนที่ 4
วิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ	วิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียน	การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ภาพ 3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

ในขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อวิเคราะห์หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1. การสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ครูจำนวน 10 คน ที่ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างวิจัยและการเข้าถึงตัวอย่าง

เนื่องจากทักษะการตรวจงานภาษาอังกฤษ ต้องอาศัยความชำนาญและประสบการณ์สอนการเขียนภาษาอังกฤษสูง ผู้วิจัยจึงมีเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างเข้าในงานวิจัยคือ เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 3 ปี เนื่องจากสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากการสัมภาษณ์ในรูปแบบผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant interview) จึงต้องกำหนดครูผู้ตอบอย่างเจาะจงและมีประสบการณ์ในด้านการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสูง

เมื่อคัดเลือกครูที่ต้องการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยทำการนัดหมายครูเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ตามวันและเวลาที่ครูสะดวกผ่านช่องทางการติดต่อทางอีเมล แอปพลิเคชัน Line หรือโทรศัพท์ล่วงหน้า โดยไม่รบกวนความเป็นส่วนตัว

หลังการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยมีเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างออกจากงานวิจัย ได้แก่ 1) เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว หากตัวอย่างวิจัยให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ด้วย โดยผู้วิจัยจะพิจารณาคัดเลือกตัวอย่างวิจัยอื่นมาทดแทนเพิ่มเติม 2) ตัวอย่างวิจัยไม่ประสงค์เข้าร่วมการวิจัย และ 3) ตัวอย่างวิจัยยุติการให้ข้อมูลระหว่างการสัมภาษณ์

การพิทักษ์สิทธิตัวอย่างวิจัย

ผู้วิจัยแนะนำตัวเองและอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ครูผู้สัมภาษณ์รับทราบ โดยจะนำข้อมูลจากครูเรื่องการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้วัดทักษะการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนต่อไป

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลคือ ผู้วิจัยให้ครูผู้ถูกสัมภาษณ์เข้าร่วมตามความสมัครใจ ครูผู้เข้าร่วมจะลงนามในใบยินยอมการเข้าร่วมงานวิจัย ผู้วิจัยจะชี้แจงให้ครูทราบว่า ครูผู้เข้าร่วมมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยจะไม่มีผลกระทบทางลบต่อผู้เข้าร่วมแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวตนได้

เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยในขั้นตอนนี้คือ แนวคำถามสัมภาษณ์ปลายเปิดแบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) (ภาคผนวก ข) ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว โดยผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกในขณะที่สัมภาษณ์ และบันทึกเสียงเพื่อใช้วิเคราะห์หลังจากสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant interview) แบบไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยกำหนดผู้เข้าร่วมอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจงานเขียนที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง เป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และใช้การจดบันทึก (notetaking) และการบันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในขั้นตอนนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) ได้แก่ การทำดัชนีข้อมูลหรือการเข้ารหัส (coding) ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการลงรหัสเพื่อจัดประเภทเป็นประเด็น (theme) และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (analytic induction)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีวิจัยใช้การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษว่าเป็นไปตามหลักการตรวจงานที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูหรือไม่

2.1. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล คือ การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของนิสิตฝึกสอน

การพิทักษ์สิทธิ์ตัวอย่างวิจัย

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิตฝึกสอนในการเข้าร่วมเป็นตัวอย่างวิจัย ผู้วิจัยแนะนำตัวเองและอธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยว่า ข้อมูลจากงานการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนิสิตฝึกสอนที่ได้ จะนำไปพัฒนาเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตฝึกสอนต่อไป งานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการตรวจจากนิสิตฝึกสอน ผู้วิจัยจะไม่ระบุชื่อและตัวตนของนักเรียน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวตนได้

2.2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสรุปผลการวิเคราะห์งานการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนิสิตฝึกสอน

2.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้แก่นิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษให้รับทราบและขออนุญาตเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยขอตัวอย่างการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนิสิตฝึกสอนมาจำนวน 20 ผลงาน เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ร่องรอยการตรวจงานเขียนที่ผ่านมาว่า โดยปกติแล้ว นิสิตฝึกสอนมีวิธีการตรวจงานเขียนของนักเรียนอย่างไร ดังตัวอย่างในภาพ 3.2

A

for just 8 pence in wretched conditions. Even this ^{Describe the wretched} punishing work doesn't guarantee enough for food. Many of ^{cautious} them need to be starving for two days and work ^{dig} ~~earn~~ money. Moreover, this work is extremely dangerous. The poor children have to dig the tunnels by artisanal ^{means. They use simple use} ~~tools~~ ^{hands} ~~tools~~ and their hands can be damaged ^{readily.?} ~~readily~~. The World Health ^{to dig out} Organization says exposure to cobalt and breathing in its dust fumes can cause long-term health problems. ^{Then, what may happen to those children?}

B

to the society. Instead of considering beauty, people should focus more on having their own talents to become well-known. ^{why would this} For the three reasons mentioned above, I am sure that beauty ^{affect the} pageants should be banned as they can only show a narrow extent of beauty. ^{society?} We mustn't concentrate on outer appearances but inner beauty also. ^{Never} should beauty pageants be held again.

ภาพ 3.2 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ (Lee, Lou, & Mak, 2021)

2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยศึกษาจากร่องรอยการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอน เปรียบเทียบกับหลักการตรวจงานเขียนที่ได้วิเคราะห์มาในขั้นตอนที่ 1 ว่านิสิตฝึกสอนมีวิธีในการตรวจงานเขียนอย่างไรบ้าง เหมือนหรือแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 หรือไม่ จากนั้นนำข้อมูลจากนิสิตฝึกสอนทั้งหมดมาจัดประเภทเป็นหมวดหมู่หรือเป็นข้อ ๆ ทำให้ได้เห็นรูปแบบในการตรวจงานได้อย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment research)

ในขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของนักเรียน ของนิสิตฝึกสอน และของอาจารย์นิเทศก์เกี่ยวกับทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีวิจัย

ใช้การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเรื่องทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

3.1. ผู้ให้ข้อมูล และแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกอย่างเจาะจง (purposive sampling) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
กลุ่มที่ 1 เป็นนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4-5 ที่ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษกับนิสิตฝึกสอน จำนวน 20 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นอาจารย์นิเทศก์โรงเรียน และ/หรืออาจารย์นิเทศก์สถานศึกษา ของนิสิตฝึกสอน จำนวน 15 คน

แหล่งข้อมูล คือ งานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มาจากการตรวจงานของนิสิตฝึกสอน

การเข้าถึงตัวอย่างวิจัย

เมื่อคัดเลือกครูที่ต้องการสัมภาษณ์ได้แล้ว ผู้วิจัยจะส่งเอกสารไปยังโรงเรียนที่ต้องการติดต่อเพื่อขอเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัย จากนั้นจะทำการนัดหมายครู นักเรียน และนิสิตฝึกสอนเพื่อทำแบบประเมินความต้องการจำเป็นในรูปแบบออนไลน์ในวันและเวลาที่สะดวกผ่านช่องทางการติดต่อทางอีเมล หรือทางโทรศัพท์ล่วงหน้า โดยไม่รบกวนความเป็นส่วนตัว

หลังจากการทำแบบประเมินความต้องการจำเป็นเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยมีเกณฑ์การคัดเลือก ตัวอย่างออกจากรายงานวิจัยคือ 1) เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบประเมินความต้องการจำเป็นครบถ้วนทุก ประเด็นแล้ว หากตัวอย่างวิจัยให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ และ จะพิจารณาคัดเลือกตัวอย่างวิจัยอื่นมาทดแทนเพิ่มเติม 2) ตัวอย่างวิจัยไม่ประสงค์เข้าร่วมการวิจัย และ 3) ตัวอย่างวิจัยยุติการให้ข้อมูลระหว่างการแบบประเมินความต้องการจำเป็น

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์นิเทศก์สถานศึกษา นักเรียน และนิสิตฝึกสอนที่เป็นผู้ให้ข้อมูล เพื่อ ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลทราบ และขอความร่วมมือให้ตอบ แบบสอบถามตามความสมัครใจ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นผลวิจัยในภาพรวม เท่านั้น ไม่มีข้อมูลส่วนใดในรายงานการวิจัยที่จะนำไปสู่การระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูล หรือบุคคลใดที่ เกี่ยวข้องได้ และแจ้งให้ทราบว่า เมื่อเข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว หากผู้ให้ข้อมูลรู้สึกไม่สบายใจ หรืออึด อัดใจในการตอบคำถามบางข้อ ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามนั้น สามารถไม่ให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย รวมทั้งสามารถออกจากการวิจัยได้ โดยผู้ให้ข้อมูลจะไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

3.2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยสำหรับการศึกษาในขั้นตอนนี้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ดังนี้

เครื่องมือวิจัยฉบับที่ 1 คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียน ภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตฝึกสอน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมา วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยกำหนดนิยามศัพท์และโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม และ 2) แบบสอบถามเพื่อวัดทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และ คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบเติม คำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบวัดทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน มีลักษณะเป็นมาตร ประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือวิจัยฉบับที่ 2 คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และระดับชั้น โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนตามการรับรู้ของนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือวิจัยฉบับที่ 3 คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับอาจารย์นิเทศก์สถานศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้อง ชัดเจนของภาษา โดยใช้ดัชนี IOC (item objective congruence) ที่มีเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC มากกว่า .5

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยส่งแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางออนไลน์ให้แก่ตัวอย่างวิจัย เช่น แอปพลิเคชัน Line หรือ Facebook messenger เป็นต้น มีการติดต่อประสานกับทางโรงเรียนและศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของโรงเรียนเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างวิจัย และตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Jamovi

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียน ได้กำหนดการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนด้วยวิธีการเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานของความสำคัญและค่าเฉลี่ย ดำเนินการโดยวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานของข้อมูลแต่ละข้อข้อที่มีค่ามัธยฐานสูงสุด แสดงว่าข้อนั้นมีความสำคัญหรือมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามากที่สุดในกรณีที่มีข้อที่มีค่ามัธยฐานเท่ากัน จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อแล้วเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยเพื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ในขั้นตอนที่ 4 นี้เป็นการดำเนินงานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 คือ เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนผลผลิตที่ได้มี 2 ส่วน คือ 1) เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ และ 2) แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำหลักการที่ได้จากมุมมองของครูในขั้นตอนที่ 1 และการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษที่นิสิตฝึกสอนเคยทำมาก่อนในขั้นตอนที่ 2 มาพิจารณาประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ที่เป็นการสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนเพื่อสร้างเป็นเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

4.1. เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในชั้นตอนที่ 1-3 นำมาออกแบบเป็นเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนในรูปแบบรายการข้อคำถาม 3 ข้อหลัก ได้แก่ 1) วิธีการตรวจงานเขียน 2) การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน และ 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และตัวเลือก 3 ข้อในแต่ละข้อคำถาม พร้อมภาพตัวอย่างและคำอธิบายการตรวจงานเขียนประกอบให้นิสิตฝึกสอนตอบ โดยมีการแปลผลระดับทักษะการตรวจงานด้วยเกณฑ์การให้คะแนนรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) เพื่อให้ นิสิตฝึกสอนได้ทำการประเมินตนเองตามความเป็นจริงในการตรวจงานเขียนว่า ตนเองได้ดำเนินการตามแบบประเมินมากน้อยเพียงใด และสามารถตระหนักถึงทักษะการตรวจงานเขียนของตนเองได้ว่าอยู่ในระดับใดจากการแปลผลของเครื่องมือประเมิน นิสิตฝึกสอนสามารถใช้เครื่องมือประเมินนี้วินิจฉัยทักษะการตรวจงานเขียนของตนเองว่า มีข้อที่ปฏิบัติถูกต้องหรือยังขาดใน ส่วนใด อีกทั้งยังสามารถพัฒนาความสามารถได้ด้วยตนเองพร้อมกับการกำกับดูแลจากอาจารย์ นิเทศก์

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือประเมินที่สร้างขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำไปใช้กับ นิสิตฝึกสอนเพื่อประเมินทักษะด้านการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและจัดทำเครื่องมือประเมินฉบับสมบูรณ์

4.2. แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษมาทำเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) วิธีการตรวจงานเขียน และ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ นิสิตฝึกสอนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้กับการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ตนปฏิบัติการสอนต่อไปได้ รวมถึงใช้เพื่อเป็นแนวทางในการตรวจงานเขียนต่อเมื่อนิสิตฝึกสอนกลายเป็นครูผู้สอนอย่างเต็มตัวในอนาคต

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำไปใช้กับ นิสิตฝึกสอน จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและจัดทำแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ 2) เพื่อวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ 4) เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ตอนที่ 3 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ครูที่สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1.1. หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

การวิจัยขั้นที่ 1 หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู ตัวอย่างการวิจัยเป็นครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากคณะครุศาสตร์ หรือคณะอักษรศาสตร์ ในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง และมีคุณลักษณะดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ข้อมูลของครูผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	ตำแหน่ง	สำเร็จการศึกษา	ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ	หมายเหตุ
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คณะอักษรศาสตร์	30 ปี	-
2	อาจารย์	คณะอักษรศาสตร์	4 ปี	เป็นครูสอนพิเศษในสถาบันกวดวิชา
3	อาจารย์	คณะครุศาสตร์	18 ปี	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
4	อาจารย์	คณะครุศาสตร์	25 ปี	-
5	อาจารย์	คณะอักษรศาสตร์	20 ปี	-
6	อาจารย์	คณะครุศาสตร์	23 ปี	-
7	อาจารย์	คณะอักษรศาสตร์	20 ปี	เป็นผู้บริหารของโรงเรียน
8	อาจารย์	คณะอักษรศาสตร์	18 ปี	-
9	อาจารย์	คณะศึกษาศาสตร์	21 ปี	-
10	อาจารย์	คณะครุศาสตร์	16 ปี	-

คำถามสำหรับการสัมภาษณ์

- 1) อาจารย์ตรวจงานนักเรียนโดยใช้วิธีการอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ทำเครื่องหมายตรงจุดที่นักเรียนเขียนผิดอย่างเดียว หรือมีการอธิบายและแก้ไขคำให้ถูกต้องด้วย
- 2) หากอาจารย์ใช้วิธีการตรวจงานหลากหลายรูปแบบ อาจารย์คิดว่าวิธีใดทำให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด
- 3) นักเรียนมักจะมีจุดผิดพลาดในงานเขียนตรงไหนมากที่สุด
- 4) ตามความคิดของอาจารย์ ส่วนใหญ่นักเรียนมีทักษะการเขียนอยู่ในระดับใด
- 5) อาจารย์ใช้เวลาในการตรวจงานเฉลี่ยเท่าไร ต่อวัน และคิดว่าเหมาะสมหรือไม่
- 6) อาจารย์คิดว่า การตรวจงานส่งผลต่อคุณภาพงานเขียน หรือทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ถ้ามี จะส่งผลมากน้อยเพียงใด
- 7) จากประสบการณ์ อาจารย์คิดว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงานของครูหรือไม่

- 8) ถ้าหากนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียน อาจารย์คิดว่าจะตรวจงานอย่างไรเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากแก้ไขงานเขียนของตนเองมากขึ้น
- 9) อาจารย์คิดว่างานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ดีควรเป็นอย่างไร
- 10) อาจารย์คิดว่า การตรวจงานเขียนที่ดี ควรส่งผลอย่างไรต่อนักเรียน หรืองานเขียนของนักเรียนบ้าง

1.2. ผลจากการสัมภาษณ์ครู

จากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลจำนวน 10 ท่าน ได้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู จำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ดังนี้

วิธีการตรวจงานนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ครู เรื่องหลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู จำนวน 10 คน พบว่า ครูใช้วิธีการตรวจงานทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม ครูจะเขียนเพียงสัญลักษณ์ตรงจุดที่ผิดพลาด แต่ไม่อธิบายหรือแก้ไขให้ และจะให้นักเรียนตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองก่อนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนงานเขียนของตนเอง และเพื่อลดภาระงานในการตรวจของครูด้วย แต่ครูส่วนใหญ่มักเขียนแก้ไขคำตอบที่ถูกต้องลงไป ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“ถ้าเขา (นักเรียน) ถูกก็จะให้เครื่องหมายถูก แต่ถ้ามีที่ผิด สำหรับเด็กอ่อนเราอาจจะแก้ไขให้เลย แต่ถ้าเด็กที่ปานกลางถึงเก่ง ก็จะไม่ขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายไว้แต่ไม่เขียนให้เขา ส่วนตรงไหนที่ผิดเยอะ ๆ เป็นประเด็นเดียวกัน ก็จะเอาไปพูดในห้องพร้อมกัน เป็นการให้ feedback โดยรวมอีกครั้งหนึ่ง...ปกติจะให้เขาไปหาคำตอบเองก่อนเบื้องต้น ประมาณว่าอันที่เราตรวจอันแรกเป็น first draft (ร่างฉบับแรก) แล้วเขาก็จะส่งฉบับแก้ไขมา จะบอกเด็ก ๆ เสมอว่า ก่อนที่จะส่งงานครูให้เขาทำหน้าที่เหมือนเป็น editor (บรรณาธิการ) ก่อนแล้วค่อยส่งครูที่เหมือนเป็น บก. ใหญ่ ไม่งั้นครูตรวจคนเดียวคงแย่เลย”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1, 6 เมษายน 2565)

“ต้องดูก่อนว่านักเรียนเป็นคนยังไง ถ้าเป็นเด็กเก่ง เราก็จะแค่วงจุดที่ผิด แล้วให้เค้าไปดูเอง แต่ส่วนใหญ่ในห้องก็จะเป็นเด็กที่ปานกลาง เราก็จะแก้เป็นคำใหม่ให้เลย”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5, 8 เมษายน 2565)

“ปกติก็จะใช้วิธีแก้ไขคำให้เด็กเลยคะ เพราะจะได้มองเห็นชัดเจน แก้ได้ถูก แต่บางอย่างถ้าเป็นเรื่องที่อยากให้เค้าจำเองได้ เราก็จะแค่ขีดเส้นใต้ แล้วให้เค้าไปหาว่าผิดตรงไหน เค้าก็จะจำได้และไม่ผิดซ้ำอีก”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10, 11 เมษายน 2565)

“บางจุดก็จะแก้คำให้นักเรียนเลยให้เห็นชัดเจน แต่บางที่อยากให้เค้าลองคิดเองบ้าง ถ้าเป็นจุดที่ผิดไม่มาก เช่น article หรือคำศัพท์ ก็จะวงกลมให้เค้าลองกลับไปดูอีกที”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4, 6 เมษายน 2565)

“ถ้าตรวจแบบเน้นความหมาย เราก็ยังไม่แก้ให้เขา จะขีดเส้นใต้ให้เขาไปทบทวนดูก่อน แต่ถ้าเป็นไวยากรณ์หรือคำศัพท์ เช่นคำว่า separate from แต่ถ้านักเรียนเขียนเป็น separate in เราก็จะแก้ให้เลย...จะบอกเด็ก ๆ เสมอว่า ก่อนที่จะส่งงานครู ให้เขาทำหน้าที่เหมือนเป็น editor ก่อน แล้วค่อยส่งครูที่เป็นเหมือน บก. ใหญ่...”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2, 6 เมษายน 2565)

จากมุมมองของอาจารย์ผู้สอน พบว่า วิธีที่ทำให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนได้ดีที่สุด คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) ครูแก้ไขให้โดยที่ไม่ระบุข้อผิดพลาดโดยตรง หรือไม่เขียนคำศัพท์ที่ถูกต้องให้ ครูจะใช้วิธีระบุจุดที่ผิดแบบกว้าง ๆ เช่น วงกลมประโยคหรือย่อหน้าที่มีจุดผิด แล้วให้นักเรียนหาจุดที่ผิดและแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดด้วยตนเอง และลดความผิดพลาดในจุดเดิมซ้ำอีก ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“เท่าที่เคยสอน ส่วนใหญ่เป็นเด็กเก่ง เราก็จะไม่ค่อยได้คอมเมนต์เรื่องโครงสร้างการเขียน หรือเรื่องไวยากรณ์เท่าไร แต่เราจะเน้นดูความคิด ไอเดีย ว่าทำไมนักเรียนถึงเขียนแบบนี้มากกว่า”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9, 11 เมษายน 2565)

“ถ้านักเรียนมีจุดผิดตรงไหน เราจะได้ขีดฆ่าลงไป แค่ขีดเส้นใต้เฉย ๆ ให้นักเรียนเขาเห็นว่า ถูกหรือยัง อยากให้เขากลับไปทวนอีกทีหนึ่งก่อน ยกตัวอย่างที่ให้นักเรียนแปลสำนวน เช่น ต้นฉบับภาษาอังกฤษเขียนว่า ‘Why do you have such a long face?’ แล้วให้นักเรียนแปลผิดว่า ‘ทำไมเธอหน้ายาวจัง’ เราก็จะขีดเส้นใต้ให้เขากลับไปทบทวนดูอีกทีก่อนว่า นักเรียนคิดว่าแปลแบบนี้ถูกต้องแล้วใช่หรือไม่ ถ้าเขายังแปลผิดอยู่ เราค่อยแก้คำผิดเป็นรายข้อให้เขา และบอกเหตุผลว่าทำไมถึงผิด”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2, 6 เมษายน 2565)

นอกจากนี้ ครูจำนวน 2 ท่านใช้วิธีการตรวจงานเขียนแบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (metalinguistic WCF) เสริมเข้าไป กล่าวคือ ครูจะเขียนรหัส (code) หรือสัญลักษณ์ (symbol) ทางภาษาศาสตร์ลงไปในงานเขียน ซึ่งได้ชี้แจงรหัสให้นักเรียนรับทราบก่อนหน้าแล้ว เช่น หากนักเรียนผิดพลาดเรื่องการสะกดคำ ครูจะเขียนตัวอักษร SP (spelling) ลงไปในคำที่ผิด หากผิดพลาดเรื่องการผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน เช่น He walk. ครูจะเขียนตัวอักษร SV (subject-verb agreement) ลงในจุดนั้น แต่หากมีความผิดพลาดในจุดใดที่ครูไม่สามารถใช้รหัสหรือสัญลักษณ์ได้ ครูจะเขียนคำอธิบายลงไปแทน ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“เราจะใช้ symbol ที่ตกลงกับเขาไว้ก่อน เช่น ถ้าครูเขียนว่า SP นะ แสดงว่าหนูสะกดผิดในเรื่องของ spelling ถ้า SV ก็เป็น subject-verb agreement หรือถ้าเป็นตัว P ก็จะเป็นเรื่องของ punctuation ถ้าเป็น conj. คือใช้ conjunction ผิด เช่น ควรจะใช้คำว่า but แต่เขาไปใช้คำว่า and เป็นต้น พอเขาเห็น symbol พวกนี้เขาก็จะรู้ว่าเขาผิดตรงไหน เขาก็จะไปหาคำตอบมา แต่ถ้าเขาหาไม่ได้ก็มาถามครูได้ ถ้าตรงไหนที่นักเรียนเขียนแล้ววง ก็ใส่เครื่องหมาย question mark เอาไว้เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจจริง ๆ”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1, 6 เมษายน 2565)

หากเป็นงานเขียนที่นักเรียนส่งครั้งที่ 2 เป็นต้นไป ครูบางท่านจะไม่ใช้ปากกาถูกลิ้นสีแดงเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกหมดความมั่นใจ แต่ครูจะเปลี่ยนไปใช้ปากกาสีอื่น ๆ เช่น สีเขียว สีชมพู หรือสีม่วงแทน หลังจากที่ครูเขียนตรวจแก้ไขในงานเขียนแล้ว ครูจะให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขในภาพรวมที่ท้ายกระดาษ อีกทั้งครูยังสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียนโดยเขียนคำชื่นชมหากนักเรียนเขียนงานได้ดี เพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดความมั่นใจในการเขียนงานครั้งต่อไป แต่หากนักเรียนยังเขียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ครูจะเขียนข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำให้นักเรียนเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“หลังจากฉบับแรกแล้ว พอถึงฉบับที่เขาส่งจริง เราอาจจะแก้ไขอีกนิดหน่อย ก็ไม่ได้ไปแก้ไขอะไรมาก
 ถือก เพราะเขาจะไม่มีกำลังใจ หรือว่าบางทีก็เปลี่ยนจากปากกาสีแดงไปเป็นสีชมพูบ้าง สีเขียวบ้าง
 แล้วตอนท้ายก็จะให้คอมเมนต์เล็ก ๆ นະคะ เช่น ถ้าเขาทำได้ดี เราก็เขียนชมเขาไป เขาจะได้มีความ
 ภูมิใจ และเกิดความมั่นใจที่จะเขียนงานครั้งต่อ ๆ ไปค่ะ”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8, 11 เมษายน 2565)

“ถ้าเขายังเขียนขยายความไม่ได้ดี เราก็จะคอมเมนต์ไปว่า ตรงนี้สามารถเขียนในประเด็นนี้ ๆ
 ได้อีก เพราะบางทีเด็กไม่มีไอเดียว่าจะเขียนอะไร หรือบางทีเราก็บอกเขาไปว่า ตรงนี้สามารถทำให้
 ประโยคยาวขึ้นได้โดยการใส่ adjective ขยายเข้าไป เป็นต้น”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5, 8 เมษายน 2565)

จุดผิดพลาดในงานเขียนส่วนใหญ่ของนักเรียน

ครูผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนระบุว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักผิดพลาดในเรื่องไวยากรณ์ รองลงมาเป็น
 เรื่องการใช้คำและสำนวนภาษาอังกฤษ ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“เด็กจะชอบผิด grammar โดยเฉพาะจุดที่มีการผัน tense ต่าง ๆ”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, 8 เมษายน 2565)

“เด็กมักจะผิดเรื่องของ grammar แล้วก็เรื่องการใช้คำ หรือเรื่อง writing style เพราะบางที
 เขาเขียนเล่าในแบบสไตล์ไทย แต่ไม่ได้เรียบเรียงและเชื่อมโยงส่วนเกริ่นนำ เนื้อหา และสรุปเหมือน
 ของฝรั่ง”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4, 6 เมษายน 2565)

“ส่วนใหญ่คิดว่านักเรียนน่าจะผิดเรื่อง idiom ส่วนเรื่อง vocab (คำศัพท์) ไม่ค่อยมีปัญหา”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7, 10 เมษายน 2565)

“หลัก ๆ เลย เด็กมักจะผิดเรื่องไวยากรณ์ การสะกดคำศัพท์ แล้วถึงจะมาเป็นเรื่องการเรียบ
 เรียงเนื้อหา การวางโครงสร้างเนื้อหา เป็นต้น”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9, 11 เมษายน 2565)

ระยะเวลาที่ครูใช้ในการตรวจงานเขียนของนักเรียน

ครูส่วนใหญ่ใช้เวลาตรวจงานเขียนของนักเรียนเฉลี่ยไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้ ระยะเวลาการตรวจขึ้นอยู่กับจำนวนของนักเรียนในชั้นเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับชนิดของงานเขียน หากมีนักเรียนจำนวนมาก และงานเขียนเป็นประเภทเรียงความ (essay) ที่ยาว ครูจะใช้เวลาตรวจงานนานกว่าปกติ ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“ปกติจะใช้เวลาตรวจไม่เกินชั่วโมงหนึ่ง แต่ถ้าบางเทอมที่มีนักเรียนลงเรียนเยอะ ๆ เช่น 25-30 คน ก็จะใช้เวลาตรวจประมาณ 2-3 ชั่วโมง”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2, 6 เมษายน 2565)

“ก็ตรวจประมาณวันละชั่วโมงค่ะ ถ้างานเด็กเป็น essay จะใช้เวลามากหน่อย ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กว่ามีเยอะหรือไม่”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, 8 เมษายน 2565)

“ถ้าเป็นวิชาภาษาอังกฤษหลักก็ตรวจเกือบทุกวัน ถ้าเป็นคลาสที่มีนักเรียนจำนวนมาก เราก็ใช้เวลาพอสมควร โดยปกติเราจะตรวจงานไว ก็ประมาณ 1-2 ชั่วโมงค่ะ แล้วขึ้นอยู่กับเรื่องที่ให้เขียนด้วยว่ายากมากน้อยแค่ไหน เช่น ถ้าให้เขียนไม่กี่ประโยคก็ยังไม่ยากเท่าไร”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6, 9 เมษายน 2565)

ผลของวิธีการตรวจงานของครูที่มีต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียน

ครูผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนมีความเห็นว่า การตรวจงานของครูส่งผลต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก หลังจากที่นักเรียนได้รับการตรวจงานจากครูแล้ว นักเรียนจะเกิดความมั่นใจว่าตนเองสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ ทำให้มีกำลังใจที่สร้างสรรค์งานเขียนชิ้นอื่น ๆ อีกได้เช่นกัน อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากได้รับคะแนนเพิ่มขึ้น หลังการแก้ไข การแก้ไขงานเขียน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ว่า การที่มีข้อผิดพลาดในงานเขียนไม่ใช่สิ่งที่ผิดร้ายแรงและสามารถแก้ไขได้ ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“การที่ให้นักเรียนไปหาคำที่ถูกต้องมาใหม่ ว่าสะกดยังไง มันเพิ่มความประณีตให้กับชีวิตตัวเอง และเพิ่มคุณลักษณะที่ติดตัวเขาไป ว่าจะทำอะไรก็ให้พัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, 8 เมษายน 2565)

“มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ทุกคนจะมีข้อผิดพลาดอยู่แล้ว อยู่ที่ว่านักเรียนจะเอาไปปรับปรุงพัฒนาให้มันดีขึ้นได้หรือเปล่า ครูก็ทำหน้าที่ตรวจเพื่อให้งานออกมาดีที่สุด ถ้านักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของครู เขาก็จะแก้ไขได้ และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในการเขียนต่อไป”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5, 8 เมษายน 2565)

“นักเรียนจะเกิดแรงบันดาลใจ เพราะเขารู้แล้วว่าสามารถเขียนให้ดีขึ้นได้ ปรับปรุงแก้ไขได้ การทำผิดไม่ใช่เรื่องซีเรียส ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย มันแก้ไขได้”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6, 9 เมษายน 2565)

นอกจากนี้ ครูบางท่านยังเห็นว่า การที่ให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนหลังจากการตรวจงานของครู ยังช่วยฝึกให้นักเรียนมีความละเอียดรอบคอบ ซึ่งเป็นทักษะที่ติดตัวนักเรียนไปในอนาคต

“คิดว่า การตรวจงานของครูส่งผลต่องานเขียนนักเรียนมาก นักเรียนจะเกิดความมั่นใจว่า สามารถพัฒนาตนเองได้และมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น และยังทำให้นักเรียนได้คะแนนที่ดีขึ้นด้วย ซึ่งจะทำให้เขาภูมิใจในตัวเองและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษด้วยค่ะ”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10, 11 เมษายน 2565)

แรงจูงใจของนักเรียนในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงานของครู

ครูผู้ให้ข้อมูล 9 ท่านจาก 10 ท่านกล่าวว่า การเพิ่มคะแนนในชิ้นงานหรือในส่วนของคะแนนจิตพิสัยให้นักเรียนถือว่าเป็นแรงจูงใจที่ดีที่ให้นักเรียนแก้ไขงานเขียน เนื่องจากคะแนนในชิ้นงานส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยหลังจบภาคการเรียน ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“อาจจะบอกนักเรียนว่า ถ้าใครส่ง first draft แล้วแก้ไขมาส่ง ครูจะมีแต้มให้ เพื่อเป็นการกระตุ้นเด็ก”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1, 6 เมษายน 2565)

“ระบุเอาไว้ในประมวลรายวิชาอยู่แล้วว่างานมันจะต้องมีคะแนน ส่วนใหญ่นักเรียนส่งกลับมา เพราะมันเป็นคะแนน ถ้านักเรียนไม่แก้กลับมาจะได้คะแนนไม่เยอะ เอาคะแนนมาเป็นตัวดึงดูด”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2, 6 เมษายน 2565)

“อาจจะเพิ่มคะแนนจิตพิสัยนักเรียน ในช่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหัวข้อ ใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบ หรือความมุ่งมั่นในการทำงาน”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4, 6 เมษายน 2565)

การตรวจงานเขียนที่ดีของครู

ครูผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่า ครูควรกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงานเขียนอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนงานได้อย่างถูกต้องตามที่ครูกำหนด นอกจากนั้น ไม่เพียงแต่ระบุจุดผิดพลาดหรือสิ่งที่ต้องแก้ไข ครูยังควรสอนให้นักเรียนได้คิด ใช้เหตุผล และมีระเบียบวินัย ความสำเร็จที่คาดหวังจะแก้ไขงานเขียนของตนเองเพื่อเป็นคุณลักษณะติดตัวไปในอนาคต ดังคำสัมภาษณ์ครู ดังนี้

“จากการตรวจงาน นักเรียนควรจะได้ข้อคิดว่า จะปรับปรุงหรือพัฒนางานนั้นให้ดีขึ้นด้วยตัวของเขาเองได้อย่างไร ครูจะเป็นแค่คนไกด์ (ชี้แนะแนวทาง) แต่ครูไม่ได้เป็นคนแก้ สำหรับเด็กอ่อนก็ไม่ได้แก้ไขทุกครั้งไป เราอาจจะมาดูพร้อมกันในห้องบ้าง แต่บางครั้งแก้ไขให้เลยเพราะเป็นเรื่องยาก อย่างถ้าเป็นเรื่องที่เขาเคยเรียนมาแล้ว เราก็จะแค่ขีดเส้นใต้ไว้เพื่อให้รู้ว่าตรงนี้มีมันไม่ถูกและให้ไปหาคำตอบมา”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1, 6 เมษายน 2565)

“การตรวจงานก็ควรจะให้เด็กเรียนรู้ว่า ตัวเองผิดตรงไหนและควรแก้ไขอย่างไร เพื่อที่ในครั้งหน้าก็จะได้ไม่ผิดแบบเดิมหรือคล้าย ๆ เดิมอีก เป็นการ justify ตัวเราเองว่า นักเรียนมีเหตุผล (ที่จะเขียน) แบบนี้ แล้วครูก็มีเหตุผลแบบนี้ (ที่จะแก้ไข) ให้มาคุยกันที่เหตุผลดีกว่า”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2, 6 เมษายน 2565)

“การตรวจงานควรเป็นการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างแรงจูงใจในการเรียน และให้นักเรียนพัฒนาตัวเอง นำไปใช้เป็นที่ทักษะของชีวิตได้ ตอนที่ทำงานเขาก็ยังอาจจะไม่รู้ตัวว่า มันได้สอดคล้องกับ life skill เอาไว้ พอเขาโตขึ้นและมองย้อนกลับมา มันเป็นการฝึกวินัยในตัวเองด้วย คนที่แก้ไขงานต่อเนื่อง ทำต่อเนื่อง ก็จะสำเร็จ คนที่ไม่ได้แก้ไขซ้ำก็จะได้ไม่พัฒนา การที่เขาเป็นคนมีวินัยในตัวเองก็จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในทุกเรื่อง การแก้ไขงานถือว่าช่วยให้เขาซึมซับไปที่ละเล็กละน้อยโดยที่ไม่รู้ตัว”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6, 9 เมษายน 2565)

“คิดว่า ไม่ใช่แค่ให้ครูตรวจว่าถูกหรือผิด แต่ครูต้องให้เหตุผล support ไป แต่ก็ควรระบุเกณฑ์การให้คะแนนลงไปก่อนด้วยว่าเราให้เกณฑ์ยังไง เช่น ใจความถูกต้องครบถ้วน มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่เห็นด้วยกับเกณฑ์ก็ให้มาคุยกันก่อน”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7, 10 เมษายน 2565)

“เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนสำคัญมากนะ เคยมีวิชาหนึ่งให้นักเรียนส่งงานมา มีเกณฑ์ให้คะแนนเรื่องความเรียบร้อย ความสะอาด นักเรียนก็จะเกิดความกังวลว่า ถ้าหากเขียนเนื้อหาดี แต่ไม่เรียบร้อย เช่น มีรอยลบจากดินสอ หรือมีการขีดฆ่าทิ้ง จะโดนครูหักคะแนนหรือเปล่า”

(ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9, 11 เมษายน 2565)

ผลจากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูล เรื่องหลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู สามารถสรุปข้อมูลได้ 5 ประเด็น ดังนี้

1. วิธีการตรวจงานนักเรียน ครูใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) และใช้วิธีการตรวจงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) กับความผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนที่ต่างกัน ซึ่งวิธีที่ทำให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนได้ดีที่สุด คือการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม นอกจากนี้ครูบางท่านใช้การตรวจงานด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (metalinguistic WCF) ประกอบอีกด้วย

2. จุดผิดพลาดในงานเขียนส่วนใหญ่ของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มักผิดพลาดในเรื่องไวยากรณ์ (grammar) รองลงมาเป็นเรื่องการใช้คำและสำนวนภาษาอังกฤษ (idiom)

3. ระยะเวลาที่ครูใช้ในการตรวจงานเขียนของนักเรียน ครูใช้เวลาตรวจงานเขียนของนักเรียนเฉลี่ยไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน เพื่อลดภาระการตรวจงานที่มากเกินไป

4. ผลของวิธีการตรวจงานของครูที่มีต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียน การตรวจงานของครูทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง มีกำลังใจในการเขียนงานชิ้นต่อไป และเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

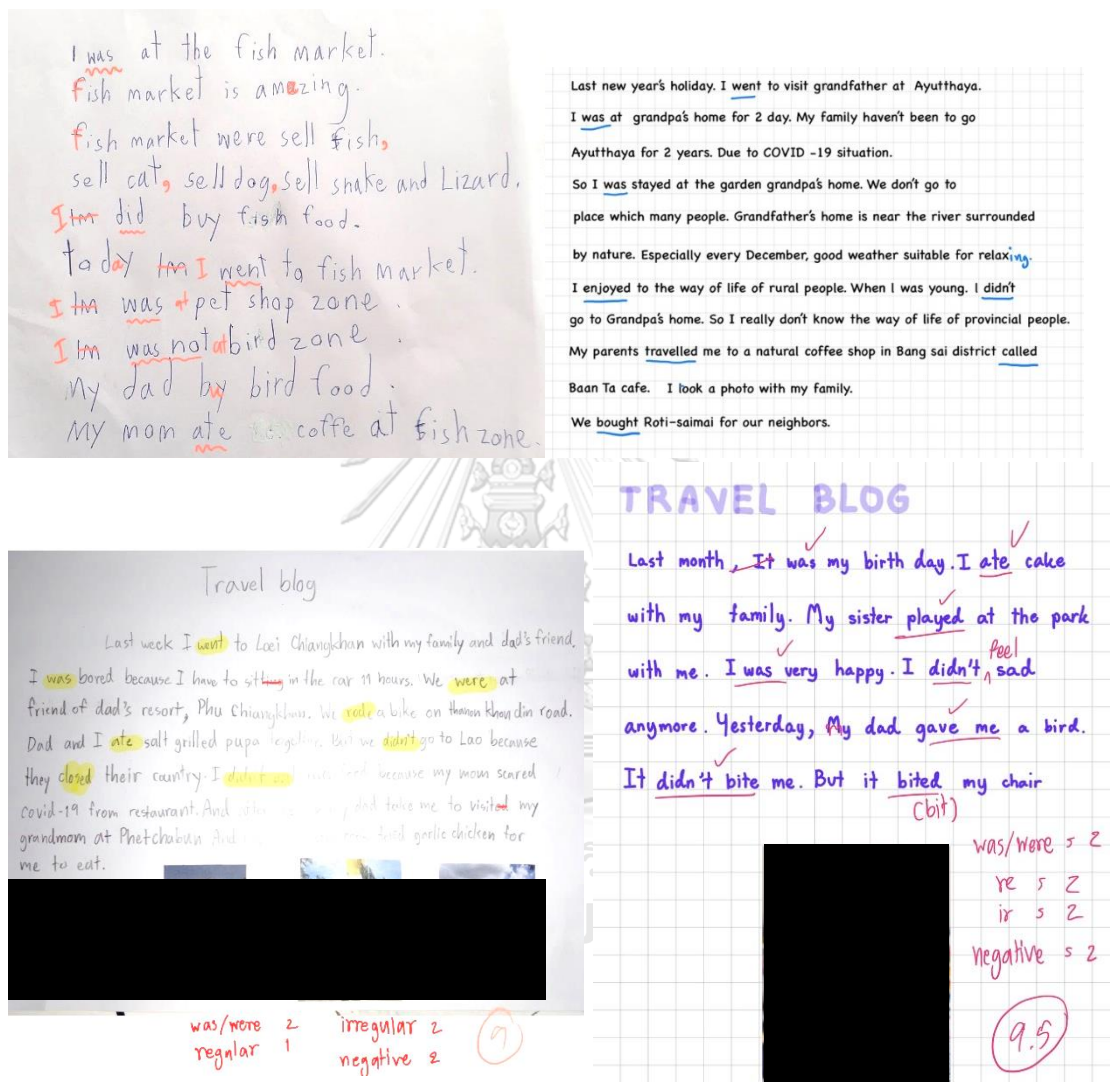
5. แรงจูงใจของนักเรียนในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงานของครู หากนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียนส่งครู ครูอาจกระตุ้นโดยการเพิ่มคะแนนในชิ้นงาน หรือเพิ่มคะแนนจิตพิสัยของนักเรียนในรายวิชานั้น ๆ อีกทั้งครูควรกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นงานเขียนอย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังให้คำแนะนำแก่นักเรียนเพื่อให้ฝึกคิด หาสาเหตุจุดที่ผิดพลาด และฝึกให้แก้ไขได้ด้วยตนเอง และให้กำลังใจนักเรียนด้วย

ตอนที่ 2 วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ในตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน จำนวนทั้งสิ้น 20 ชิ้น และนำมาจัดทำเป็นแบบสรุปผลการวิเคราะห์งานการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจาก นิสิตฝึกสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1. วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

นิสิตฝึกสอนที่เป็นตัวอย่างวิจัยทั้งหมดจำนวน 10 คน ใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) โดยแก้ไขในจุดที่นักเรียนผิดพลาดและเขียนคำที่ถูกต้องลงไป ดังตัวอย่างในภาพ 4.1

ภาพ 4.1 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) ของนิสิตฝึกสอน

นิสิตฝึกสอนใช้วิธีการตรวจงานผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ คือใช้การเขียนลงในอุปกรณ์ดิจิทัล แทนการตรวจด้วยปากกาจริง แต่ยังคงเลือกตรวจด้วยหมึกสีแดงอยู่ แต่มีนิสิตฝึกสอนเพียงบางคนที่ เปลี่ยนสีปากกาตรวจเป็นสีฟ้า ทั้งนี้ นอกเหนือจากงานเขียนของนักเรียนที่เป็นกระดาษแล้ว โรงเรียน

ที่นิสิตปฏิบัติงานฝึกสอนยังให้นักเรียนส่งงานผ่านระบบโปรแกรมของโรงเรียนโดยเฉพาะ ซึ่งนิสิตฝึกสอนได้ใช้วิธีการตรวจแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เช่นกัน ดังตัวอย่างในภาพ 4.2

<p>15. Please (see) _____ that all the lights (be) _____ switched off before you (go) _____ to bed.</p> <p>* <i>are, go</i></p> <p>See Had been Went</p>	<p>เลือกคำตอบ</p> <p>✓ ✗</p> <p>คะแนน 0 /1</p>	<p>24. The thief (take) _____ his car while he was asleep.</p> <p>* <i>took</i></p> <p>Had taken</p>	<p>เลือกคำตอบ</p> <p>✓ ✗</p> <p>คะแนน 0 /1</p>
<p>16. My friend says she (help) _____ us.</p> <p>* <i>will help</i></p> <p>Helped</p>	<p>เลือกคำตอบ</p> <p>✓ ✗</p> <p>คะแนน 0 /1</p>	<p>25. He took back what he (say) _____ to me this morning.</p> <p>* <i>Had said</i></p>	<p>เลือกคำตอบ</p> <p>✓ ✗</p> <p>คะแนน 1 /1</p>
<p>17. They (spend) _____ two days shooting the countryside recently.</p> <p>* <i>Have spent</i></p>	<p>เลือกคำตอบ</p> <p>✓ ✗</p> <p>คะแนน 1 /1</p>		

ภาพ 4.2 ตัวอย่างการตรวจงานเขียนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) ของนิสิตฝึกสอนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัยได้ออกแบบโครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของตัวอย่างวิจัยที่เป็นนิสิตฝึกสอนจำนวน 4 คน เพื่อศึกษาวิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 โครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนที่เป็นตัวอย่างวิจัย

ลำดับ	เนื้อหา	ประเด็น	ประเด็นย่อย	ข้อที่
1	การตรวจงานเขียน	1.วิธีการตรวจงานเขียนเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด	1.1 ข้อผิดพลาดที่สามารถแก้ไขได้ (treatable errors)	1
			1.2 ข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (untreatable errors)	
		2.สิ่งที่พิจารณาในการตรวจงาน	เน้นการตรวจไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวน	2
2	การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)	1.การเขียนชื่นชมและให้กำลังใจ	-	3
		2.การเขียนสิ่งที่ควรแก้ไขและปรับปรุง	-	4
3	การให้ข้อมูลชัดเจน	1.เขียนด้วยตัวอักษรชัดเจนและให้สาเหตุข้อผิดพลาดประกอบ	-	5

จากตาราง 4.2 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนคนเดียวที่ตรวจงานเขียนของนักเรียนจำนวน 5 ชั้น และเกณฑ์การประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษที่นิสิตฝึกสอนควรศึกษาและนำไปใช้ ผลการวิเคราะห์เป็นดังภาคผนวก ง

จากการวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนในภาคผนวก ง พบว่านิสิตฝึกสอนที่เป็นตัวอย่างวิจัยยังมีวิธีการตรวจงานที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์การตรวจงานที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากมุมมองของครูที่สอนภาษาอังกฤษในการวิจัยขั้นตอนที่ 1

จากการวิเคราะห์การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน (ภาคผนวก ง) จะได้แบบสรุปผลการวิเคราะห์งานการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนิสิตฝึกสอนดังนี้

1. นิสิตฝึกสอนใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) กับงานเขียนของนักเรียนทั้งหมด

2. ในงานเขียนบางชิ้น นิสิตฝึกสอนให้คะแนนโดยมีเกณฑ์ที่พิจารณาจากรูปแบบคำศัพท์ที่กำหนดให้นักเรียนเขียนในงานเขียน เช่น คำกริยาในรูปอดีตกาล (was/were) คำกริยาที่ผันแบบปกติและไม่ปกติ (regular/irregular verb) และคำปฏิเสธ (negative) แต่งานเขียนชิ้นอื่นไม่พบเกณฑ์ในการให้คะแนนที่ชัดเจน

3. นิสิตฝึกสอนส่วนใหญ่ใช้หมึกสีแดงในการตรวจงานเขียน โดยใช้วิธีการตรวจผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

4. นิสิตฝึกสอนไม่ได้เขียนข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในงานเขียนของนักเรียนเพื่อสรุปเป็นภาพรวมว่านักเรียนมีจุดผิดพลาดในเรื่องใด และควรแก้ไขปรับปรุงในจุดใด หรือไม่ได้เขียนชื่นชมให้กำลังใจกับนักเรียน

ตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของ นิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ในตอนี่ 3 นี้เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1. ตัวอย่างในการวิจัย

ตัวอย่างวิจัยในตอนี่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้ประเมินความต้องการจำเป็นของตัวอย่างวิจัย 3 กลุ่ม โดยใช้การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (convenience sampling) ซึ่งอยู่ในโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานครแห่งเดียวกัน ได้แก่

- 1) นิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 จำนวน 15 คน
- 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน
- 3) อาจารย์นิเทศก์สถานศึกษา และ/หรือ อาจารย์นิเทศก์คณะของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 15 คน

3.2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยในตอนี่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ประกอบไปด้วย 10 ข้อคำถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ในลักษณะการตอบสนองเดียว เพื่อวัดระดับความต้องการจำเป็นของตัวอย่างวิจัย 3 กลุ่ม แบ่งแบบสอบถามความต้องการจำเป็นออกเป็น 3 ฉบับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะและโครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น

ตาราง 4.3 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนิสิตฝึกสอน

ตอนที่	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	ลักษณะของแบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ข้อที่
1	ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	เพศ	แบบตรวจสอบรายการ (checklist) และเติมคำตอบ	1	1
		อายุ		1	2
		คณะ และชั้นปี		1	3
		สถาบันการศึกษา		1	4
2	ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต	มาตรฐานค่า 5 ระดับ (rating scale)	5	1, 2, 7, 9 และ 10
		ความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิต		2	3 และ 6
		ความใส่ใจในการตรวจงาน		3	4, 5 และ 8

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน และมีโครงสร้างของแบบสอบถามดังตาราง 4.3

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และระดับชั้น โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน มีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยระบุความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับน้อย
- 3 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับปานกลาง
- 4 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับมาก
- 5 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับมากที่สุด

ตาราง 4.4 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนักเรียน

ตอนที่	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	ลักษณะของแบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ข้อที่
1	ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	เพศ	แบบตรวจสอบรายการ (checklist) และเติมคำตอบ	1	1
		อายุ		1	2
		ระดับชั้น		1	3
				1	4
2	ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วิธีการตรวจงานเขียนของอาจารย์นิสิต	มาตรฐานค่า 5 ระดับ (rating scale)	6	1, 2, 4, 7, 9 และ 10
		ความรู้ทางภาษาอังกฤษของอาจารย์นิสิต		1	3
		ความใส่ใจในการตรวจงานของอาจารย์นิสิต		3	5, 6 และ 8

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับอาจารย์นิเทศก์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน และมีโครงสร้างของแบบสอบถามดังตาราง 4.4

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน มีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยระบุความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง นิสิตฝึกสอนจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง นิสิตฝึกสอนจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อย
- 3 หมายถึง นิสิตฝึกสอนจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาปานกลาง
- 4 หมายถึง นิสิตฝึกสอนจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามาก
- 5 หมายถึง นิสิตฝึกสอนจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด

ตาราง 4.5 โครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับอาจารย์นิเทศก์

ตอนที่	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	ลักษณะของแบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ข้อที่
1	ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	เพศ อายุ ประสบการณ์สอน วิชาภาษาอังกฤษ	แบบตรวจสอบรายการ (checklist) และเติมคำตอบ	1 1 1	1 2 3
2	ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต ความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิต ความใส่ใจในการตรวจงานของนิสิต	มาตรฐานค่า 5 ระดับ (rating scale)	5 2 3	1, 2, 7, 9 และ 10 3 และ 6 4, 5 และ 8

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยนำเอาแบบสอบถามฉบับร่าง นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้อง ชัดเจนของภาษา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีสูตรคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหา

$\sum R$ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการพิจารณาเป็นการให้คะแนน 3 ระดับ ได้แก่

- +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่ต้องการวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่ต้องการวัด
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่ต้องการวัด

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า .50 ขึ้นไป และปรับแก้ไขข้อคำถามให้ตรงกับข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาพบว่า รายการข้อคำถามในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2 มีความตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .8 – 1.0 แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นไปใช้ได้จริง ดังปรากฏผลการตรวจสอบในตาราง 4.6 ถึงตาราง 4.8

ตาราง 4.6 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนิสิตฝึกสอน

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ค่า IOC
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	4	1.0
ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน		
1. วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต	5	.9-1.0
2. ความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิต	2	1.0
3. ความใส่ใจในการตรวจงานของนิสิต	3	1.0

ตาราง 4.7 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับนักเรียน

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ค่า IOC
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	3	1.0
ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน		
1. วิธีการตรวจงานเขียนของอาจารย์นิสิต	6	1.0
2. ความใส่ใจในการตรวจงานของนิสิต	1	.8-1.0
3. ความรู้ทางภาษาอังกฤษของอาจารย์นิสิต	3	1.0

ตาราง 4.8 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับอาจารย์นิเทศก์

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ค่า IOC
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม	3	1.0
ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน		
1. วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต	5	.9-1.0
2. ความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิต	2	1.0
3. ความใส่ใจในการตรวจงานของนิสิต	3	1.0

2) การตรวจสอบความเที่ยง (reliability)

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับแก้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนิสิตฝึกสอน จำนวน 15 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 คน และอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 15 คน ในกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัย แล้วจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงด้วยวิธีประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้ข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมากกว่า .70 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ดังปรากฏผลการตรวจสอบในตาราง 4.9

ตาราง 4.9 ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น

แบบสอบถามความต้องการจำเป็น	จำนวนข้อ	Cronbach's alpha coefficient
ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ฉบับนิสิตฝึกสอน	10	.707
ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ฉบับนักเรียน	10	.710
ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ฉบับอาจารย์นิเทศก์	10	.768

ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามความจำเป็นทั้ง 3 ฉบับพบว่ามีความเที่ยงเกิน .70 ขึ้นไป แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นไปใช้ได้

3.3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ส่งแบบสอบถามให้ตัวอย่างวิจัย โดยใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง ผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น แอปพลิเคชัน Line หรือ Facebook Messenger หรืออีเมล เป็นต้น

2) ตรวจสอบจำนวนตัวอย่างที่ร่วมตอบแบบสอบถาม และตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบในแต่ละชุดของแบบสอบถาม

3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยายได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยอาศัยค่ามัธยฐาน (median) ในแต่ละข้อ (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) หากข้อใดมีค่ามัธยฐานเท่ากัน จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (mean)

3.4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนจากตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Jamovi ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตฝึกสอน

นิสิตฝึกสอนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย มาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนทั้งหมด 15 คน แบ่งออกเป็นนิสิตเพศหญิงชั้นปีที่ 5 จำนวน 13 คน และนิสิตเพศหญิงชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 คน ดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 จำนวนตัวอย่างนิสิตฝึกสอนตามชั้นปี โดยจำแนกตามเพศ

ชั้นปี	เพศ	
	หญิง	ชาย
ชั้นปีที่ 5	13	0
ชั้นปีที่ 4	2	0

ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

นักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 20 คน แบ่งออกเป็น นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน และนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน ดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 จำนวนตัวอย่างนักเรียนตามระดับชั้น โดยจำแนกตามเพศ

ระดับชั้น	เพศ	
	หญิง	ชาย
ม. 5	4	0
ม. 6	10	6

ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์นิเทศก์

อาจารย์นิเทศก์ที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย เป็นอาจารย์ที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวนทั้งหมด 15 คน แบ่งเป็น อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 – 6 ปี จำนวน 2 คน อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ 7 – 10 ปี จำนวน 3 คน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน โดยจำแนกตามเพศได้ดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 จำนวนตัวอย่างอาจารย์นิเทศก์ตามประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามเพศ

ประสบการณ์ในการสอนอังกฤษ	เพศ	
	หญิง	ชาย
3 - 6 ปี	1	1
7 - 10 ปี	3	0
10 ปีขึ้นไป	9	1

ความต้องการจำเป็นด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 2, 7, 9 และ 10 จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของนิสิตฝึกสอน นักเรียน และอาจารย์นิเทศก์ เป็นดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ความต้องการจำเป็นด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ และนักเรียน

ประเด็นรายการ	ความต้องการจำเป็นของนิสิต		ความต้องการจำเป็นของนักเรียน		ความต้องการจำเป็นของอาจารย์นิเทศก์	
	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย
การระบุคำที่ผิด	4	3.3	5	2.8	3	3.4
การให้กำลังใจนักเรียน	3	3.8	2	3.9	2	4.3
การเขียนข้อเสนอแนะ	1	4.6	3	3.5	5	2.4
การเขียนคำอธิบายแก้ไขชัดเจน	2	4.4	1	4.4	4	2.5
การให้นักเรียนแก้ไขด้วยตนเอง	2	4.4	4	3.4	1	4.7

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน พบว่า นิสิตฝึกสอนมีความต้องการจำเป็นในเรื่องการเขียนข้อเสนอแนะลงไปในงานเขียนของนักเรียนมากที่สุด ส่วนนักเรียนมีความจำเป็นในเรื่องที่อาจารย์นิสิตการเขียนคำอธิบายแก้ไขชัดเจนสูงที่สุด ในขณะที่อาจารย์นิเทศก์นั้นมีความต้องการจำเป็นในเรื่องการให้นักเรียนแก้ไขด้วยตนเองสูงที่สุด

ตอนที่ 4 เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ในตอนที่ 4 เป็นการออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยในบทนี้ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

4.1. ส่วนที่ 1 เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

การออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน เป็นการรวบรวมข้อมูลจากมุมมองการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ร่วมกับผลการวิเคราะห์วิธีการตรวจงานของนิสิตฝึกสอนในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 ร่วมกับความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนในการวิจัยขั้นตอนที่ 3 นำมาออกแบบเป็นเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนในรูปแบบรายการข้อคำถามที่ได้จากการจัดประเภทกลุ่มของข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 แบบสรุปข้อมูลจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1-3 เพื่อออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ผลการศึกษา			ประเด็นในแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน
ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3	
การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียนจากมุมมองครู	การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน	การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอน	
“...ถ้าเป็นจุดที่ผิดไม่มากเช่น article หรือคำศัพท์ ก็จะไม่วงกลมให้เค้าลองกลับไปดูอีกที” จากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4	นิสิตใช้วิธีการตรวจงานเขียนแบบ direct WCF ทั้งหมดในทุกงานเขียนของนักเรียน	ความต้องการจำเป็นของอาจารย์นิเทศก์ ลำดับ 1 การให้นักเรียนแก้ไขงานด้วยตนเอง	ประเด็นที่ 1 วิธีการตรวจงานเขียน การตรวจงานเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดมี 2 ลักษณะ คือ 1) ข้อผิดพลาดที่สามารถแก้ไขได้ (treatable errors) ให้ใช้การตรวจแบบ indirect WCF และ 2) ข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (untreatable errors) ให้ใช้การตรวจแบบ direct WCF
“นักเรียนจะเกิดแรงบันดาลใจเพราะเขาารู้แล้วว่าสามารถเขียนให้ดีขึ้นได้ ปรับปรุงแก้ไขได้ การทำผิดไม่ใช่เรื่องซีเรียส ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย มันแก้ไขได้” จากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6	จากการตรวจงานของนิสิตฝึกสอน พบว่า นิสิตไม่ได้กล่าวชื่นชมหรือให้กำลังใจนักเรียนในการตรวจงานเขียน	ความต้องการจำเป็นของนักเรียนและอาจารย์นิเทศก์ ลำดับ 2 การให้กำลังใจนักเรียน	ประเด็นที่ 2 การสร้างแรงจูงใจในการเขียน
-“ถ้าเขายังเขียนขยายความไม่ได้ไม่ตี เราก็คงคอมเมนต์ไปว่า ตรงนี้สามารถเขียนในประเด็นนี้ ๆ ได้อีก...” จากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 -“...ตอนท้ายก็จะให้คอมเมนต์เล็กๆ นะคะ เช่น ถ้าเขาทำได้ดี เราก็คงเขียนชมเขาไป...” จากการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8	จากการตรวจงานของนิสิตฝึกสอน พบว่า นิสิตไม่ได้ให้ข้อมูลย้อนกลับลงไปในงานเขียนของนักเรียน	ความต้องการจำเป็นของนิสิต ลำดับ 1 การเขียนข้อเสนอแนะ ความต้องการจำเป็นของนักเรียน ลำดับ 3 การเขียนข้อเสนอแนะ	ประเด็นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงออกแบบโครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน เพื่อให้ นิสิตฝึกสอนได้ประเมินทักษะของตนเอง ดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 โครงสร้างแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ลำดับ	เนื้อหา	ประเด็น	ประเด็นย่อย	ข้อที่
1	วิธีการตรวจงานเขียน	วิธีการตรวจงานเขียนเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด	2.1 ข้อผิดพลาดที่สามารถแก้ไขได้ (treatable errors) ใช้วิธีการตรวจแบบ indirect WCF	1
			2.2 ข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (untreatable errors) ใช้วิธีการตรวจแบบ direct WCF	2
2	การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน	การสร้างแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเขียนงานมากขึ้น	-	3
3	การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)	ลักษณะการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียน	-	4

จากตาราง 4.15 ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบเป็นแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ดังนี้

แบบประเมินทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวนรวมทั้งสิ้น 4 ข้อ แต่ละข้อมีตัวเลือก 3 ตัวเลือกพร้อมคำอธิบายตัวเลือกและภาพตัวอย่างวิธีการตรวจงานเขียนประกอบให้นิสิตฝึกสอนเป็นผู้ตอบแบบประเมินและทำการประเมินด้วยตนเอง

การประเมินทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้คะแนนรูปริกแบบแยกองค์ประกอบ และเกณฑ์การตัดสินระดับทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ที่ให้นิสิตฝึกสอนผู้ตอบแบบประเมินได้ทราบรายละเอียดในการให้คะแนนของแบบประเมิน โดยแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ 2 คะแนน 1 คะแนน และ 0 คะแนน

หลังจากที่นิสิตฝึกสอนผู้ตอบแบบประเมินรวมคะแนนที่ได้เสร็จสิ้นแล้ว ให้พิจารณาเกณฑ์การตัดสินระดับทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ดังนี้

- 6 – 8 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับสูง
- 3 – 5 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง
- 0 – 2 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

แบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาว่า การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของท่านมีลักษณะเป็นอย่างไร โดยทำเครื่องหมาย ลงในตัวเลือกเพียงตัวเลือกเดียว

รายการ	ระดับคะแนน			คะแนน ที่ได้
	2	1	0	
1.ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขเองได้	☐ ใช้การตรวจด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม เช่น ชี้ดเส้นใต้ วงกลมในจุดที่ผิด	☐ ใช้การตรวจด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง เช่น แก้ไขเป็นคำที่ถูกต้อง ในข้อผิดพลาดทุกจุด	☐ ไม่ได้ระบุจุดที่นักเรียนจะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดลงในงานเขียน	
2.ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้	☐ ใช้การตรวจด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง เช่น แก้ไขเป็นคำที่ถูกต้อง	☐ ใช้การตรวจด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม เช่น ชี้ดเส้นใต้ โดยไม่แก้ไขคำผิดให้	☐ ไม่ได้ระบุจุดที่นักเรียนจะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดลงในงานเขียน	
3.การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน	☐ เขียนคำกล่าวชื่นชมเมื่อนักเรียนทำงานเขียนได้ดี และเขียนข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนต่อไป	☐ เขียนข้อเสนอแนะโดยรวมโดยใช้คำกว้าง ๆ	☐ ไม่ได้ระบุคำกล่าวชื่นชมหรือข้อเสนอแนะลงในงานเขียน	
4.วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)	☐ ให้ข้อมูลย้อนกลับในระหว่างย่อหน้า และด้านบนหรือด้านล่างของงานเขียนเพื่อเป็นการสรุปภาพรวม และบอกสิ่งที่นักเรียนควรแก้ไข/ปรับปรุง	☐ ให้ข้อมูลย้อนกลับในระหว่างย่อหน้าเพียงอย่างเดียว หรือ ให้ข้อมูลย้อนกลับที่ด้านล่างของงานเขียนเพียงอย่างเดียว	☐ ไม่ได้ระบุจุดที่นักเรียนจะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดลงในงานเขียน	

รวม

เกณฑ์การตัดสินระดับทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

6 – 8 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

3 – 5 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง

0 – 2 คะแนน = นิสิตฝึกสอนมีทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

สรุปได้ว่า การตรวจงานของท่านอยู่ในระดับ

จากแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนที่ได้นั้น ได้แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ดังนี้

4.2. ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ในส่วนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการพัฒนาแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ มาจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน แบ่งออกเป็น 4 ข้อ ซึ่งแนวทางในการพัฒนานั้นมาจากคะแนนที่ได้จากแบบประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ประกอบด้วย 1. ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขเองได้ 2. ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้ 3. การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน และ 4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เพื่อให้นิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษได้นำไปปฏิบัติในขณะตรวจงาน และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

รายการ	ระดับ คะแนน	แนวทางการพัฒนา
1. ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขเองได้	2	นิสิตมีวิธีการตรวจงานเขียนที่ดี ทำให้นักเรียนนำไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองได้ถูกต้อง
	1	-ข้อผิดพลาดในงานเขียนบางอย่าง นักเรียนสามารถแก้ไขเองได้ เช่น การสะกดคำผิด ให้นิสิตทำสัญลักษณ์เอาไว้ เช่น ชิดเส้นใต้ เพื่อให้นักเรียนแก้ไขเอง
	0	-นิสิตต้องพิจารณาประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนว่านักเรียนสามารถแก้ไขได้เอง หรือไม่สามารแก้ไขได้เอง -หากเป็นความผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขได้เอง ให้ขีดเส้นใต้ วงกลม หรือทำสัญลักษณ์โดยที่ไม่ต้องเขียนคำตอบที่ถูกต้องลงไป เพื่อให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเอง
2. ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขเองได้	2	นิสิตมีวิธีการตรวจงานเขียนที่ดี นักเรียนสามารถเรียนรู้ข้อผิดพลาดและแก้ไขจากการตรวจงานของนิสิตได้
	1	นักเรียนไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดบางจุดในงานเขียนเองได้ นิสิตจึงต้องแก้ไขเป็นข้อที่ถูกต้องให้ในงานเขียนโดยตรง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และแก้ไขได้อย่างถูกต้อง
	0	-นิสิตต้องพิจารณาประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนว่านักเรียนสามารถแก้ไขได้เอง หรือไม่สามารแก้ไขได้เอง -หากเป็นความผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขได้ ให้

รายการ	ระดับ คะแนน	แนวทางการพัฒนา
		เขียนคำตอบที่ถูกต้องลงไปพร้อมคำอธิบายว่าเหตุใดจึงผิด
3.การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน	2	นิสิตมีการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนในการเขียนงานได้ดี
	1	นิสิตควรพิจารณาสิ่งที่ยากให้นักเรียนพัฒนาในงานเขียนแล้วเขียนข้อความกระตุ้นหรือชื่นชมในประเด็นนั้นเพื่อให้นักเรียนได้สังเกตทักษะของตนเองและนำไปพัฒนา เช่น นักเรียนใช้ไวยากรณ์ถูกต้องแต่ครูอยากให้ปรับการใช้คำให้สละสลวยมากขึ้น เป็นต้น
	0	นิสิตควรมีเทคนิควิธีการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนทำงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น เช่น เขียนชื่นชมในสิ่งที่นักเรียนทำได้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนางานเขียนของตนเอง
4.วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ	2	นิสิตให้ข้อมูลย้อนกลับได้ดี ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ดียิ่งขึ้น
	1	นอกจากที่นิสิตให้ feedback ที่ใดที่หนึ่งในงานเขียนแล้ว นิสิตควรให้ feedback ของงานเขียนโดยภาพรวมด้วยเพื่อเป็นการสรุปว่านักเรียนควรแก้ไขในประเด็นใดเป็นหลัก
	0	นิสิตควรให้ feedback กลับไปยังงานเขียนของนักเรียนว่ามีจุดใดที่นักเรียนควรปรับปรุง หรือมีจุดใดที่ควรพัฒนา เช่น ขอให้นักเรียนตรวจสอบการสะกดคำเนื่องจากพบการสะกดผิดอยู่หลายแห่ง เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย “การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน” มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ 2) เพื่อวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษและ 4) เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ การดำเนินการวิจัยประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ คือ การวิเคราะห์หลักการตรวจงานเขียน เพื่อให้ได้หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ครูผู้ให้ข้อมูลเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ดำเนินการสัมภาษณ์ในรูปแบบผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant interview) แบบไม่เป็นทางการในรูปแบบออนไลน์ เครื่องมือที่ใช้คือ แนวคำถามสัมภาษณ์ปลายเปิดแบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ในขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยวิเคราะห์ร่องรอยการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของนิสิตฝึกสอนจำนวน 20 ชิ้น นำมาเปรียบเทียบกับหลักการตรวจงานเขียนที่สังเคราะห์ได้ในขั้นตอนที่ 1 ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร นำมาจัดทำเป็นแบบสรุปผลการวิเคราะห์งานการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจาก นิสิตฝึกสอน เพื่อที่จะได้นำมาประเมินความต้องการจำเป็นในขั้นตอนที่ 3 และเพื่อออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนในขั้นที่ 4 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ในขั้นตอนที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยทำการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษแก่ตัวอย่างวิจัย 3 กลุ่ม ได้แก่ นิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 15 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับนิสิตฝึกสอนจำนวน 20 คน และอาจารย์นิเทศก์สถานศึกษา และ/หรือ อาจารย์นิเทศก์คณะ ของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 15 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานครแห่งเดียวกัน ใช้วิธีเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (convenience sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย และจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าเฉลี่ยที่ได้จากผลการตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยนำความต้องการจำเป็นของนิสิตฝึกสอน นักเรียน และอาจารย์นิเทศก์ นำมาเป็นข้อมูลประกอบในการออกแบบเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนในขั้นตอนที่ 4

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ในขั้นตอนที่ 4 นี้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ผู้วิจัยนำผลจากการค้นพบในการวิจัยขั้นตอนที่ 1-3 นำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบเครื่องมือประเมินเพื่อให้นิสิตฝึกสอนสามารถทำการประเมินทักษะการตรวจงานเขียนของตนเองได้ และส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

หลักการและวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษจากมุมมองของครูภาษาอังกฤษ

ผลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ครูใช้วิธีการตรวจงานทั้งรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม (indirect WCF) โดยพิจารณาจากระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูจะใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง แก่นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ส่วนนักเรียนที่มี

ความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ครูจะใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม ทั้งนี้ หากนักเรียนขาดแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียน ครูมักใช้วิธีเพิ่มคะแนนในชิ้นงานหรือคะแนนจิตพิสัย ทั้งนี้ ครูบางคนใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (metalinguistic WCF) ในการตรวจงานประกอบด้วย อีกทั้งครูส่วนใหญ่เขียนข้อมูลย้อนกลับ (feedback) คำแนะนำ คำติชมให้แก่ผู้เรียนที่ด้านล่างของงานเขียนด้วย นอกจากนี้ ครูยังใช้วิธีให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในงานเขียนของผู้เรียนเพื่อสรุปสิ่งที่นักเรียนจะต้องแก้ไข หรือชื่นชมในสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติได้ดีเพื่อให้กำลังใจในการแก้ไขและพัฒนางานเขียนต่อไปอีกด้วย

ตอนที่ 2 วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

จากการวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอนพบว่า นิสิตฝึกสอนใช้วิธีการตรวจงานด้วยรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) เพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังไม่มีกรให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในภาพรวมให้แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นบทสรุป

ตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

การประเมินความต้องการจำเป็นของนิสิตฝึกสอนเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ สามารถเรียงลำดับความสำคัญในด้านวิธีการตรวจงานได้ดังนี้

ลำดับ 1 การเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียน

ลำดับ 2 การเขียนคำอธิบายแก้ไขข้อผิดพลาดให้ชัดเจน และการให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

ลำดับ 3 การให้กำลังใจนักเรียน

ลำดับ 4 การระบุคำที่ผิด

การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับ 1 การเขียนคำอธิบายแก้ไขข้อผิดพลาดให้ชัดเจน

ลำดับ 2 การให้กำลังใจนักเรียน

ลำดับ 3 การเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียน

ลำดับ 4 การให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

ลำดับ 5 การระบุคำที่ผิด

การประเมินความความต้องการจำเป็นของอาจารย์นิเทศก์เพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับ 1 การให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

ลำดับ 2 การให้กำลังใจนักเรียน

ลำดับ 3 การระบุคำที่ผิด

ลำดับ 4 การเขียนคำอธิบายแก้ไขข้อผิดพลาดให้ชัดเจน

ลำดับ 5 การเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียน

ตอนที่ 4 การออกแบบเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1-3 มาออกแบบเป็นเครื่องมือประเมินการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน เพื่อให้นิสิตฝึกสอนทำการประเมินทักษะการตรวจงานด้วยตนเองพร้อมแนวทางในการพัฒนาทักษะการตรวจงาน โดยมีตัวอย่างการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ประกอบ

แนวทางการพัฒนาทักษะในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน ประกอบด้วย 4 ข้อ ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขได้ นิสิตฝึกสอนควรใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม 2) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขได้ นิสิตฝึกสอนควรใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง 3) การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน นิสิตฝึกสอนควรเขียนคำติชมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจในการเขียนงานภาษาอังกฤษต่อไป และ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับ นิสิตฝึกสอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างย่อหน้า และในบริเวณด้านบนหรือด้านล่างของงานเขียนของนักเรียนเพื่อเป็นการสรุปภาพรวมถึงจุดที่นักเรียนต้องแก้ไข

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายได้โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของครู 2) วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน 3) ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ 4) เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของครู

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 3 ปี ใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อมกับข้อผิดพลาดในงานเขียนที่มีแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Van Beuningen et al. (2012) และ Alshahrani and Storch (2014) ที่ระบุว่า ครูควรคำนึงถึงระดับภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อเลือกใช้วิธีการตรวจงานให้เหมาะสม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่ทำให้ครูเข้าถึงระดับความรู้ของนักเรียน เช่น จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน ระดับชั้นเรียน กลุ่มการเรียน (วิทยาศาสตร์-ศิลปศาสตร์) ขนาดของโรงเรียน พฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน เป็นต้น การที่ครูตระหนักถึงความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนนั้นเป็นพื้นฐานของการเลือกวิธีการตรวจงานเขียนของนักเรียนให้เหมาะสมเป็นรายบุคคล เนื่องจากครูจะทราบว่า นักเรียนควรถูกตรวจอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด และเมื่อครูเลือกวิธีการตรวจงานเขียนให้เหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ครูทุกคนที่ปรับการตรวจงานเขียนตามระดับภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูบางคนเลือกใช้วิธีการตรวจงานเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งตามความสะดวก เนื่องจากครูมีความเชื่อว่าวิธีการตรวจงานรูปแบบของตนเป็นวิธีการพัฒนางานเขียนของนักเรียนได้ดีที่สุด หรืออาจเนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขแบบเขียน (written corrective feedback) นับว่าเป็นวิธีการตรวจงานที่ “กินเวลา” (Kim et al., 2020) เพราะครูจะต้องใช้เวลาในการอ่านงานเขียน และเขียนแก้ไขลงไป ข้อผิดพลาดแต่ละจุด ซึ่งครูจะต้องใช้พลังงานเป็นอย่างมากในการแก้ไขงาน จึงทำให้ครูไม่สามารถปรับใช้วิธีการตรวจงานกับนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสมด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา ครูจึงต้องตรวจงานในรูปแบบเดียวกันทั้งหมด และหากมีนักเรียนในชั้นเรียนจำนวนมาก ครูก็ยิ่งต้องใช้เวลาในการตรวจแก้ไขงานเขียนมากขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อภาระงานสอน หรืองานอื่น ๆ ที่ครูได้รับมอบหมายได้ ครูส่วนใหญ่จึงกำหนดกรอบเวลาในการตรวจงานเขียน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน

ครูที่มีความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์ (metalinguistic WCF) ประกอบ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ทำให้นักเรียนได้รับรู้ถึงสาเหตุข้อผิดพลาดของตนเอง ทั้งนี้ ครูจะต้องชี้แจงให้หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ให้นักเรียนรับทราบก่อนการตรวจงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเพื่อให้นักเรียนสามารถกลับไปแก้ไขงานเขียนของตนเองได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mashhadi and Biria (2016) ที่พบว่า วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขทางภาษาศาสตร์มีส่วนช่วยพัฒนางานเขียนของนักเรียนเช่นเดียวกับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยอ้อม

ครูส่วนใหญ่ยังให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) โดยเขียนแนะนำ คำติชม หรือสิ่งที่นักเรียนควรปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา ที่ด้านล่างของงานเขียนเพื่อเป็นการสรุปในภาพรวม และเป็นข้อมูลประกอบในการแก้ไขงานเขียนของนักเรียนในครั้งต่อไป ดังเช่นงานวิจัยที่พบว่า การตอบกลับมีความสำคัญต่อนักเรียน เนื่องจากข้อมูลที่ได้นั้นจะสามารถวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน นำไปปรับปรุงวิธีการทำงานหรือวิธีการเขียนของนักเรียน และพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การตอบกลับช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ความผิดพลาดของตนเอง การพัฒนาทักษะการเขียนจะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากการตอบกลับในจุดผิดพลาดของครู (Myles, 2012)

อย่างไรก็ตาม การวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาไปถึงคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับจากการตรวจงานของนิสิตฝึกสอนทั้งก่อนและหลังได้รับการประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียน จึงอาจทำให้ไม่มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นผลจากการใช้เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนในการวิจัยครั้งนี้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปอาจต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม

2) วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

เนื่องจากนิสิตฝึกสอนเป็นผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาก่อน ทำให้ไม่คุ้นชินกับการตรวจงานเขียนของนักเรียนไปโดยปริยาย นิสิตฝึกสอนจึงอาจประสบปัญหา ไม่รู้ว่าควรต้องตรวจงานเขียนอย่างไร ยิ่งหากมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นด้วยแล้ว อาจเป็นสิ่งที่ยาก เนื่องจากนิสิตฝึกสอนใช้เวลาทำความรู้จักกับนักเรียนในชั้นเรียนได้น้อย ทำให้อาจไม่มีข้อมูลทั่วถึงว่า นักเรียนแต่ละคนมีระดับความรู้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cheng et al. (2021) ที่กล่าวว่า ครูที่เพิ่งจบใหม่ยังขาดประสบการณ์ในการทำงานและในชั้นเรียน จึงทำให้เผชิญความท้าทายในการตรวจงานเขียนของนักเรียน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหลักสูตรในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนในแต่ละสถาบันด้วยว่า จะต้องปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเป็นระยะเวลา 1 ภาคการเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา หากนิสิตยังปฏิบัติการสอนนานขึ้น อาจทำให้ได้รู้จักคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละคนในชั้นเรียนได้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน

นิสิตฝึกสอนบางคนเกิดความไม่มั่นใจในความรู้ทางภาษาอังกฤษของตนเอง ทำให้ส่งผลถึงการตรวจงานเขียนด้วย นิสิตฝึกสอนอาจสร้างข้อผิดพลาด หรือยังตรวจได้ไม่ครบทุกจุด นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับสูงก็อาจสังเกตเห็นถึงปัญหานี้ได้ ทำให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจในการตรวจงานของนิสิตฝึกสอน ดังนั้น นิสิตฝึกสอนจึงควรหมั่นหาความรู้อยู่ตลอดเวลา หากประสบปัญหาในการตรวจงาน จะต้องหาทางแก้ไขปัญหาให้เหมาะสม เช่น ปรึกษาอาจารย์นิเทศก์ สืบค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3) ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน วิชาภาษาอังกฤษ

จากผลการประเมินความต้องการจำเป็นเรื่องทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนในกับตัวอย่างวิจัย 3 กลุ่มพบว่า ด้านวิธีการตรวจงานเขียน นิสิตฝึกสอนมีความต้องการจำเป็นในเรื่องการเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียนมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนมีความต้องการจำเป็นเรื่องการเขียนคำอธิบายเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดมากที่สุด ส่วนอาจารย์นิเทศก์มีความจำเป็นในเรื่องการให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองมากที่สุด จากความต้องการจำเป็นดังกล่าว สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1) การเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียน ถือเป็นสิ่งสำคัญในการตรวจงานเขียน นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะหรือคุณภาพงานเขียนได้ไม่เพียงจากตนเองอย่างเดียวเท่านั้น แต่มาจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zano (2020) ที่ระบุว่านักเรียนยังต้องพึ่งพิงการตรวจงานของครูอยู่มาก อีกทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับของครูยังทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการพัฒนางานเขียน ครูไม่เพียงแต่มีหน้าที่ตรวจงานอย่างเดียว แต่ควรให้ข้อเสนอแนะกลับไปยังนักเรียนเพื่อให้ออกงานเขียนได้ด้วยจึงจะถือว่าการตรวจงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้น นิสิตจึงควรตรวจงานของนักเรียนทุกชิ้นให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไป

3.2) การเขียนคำอธิบายเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด นิสิตฝึกสอนอาจยังขาดประสบการณ์ในการสอนและการตรวจงาน จึงทำให้ใช้วิธีการตรวจงานที่เป็นไปในรูปแบบเดียวกันหมด ดังผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนจากผลงานเขียนของนักเรียน พบว่า นิสิตฝึกสอนใช้วิธีการตรวจงานแบบการให้ผลวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรงในงานเขียนทั้งหมด ซึ่งเป็นวิธีการตรวจงานที่ครูนิยมใช้มากที่สุด คือ ระบุจุดผิดพลาดและเขียนแก้ไขคำที่ถูกต้องลงไปเพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขตามได้ แต่หากนิสิตอยากให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ควรมีการเขียนอธิบายว่า ข้อผิดพลาดนี้มาจากสาเหตุอะไร และคำที่ถูกต้องจะเป็นอย่างไร เพราะเหตุใด เพื่อที่จะให้นักเรียนนำกลับไปเรียนรู้และแก้ไขให้ถูกต้องได้โดยที่จะเกิดโอกาสผิดซ้ำน้อยลง

3.3) การให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง เมื่อพบข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ นักเรียนก็ควรเป็นผู้แก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง โดยครูจะเป็นผู้ชี้จุดที่มีข้อผิดพลาดนั้นให้ วิธีการนี้จะช่วยลดโอกาสที่นักเรียนจะเกิดข้อผิดพลาดเดิมซ้ำ สอดคล้องกับ Seyyedi and Amin (2020) ที่กล่าวว่า เมื่อให้นักเรียนทำการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง นักเรียนจะสนใจและจดจำกับประโยคที่มีปัญหาและระมัดระวังไม่ให้เกิดปัญหานี้ซ้ำอีก นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ช่วยแบ่งเบาภาระการ

ตรวจงานของครู ดังนั้น หากครูหรือนิสิตพบข้อผิดพลาดในงานเขียนที่นักเรียนสามารถกลับไปแก้ไขเองได้ ควรใช้วิธีตรวจงานโดยใช้สัญลักษณ์ เช่น วงกลม หรือขีดเส้นใต้ โดยที่ไม่ต้องแก้ไขคำที่ถูกต้องให้ เพราะนักเรียนจะไปหาคำตอบที่ถูกต้องด้วยตนเอง

3.4) การให้กำลังใจนักเรียน การให้กำลังใจนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ครูสามารถใส่ในงานเขียนของนักเรียนในการตรวจงานได้ โดยเฉพาะเมื่อเป็นการตรวจงานของนักเรียนคนเดิมหลายครั้ง หรือในงานเขียนที่พบข้อผิดพลาดหลายจุด นักเรียนบางคนที่ได้รับการตรวจงานจากครูอาจเกิดความรู้สึก “หมดกำลังใจ” และไม่ยอมแก้ไขหรือพัฒนางานเขียนต่อ ดังนั้น ครูควรใช้วิธีเขียนให้กำลังใจนักเรียน ส่วนมากพบที่ทำยกระดากเมื่อครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เช่น Great job! ขอให้กำลังใจนักเรียนพยายามต่อไป เก่งมากแล้ว เป็นต้น

4) เครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นิสิตฝึกสอนได้มีทักษะในการตรวจงานเขียนให้มากขึ้น ซึ่งเครื่องมือประเมินสร้างขึ้นเพื่อให้นิสิตฝึกสอนพิจารณาทักษะการตรวจงานเขียนของตนเอง 4 ข้อ ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถแก้ไขได้ 2) ข้อผิดพลาดที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขได้ 3) การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน และ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับ ทั้งสี่ข้อนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ใช้พิจารณาในการตรวจงานเขียน เนื่องจากในงานเขียนของนักเรียนสามารถเกิดข้อผิดพลาดซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลักคือ 1) ข้อผิดพลาดในงานเขียนที่สามารถแก้ไขได้ (treatable errors) และ 2) ข้อผิดพลาดในงานเขียนที่ไม่สามารถแก้ไขได้ (untreatable errors) (Karim and Nassaji (2020) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตฝึกสอน พบว่า นิสิตฝึกสอนมีวิธีการตรวจงานเขียนที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ กล่าวคือ ไม่ระบุสาเหตุของความผิดพลาดให้นักเรียนเข้าใจ ไม่แก้ไขคำผิดในบางจุด ไม่ได้เขียนชื่นชม สิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุง หรือให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ลงไปในงานเขียนเพื่อให้นักเรียนพัฒนาการเขียน ทั้งนี้ นิสิตฝึกสอนทุกรายใช้วิธีการตรวจงานเขียนในรูปแบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขโดยตรง (direct WCF) ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม จากการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ยังขาดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความสอดคล้องด้านเนื้อหา จึงทำให้ขาดองค์ประกอบเรื่องความน่าเชื่อถือที่จะนำเครื่องมือไปใช้จริง ซึ่งอาจดำเนินการต่อไปได้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยจากการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน มีข้อเสนอแนะ 2 หัวข้อคือ ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ครูจะใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไขแตกต่างกันไปตามระดับความรู้และประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียนแบบต่าง ๆ ดังนั้น ครูสามารถวินิจฉัยข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนที่พบมากได้ จากนั้นจึงจะสามารถเลือกวิธีการตรวจงานเขียนกับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและเพื่อแก้ไขปัญหางานเขียนของนักเรียนได้อย่างตรงจุดมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของครูส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานเขียนของนักเรียน รวมถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทัศนคติที่นักเรียนมีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย ครูควรพิจารณาถึงประโยชน์ของการตรวจงานเขียน และครูควรนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

3. ครู นิสิตฝึกสอน หรือบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อเกิดประโยชน์ต่อทักษะการตรวจงานเขียนของตนเอง ทักษะการเขียนของนักเรียน และในบริบทอื่น ๆ ทางด้านการศึกษาต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ขยายขอบเขตด้านตัวอย่างวิจัย ได้แก่ ครูผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ซึ่งนอกเหนือจากกลุ่มครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาแล้ว อาจรวมถึงครูในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หรืออาจารย์ในระดับอุดมศึกษา และนิสิตฝึกสอนจากโรงเรียนแห่งอื่นในสังกัดต่าง ๆ

2. ควรศึกษากับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของวิธีการตรวจงานเขียนแต่ละวิธี ว่าส่งผลกระทบต่อนักเรียนในลักษณะใด และสอดคล้องกับความต้องการและจุดประสงค์ของครูผู้สอนหรือไม่ อย่างไร

3. ควรศึกษางานเขียนภาษาอังกฤษโดยแยกประเภทของการเขียนเรียงความ ได้แก่ การเขียนแบบบรรยาย (narrative) การเขียนแบบพรรณนา (descriptive) การเขียนเชิงอธิบาย (exposition) และการเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ (persuasive) เพื่อวิเคราะห์ว่าประเภทของงานเขียนที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อวิธีการตรวจงานเขียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ อย่างไร

4. ควรทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลจากงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการตรวจงานจากนิตติฝึกสอนสองกลุ่ม ได้แก่ นิตติฝึกสอนกลุ่มที่ใช้แบบประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียน และนิตติฝึกสอนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ เพื่อดูว่าคุณภาพงานเขียนของนักเรียนเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- Abbaspour, E., Atai, M. R., & Maftoon, P. (2020). The effect of Scaffolded written corrective feedback on Iranian EFL learners' writing quality: An activity theory perspective. *International Journal of Foreign Language Teaching and Research*, 8(30 (Spring 2020-No. 2)), 177-196.
- AbuSeileek, A. (2013). Using peer computer-mediated corrective feedback to support EFL learners' writing. *Language Learning & Technology*, 18(1), 76-95.
- Academy, T. (2020). The Basics of Teaching English as a Foreign Language. *Ratchaphruek Journal*, 1(1), 18-29. <https://bit.ly/367PCjc>
- Adas, D., & Bakir, A. (2013). Writing Difficulties and New Solutions : Blended Learning as an Approach to Improve Writing Abilities PhD in teaching English Language Methods , AL-Quds Open University. *International Journal of Humanities and Social Science*, 3(9), 254-266.
- Alkhatib, N. (2015). Written corrective feedback at a saudi university: english language teachers' beliefs, students' preferences, and teachers' practices. *PQDT - UK & Ireland*(July).
<https://search.proquest.com/docview/1779542725?accountid=142908>
- Alshahrani, A., & Storch, N. (2014). Investigating teachers' written corrective feedback practices in a Saudi EFL context: How do they align with their beliefs, institutional guidelines, and students' preferences? *Australian Review of Applied Linguistics*, 37(2), 101-122.
- Andersson, B., & Beveridge, A. (2007). A guide to assessments and skills in SCCA Perth, WA: Edith Cowan University. In: Retrieved 30/08/2013. from http://intranet.ecu.edu.au/_data/assets
- Ashwell, T. I. M. (2000). Ashwell, T. (2000).pdf. *Journal of Second Language Writing*, 9(3), 227-257.
- Astrid, A. R. D. S., & A, F. S. W. (2017). The Effect of Writing Feedback Techniques and Students' Writing Anxiety on Students' Essay Writing Ability. *International Journal of Foreign Language Teaching & Research*, 5, 37-51.

- Bacha, N. (2001). Writing evaluation: what can analytic versus holistic essay scoring tell us? *System*, 29(3), 371-383.
- Bai, B., & Wang, J. (2021). Hong Kong secondary students' self-regulated learning strategy use and English writing: Influences of motivational beliefs. *System*, 96, 102404-102404. <https://doi.org/10.1016/j.system.2020.102404>
- Beck, C., Freese, A., & Kosnik, C. (2004). The Preservice Practicum: Learning Through Self-Study In A Professional Setting. In (pp. 1259-1293). Springer Netherlands. https://doi.org/10.1007/978-1-4020-6545-3_33
- Bitchener, J. (2008). Evidence in support of written corrective feedback. *Journal of Second Language Writing*, 17(2), 102-118. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2007.11.004>
- Bitchener, J. (2012). A reflection on "the language learning potential" of written CF. *Journal of Second Language Writing*, 21, 348-363.
- Bitchener, J., & Knoch, U. (2008). The value of written corrective feedback for migrant and international students. *Language Teaching Research*, 12(3), 409-431. <https://doi.org/10.1177/1362168808089924>
- Bitchener, J., & Knoch, U. (2009a). The relative effectiveness of different types of direct written corrective feedback. *System*, 37(2), 322-329. <https://doi.org/10.1016/j.system.2008.12.006>
- Bitchener, J., & Knoch, U. (2009b). The value of a focused approach to written corrective feedback. *ELT Journal*, 63(3), 204-211. <https://doi.org/10.1093/elt/ccn043>
- Bitchener, J., & Knoch, U. (2010). The contribution of written corrective feedback to language development: A ten month investigation. *Applied Linguistics*, 31(2), 193-214. <https://doi.org/10.1093/applin/amp016>
- Bitchener, J., Young, S., & Cameron, D. (2005). The effect of different types of corrective feedback on ESL student writing. *Journal of Second Language Writing*, 14(3), 191-205. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2005.08.001>
- Boonrod, N., Tipayasuparat, N., & Sornsilp, P. (2018). AN ERROR ANALYSIS OF ENGLISH WRITING OF MATHAYOM SUKSA 6 STUDENTS. วารสาร ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย รังสิต, 13(2), 145-160.

- Bostanci, H. B., & Sengul, F. (2018). Who is the most effective agent when giving indirect written corrective feedback? *Egitim Arastirmalari - Eurasian Journal of Educational Research*, 2018(76), 73-92. <https://doi.org/10.14689/ejer.2018.76.4>
- Cando-Guanoluisa, F. S., Campaña-Pallasco, G. J., & Panchi-Herrera, D. M. (2017). Students' perception about the writing instruction in English classes. *Dominio De Las Ciencias*, 3(4), 902-918.
- Chacón-Beltrán, R. (2017). Free-form writing: Computerized feedback for self-correction. *ELT Journal*, 71(2), 141-149. <https://doi.org/10.1093/elt/ccw064>
- Chandler, J. (2003). The efficacy of various kinds of error feedback for improvement in the accuracy and fluency of L2 student writing. *Journal of Second Language Writing*, 12(3), 267-296. [https://doi.org/10.1016/S1060-3743\(03\)00038-9](https://doi.org/10.1016/S1060-3743(03)00038-9)
- Cheng, K. H., Liang, J. C., & Tsai, C. C. (2015). Examining the role of feedback messages in undergraduate students' writing performance during an online peer assessment activity. *Internet and Higher Education*, 25, 78-84. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2015.02.001>
- Cheng, X., Zhang, L. J., & Yan, Q. (2021). Exploring teacher written feedback in EFL writing classrooms: Beliefs and practices in interaction. *Language Teaching Research*. <https://doi.org/10.1177/13621688211057665>
- Clark-Goff, K., & Eslami, Z. (2016). Exploring change in preservice teachers' beliefs about English Language Learning and teaching. *Iranian Journal of Language Teaching Research*, 4(3), 21-36.
- Clark, S., & Newberry, M. (2019). Are we building preservice Teacher self-efficacy? A large-scale study examining Teacher education experiences. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 47(1), 32-47. <https://doi.org/10.1080/1359866X.2018.1497772>
- Cumming, A. (2012). Goal theory and second-language writing development, two ways. *L2 Writing Development: Multiple Perspectives*, 2, 135-164.
- DeLuca, C., Chavez, T., & Cao, C. (2013). Establishing a foundation for valid teacher judgement on student learning: The role of pre-service assessment education. *Assessment in Education: Principles, Policy and Practice*, 20(1), 107-126. <https://doi.org/10.1080/0969594X.2012.668870>

- Ellis, R. (2009). A typology of written corrective feedback types. *ELT Journal*, 63(2), 97-107. <https://doi.org/10.1093/elt/ccn023>
- Ellis, R. (2010). Epilogue: A framework for investigating oral and written corrective feedback. *Studies in Second Language Acquisition*, 32(2), 335-349. <https://doi.org/10.1017/S0272263109990544>
- Emelda, M., Of, F., & Training, T. (2019). *the Effect of Different Types of Correction in Writing Descriptive Text At Students of Iain the Effect of Different Types of Correction in Writing Descriptive Text At Students of Iain*. IAIN Palangka Raya. <http://digilib.iain-palangkaraya.ac.id/2417/1/Skripsi>
- Fahmida, B. (2010). *Bangladeshi tertiary level students' common errors in academic writing* BRAC University].
- Fareed, M., Ashraf, A., & Bilal, M. (2016). ESL Learners' Writing Skills: Problems, Factors and Suggestions. *Journal of Education & Social Sciences*, 4(2), 83-94. <https://doi.org/10.20547/jess0421604201>
- Ferris, D., & Roberts, B. (2001). Error feedback in L2 writing classes How explicit does it need to be? *Journal of Second Language Writing*, 10(3), 161-184. [https://doi.org/10.1016/S1060-3743\(01\)00039-X](https://doi.org/10.1016/S1060-3743(01)00039-X)
- Ferris, D. R. (2002). *Treatment of error in second language student writing*. University of Michigan Press.
- Ferris, D. R. (2003). *Response to student writing: Implications for second language students*. Erlbaum. <https://doi.org/10.4324/9781410607201>
- Ferris, D. R. (2014). Responding to student writing: Teachers' philosophies and practices. *Assessing Writing*, 19, 6-23. <https://doi.org/10.1016/j.asw.2013.09.004>
- Frear, D., & Chiu, Y. H. (2015). The effect of focused and unfocused indirect written corrective feedback on EFL learners' accuracy in new pieces of writing. *System*, 53, 24-34. <https://doi.org/10.1016/j.system.2015.06.006>
- Genç, Z. S. (2016). More Practice for Pre-Service Teachers and More Theory for In-service Teachers of English Language. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 232(April), 677-683. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.10.092>
- Gillespie, A., & Graham, S. (2014). A meta-analysis of writing interventions for students with learning disabilities. *Exceptional Children*, 80(4), 454-473.

<https://doi.org/10.1177/0014402914527238>

- Grainger, P. (2020). How do pre-service teacher education students respond to assessment feedback? *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 45(7), 913-925. <https://doi.org/10.1080/02602938.2015.1096322>
- Guzmán Gámez, Yuleith, D., Moreno Cuellar, & Andrea, J. (2019). The use of plotagon to enhance the english writing skill in secondary school students. *Profile: Issues in Teachers' Professional Development*, 21(1), 139-153. <https://doi.org/10.15446/profile.v21n1.71721>
- Han, Y., & Hyland, F. (2015). Exploring learner engagement with written corrective feedback in a Chinese tertiary EFL classroom. *Journal of Second Language Writing*, 30, 31-44. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2015.08.002>
- Hanrahan, S., & Isaacs, G. (2001). Assessing self- and peerassessment: The students' views. *Higher Education Research and Development*, 20(1), 53-70.
- Harmer, J. (2004). How to Teach Writing. *Pearson Education India*.
- Hedgcock, J., & Lefkowitz, N. (1994). Feedback on feedback: Assessing learning receptivity to teacher response in L2 composing. *Journal of Second Language Writing*, 3, 141-163.
- Hyland, F. (2003). Focusing on form: Student engagement with teacher feedback. *System*, 31(2), 217-230. [https://doi.org/10.1016/S0346-251X\(03\)00021-6](https://doi.org/10.1016/S0346-251X(03)00021-6)
- Hyland, K. (2010). Concepts and issues. In C. N. Candlin & D. R. Hall (Eds.), (pp. 5-42). Pearson.
- Hyland, K., & Hyland, F. (2006). *Feedback in Second Language Writing*. <https://doi.org/10.1017/cbo9781139524742>
- Hyland, K., & Hyland, F. (2006). *Feedback in second language writing: Contexts and issues*. Cambridge University Press.
- Irwin, B. (2018). Written Corrective Feedback: Student Preferences and Teacher Feedback Practices. *IAFOR Journal of Language Learning*, 3(2), 35-58. <https://doi.org/10.22492/ijll.3.2.02>
- Jayavalan, K., & Razali, A. B. (2018). Effectiveness of Online Grammar Checker to Improve Secondary Students ' English Narrative Essay Writing. *International Research Journal of Education and Sciences (IRJES)*, 2(1), 1-6.

- Johnson, R. L., Penny, J. A., & Gordon, B. (2008). *Assessing performance: Designing, scoring, and validating performance tasks*. Guilford Press.
- Jorquera, O. T. (2019). *Teacher's Beliefs and Perceptions Regarding the Use of Indirect Coded Feedback at a Tertiary Education Institution*
- Kaewkasi, P. (2013). *The effects of two types of direct corrective feedback on EFL writing*
- Karim, K., & Nassaji, H. (2020). The revision and transfer effects of direct and indirect comprehensive corrective feedback on ESL students' writing. *Language Teaching Research*, 24(4), 519-539. <https://doi.org/10.1177/1362168818802469>
- Kaweera, C. (2013). Writing Error: A Review of Interlingual and Intralingual Interference in EFL Context. *English Language Teaching*, 6(7), 9-18.
- Kim, Y. J., Choi, B., Kang, S., Kim, B., & Yun, H. (2020). Comparing the effects of direct and indirect synchronous written corrective feedback: Learning outcomes and students' perceptions. *Foreign Language Annals*, 53(1), 176-199. <https://doi.org/10.1111/flan.12443>
- Klaichim, S. (2009). *problems and needs in English language teaching and learning at the institutes of physical education*
- Kubota, M. (2001). Error correction strategies used by learners of Japanese when revising a writing task. *System*, 29(4), 467-480. [https://doi.org/10.1016/S0346-251X\(01\)00026-4](https://doi.org/10.1016/S0346-251X(01)00026-4)
- Lalande, J. F. (1982). Reducing composition errors: An experiment. *Modern Language Journal*, 66, 140-149.
- Lee, I. (2003). L2 writing teachers' perspectives, practices and problems regarding error feedback. *Assessing Writing*, 8(3), 216-237. <https://doi.org/10.1016/j.asw.2003.08.002>
- Lee, I. (2004). Error correction in L2 secondary writing classrooms: The case of Hong Kong. *Journal of Second Language Writing*, 13(4), 285-312. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2004.08.001>
- Lee, I. (2008). Understanding teachers' written feedback practices in Hong Kong secondary classrooms. *Journal of Second Language Writing*, 17, 69-85.
- Leki, I. (1991). The preferences of ESL students for error correction in college-level

- writing classes. *Foreign Language Annals*, 24, 203-218.
<https://doi.org/10.1111/j.1944-9720.1991.tb00464.x>
- Li, J., & Huang, J. (2022). The impact of essay organization and overall quality on the holistic scoring of EFL writing: Perspectives from classroom English teachers and national writing raters. *Assessing Writing*, 51, 100604.
- Liu, J., & Hansen, J. (2002). Peer response in second language writing classrooms. *Ann Arbor: Michigan*, 2007, 82-99.
- Luo, Q., & Liao, Y. (2015). Using Corpora for Error Correction in EFL Learners' Writing. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(6), 1333-1333.
<https://doi.org/10.17507/jltr.0606.22>
- Maleki, A., & Eslami, E. (2013). The effects of written corrective feedback techniques on EFL students' control over grammatical construction of their written English. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(7), 1250-1257.
<https://doi.org/10.4304/tpis.3.7.1250-1257>
- Manchón, R., & Vasylets, O. (2019). Language Learning Through Writing: Theoretical Perspectives and Empirical Evidence. In (pp. 341-362). Cambridge: Cambridge University Press.
- Mao, Z., & Lee, I. (2020). Feedback scope in written corrective feedback: Analysis of empirical research in L2 contexts. *Assessing Writing*, 45(November 2019), 100469-100469. <https://doi.org/10.1016/j.asw.2020.100469>
- Marashi, S. M. (2020). Impact of teaching cohesive devices to Iranian EFL learners: Case of IELTS writing task 2 examination. *JL3T (Journal of Linguistics, Literature and Language Teaching)*, 6(2), 115-126.
- Mashhadi, F., & Biria, R. (2016). Error Is Not Terror: Error Correction in Second Language Writing. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, 3(6), 199-212.
- McNiff, J., & Whitehead, J. (2010). *Action research: principles and practice* (Vol. 13). Taylor & Francis e-Library. <https://doi.org/10.1080/14767333.2016.1220174>
- Miao, Y., Badger, R., & Zhen, Y. (2006). A comparative study of peer and teacher feedback in a Chinese EFL writing class. *Journal of Second Language Writing*, 15(3), 179-200. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2006.09.004>
- Milton, J. (2006). Resource-rich Web-based feedback: Helping learners become

independent writers. In.

- Mubarak, M. (2013). *CORRECTIVE FEEDBACK IN L2 WRITING : A Study of Practices and Effectiveness in the Bahrain Context A dissertation submitted for the degree of Doctor of Philosophy at the University of Sheffield*. University of Sheffield].
- Myles, J. (2012). Second language writing and research: The writing process and error analysis in student texts. Retrieved October, 29(2019), 161-176. <https://doi.org/10.24093/aweij/vol7no3.12>
- Nadia, A. (2020). *Learners ' Engagement with Written Corrective Feedback and their L2 Writing Performance*. University of Leicester].
- Novariana, H., Sumardi, & Tarjana, S. S. (2018). Senior High School Students' Problems in Writing A Preliminary Study of Implementing Writing E-Journal as Self Assessment to Promote Students' Writing Skill. *English Language and Literature International Conference (ELLiC)*, 2(November), 216-219. jurnal.unimus.ac.id
- Oeamoum, N., & Sriwichai, C. (2020). Problems and Needs in English Language Teaching from the Viewpoints of Pre-service English Teachers in Thailand. *Asian Journal of Education and Training*, 6(4), 592-601. <https://doi.org/10.20448/journal.522.2020.64.592.601>
- Panadero, E., & Jonsson, A. (2013). The use of scoring rubrics for formative assessment purposes revisited: A review. *Educational research review*, 9, 129-144.
- Perdani, Y. D. (2020). Peer-Correction Technique in Writing Class. *English Focus*, 4(2), 29-41 be. <https://doi.org/10.24905/efj.v4i1.81>
- Peter, J., & Singaravelu, G. (2021). Problems in Writing in English among High School Learners. *Aegaum Journal*, 8(9), 1502-1515.
- Polio, C. (2012). The relevance of second language acquisition theory to the written error correction debate. *Journal of Second Language Writing*, 21(4), 375-389.
- Polio, C. (2017). Second language writing development: A research agenda. *Language Teaching*, 50(2), 261-275. <https://doi.org/10.1017/S0261444817000015>
- Poznanski, B., Hart, K. C., & Cramer, E. (2018). Are Teachers Ready? Preservice Teacher Knowledge of Classroom Management and ADHD. *School Mental Health*, 10(3), 301-313. <https://doi.org/10.1007/s12310-018-9259-2>
- Ramirez Balderas, I., & Guillén Cuamatzi, P. M. (2018). Self and peer correction to

- improve college students' writing skills. *Profile: Issues in Teachers' Professional Development*, 20(2), 179-194. <https://doi.org/10.15446/profile.v20n2.67095>
- Rattanadilok Na, P., & Normah, O. (2015). Understanding EFL Students' Errors in Writing. *Journal of Education and Practice*, 6(32), 99-106.
- Reid, J. (1993). Teaching, ESL writing. Englewood Cliffs, NJ: Regents. In: Prentice Hall.
- Reupert, A., & Woodcock, S. (2010). Success and near misses: Pre-service teachers' use, confidence and success in various classroom management strategies. *Teaching and Teacher Education*, 26(6), 1261-1268. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2010.03.003>
- Rodsawang, S. (2017). Writing Problems of EFL Learners in Higher Education: A Case Study of The Far Eastern University. *FEU Academic Journal*, 11(1), 268-268.
- Sachs, R., & Polio, C. (2007). Learners' uses of two types of written corrective feedback on a L2 writing revision task. *Studies in Second Language Acquisition*, 29, 67-100.
- Saengklaijaroen, W. (2022). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียน ประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*, 16(1), 167-180.
- Saito, H. (1994). Teachers' practices and students' preferences for feedback on second language writing: A case study of adult ESL learners. *TESL Canada Journal*, 11(2), 46-70.
- Saliu-Abdulah, D., & Hellekjær, G. O. (2020). Upper secondary school students' perceptions of and experiences with feedback in English writing instruction. *Acta Didactica Norden*, 14(3), 1-35. <https://doi.org/10.5617/adno8299>
- Scheeler, M. C., McAfee, J. K., Ruhl, K. L., & Lee, D. L. (2006). Effects of Corrective Feedback Delivered via Wireless Technology on Preservice Teacher Performance and Student Behavior. *Teacher Education and Special Education: The Journal of the Teacher Education Division of the Council for Exceptional Children*, 29(1), 12-25. <https://doi.org/10.1177/088840640602900103>
- Seyyedi, K., & Amin, N. M. H. (2020). The Effect of Immediate and Delayed Error Correction on Accuracy Development of Intermediate EFL Learners' Writing. *SSRN Electronic Journal(c)*, 100-108. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3546837>

- Solagha, O. Z. (2013). Writing Difficulties in the Swedish ESL-Classroom How teachers of English deal with students' writing difficulties. *Stockholms Universitet*, 1-26. <http://su.diva-portal.org/smash/get/diva2:652520/FULLTEXT01.pdf>
- Sommers, N., Harris, M., Silva, T., & Elbow, P. (2006). What Compositionists Talk About When They Talk About Responding to Student Writing Effectively Some Ideal Guidelines for Effective Response to Student Writing : Now , Some Pragmatic Guidelines for Effective Response to Student Writing.
- Storch, N., & Tapper, J. (2000). The focus of teacher and student concerns in discipline-specific writing by university students. *Higher Education Research & Development*, 19(3), 337-355.
- Storch, N., & Wigglesworth, G. (2010). Learners' processing, uptake, and retention of corrective feedback on writing. *Studies in Second Language Acquisition*, 32, 2-2. <https://doi.org/10.1017/S0272263109990532>
- Sultana, A. (2009). Peer correction in esl classroom. *brac University Journal*, 6(1), 11-19.
- Sweedler-Brown, C. O. (1993). ESL essay evaluation: The influence of sentence-level and rhetorical features. *Journal of Second Language Writing*, 2(1), 3-17.
- Tangkiengsirisin, S. (2016). Thai students' perceptions on the direct Vs. indirect written corrective feedback: A Thai university context. *Arab World English Journal*, 7(3), 161-176.
- Thep-ackrapong, T. (1987). Teaching English in Thailand : An Uphill Battle. *Journal of Humanities*, 2(1), 51-62.
- Thongrin, S. (2001). The Effectiveness of Self-, Peer- and Teacher-Corrected Writing on Writing Achievement of Undergraduate Political Science Students at Thammasat University. วารสารศิลปศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2544.
- Truscott, J. (1999). The case for “the case for grammar correction in L2 writing classes’’: A response to Ferris. *Journal of Second Language Writing*, 8, 111-122.
- Truscott, J., & Hsu, A. Y. p. (2008). Error correction, revision, and learning. *Journal of Second Language Writing*, 17(4), 292-305. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2008.05.003>
- Tum, D. O. (2015). Foreign Language Anxiety's Forgotten Study: The Case of the Anxious Preservice Teacher. *TESOL Quarterly*, 49(4), 627-658.

<https://doi.org/10.1002/tesq.190>

- Un-udom, S. (2018). The Effectiveness of Different Written Corrective Feedback on Thai EFL Learners' Writing. *Journal of Humanities and Social Sciences Maharakham University*, 38(1), 76-85.
- Van Beuningen, C. G., De Jong, N. H., & Kuiken, F. (2012). Evidence on the Effectiveness of Comprehensive Error Correction in Second Language Writing. *Language Learning*, 62(1), 1-41. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9922.2011.00674.x>
- Wechsumangkalo, S. (2016). แก้วไขการเขียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ Written Corrective Feedback in the Efl Writing Class : What Should Be Considered ? *Suthiparithat*, 30(96), 199-209.
- Whitaker, A. (2009). Academic writing guide. *A step-by-step-guide to writing academic papers*. Seattle: City University of Seattle.
- Wichanpricha, T. (2020). Roles of Feedback to English Writing Improvement: Thai EFL Novice Writers in Higher Education. *Journal of Educational and Social Research*, 10(6), 133-148. <https://doi.org/10.36941/jesr-2020-0115>
- Wigati, F. A., & Iman, C. H. (2018). Writing an International Journal Article by Indonesian College Teachers: What to Worry About. *English Focus: Journal of English Language Education*, 1(2), 96-107. <https://doi.org/10.24905/efj.v1i2.40>
- Wongchai, S.-n. (2021). การพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ : กรณีศึกษาแบบทดสอบอัตนัยระดับชาติ. วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 18, 80, 1-14.
- Wongsbhindu, J. (1997). *Thai graduate students' errors in written English*
- Wu, H.-p., & Garza, E. V. (2014). Types and attributes of English writing errors in the EFL context-A study of error analysis. *Journal of Language Teaching and Research*, 5(6), 1256.
- Wu, W. (2006). The effect of blog peer review and teacher feedback on the revisions of EFL writers. *Journal of Education and Foreign Languages and Literature*, 3, 125-139.
- Yu, S., Jiang, L., & Zhou, N. (2020). Investigating what feedback practices contribute to students' writing motivation and engagement in Chinese EFL context: A large scale study. *Assessing Writing*, 44(19), 100451-100451. <https://doi.org/10.1016/j.asw.2020.100451>

- Yu, S., & Lee, I. (2016). Exploring Chinese students' strategy use in a cooperative peer feedback writing group. *System*, 58, 1-11.
- Zahroh, R., Mujiyanto, J., & Saleh, M. (2020). Students Attitudes toward Teachers Written Corrective Feedback and Their Writing Skill. *English Education Journal*, 10(1), 9-17. <https://doi.org/10.15294/eej.v10i1.32511>
- Zaman, M. M., & Azad, M. A. K. (2012). Feedback in EFL Writing at Tertiary Level: Teachers' and Learners' Perceptions. *ASA University Review*, 6(1), 139-156. <http://ezproxy.lib.ucalgary.ca/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=a9h&AN=117176277&site=ehost-live>
- Zamel, V. (1985). Responding to student writing. *TESOL Quarterly*, 19, 79-101.
- Zano, K. (2020). For children without the language of feedback: multilingualism in promoting peer and teacher feedback. *Gender & Behaviour*, 18(2), 15541-15550.
- Zemach, D. E., & Rumisek, L. A. (2003). *College writing: From paragraph to essay*. Macmillan Publishers.
- Zohrabi, M., & Rezaie, P. (2012). The role of form-focused feedback on developing students' writing skill. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(7), 1514-1519. <https://doi.org/10.4304/tpls.2.7.1514-1519>
- เอษณ ยามาลี. (2563). กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารราชพฤกษ์*, 18(3), 18-29.
- กมลวรรณ ตั้งธกานนท์. (2563). การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์และคณะ. (2559). ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล. สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา: น่าน.
- ณัฐนรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย.
- ทิพาชา นวลหลง และคณะ. (2558). สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. รายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอวิจัยระดับชาติและนานาชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือครั้งที่ 15. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- นางสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึงกันยายน 2551. วารมนุษยศาสตร์, 18(1), 88-88.
- ปิ่นพันธ์ พงษ์พรพร และคณะ. (2564). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย. วารสารมจรอุบลปริทรรศน์, 6(3), 911-920.
- พิชญ์สินี ชาวอุไร. (2545). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ กรณีนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม. . ภาษาปริทัศน์, 20(1), 137-155.
- วัฒนา แซ่มวงษ์. (2556). การเขียนบทความ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม ((พิมพ์ครั้งที่ 6 ed.) ed.). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ((พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.) ed.). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ดร.สวรส ใจประสงค์	<p>อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
(หลักสูตรนานาชาติ)
วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p>
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา พิกุลกานตเลิศ	<p>อาจารย์ผู้สอนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม</p>
3. อาจารย์ศุภชัย ทองหงษ์	<p>อาจารย์ผู้สอนรายวิชาการแปลภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม</p>

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแนวคำถามสัมภาษณ์ปลายเปิดแบบกึ่งโครงสร้าง

1. อาจารย์ตรวจงานนักเรียนโดยใช้วิธีการอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ทำเครื่องหมายตรงจุดที่นักเรียนเขียนผิดอย่างเดียว หรือมีการอธิบายและแก้ไขคำให้ถูกต้องด้วย
2. หากอาจารย์ใช้วิธีการตรวจงานหลากหลายรูปแบบ อาจารย์คิดว่าวิธีใดทำให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด
3. นักเรียนมักจะมีจุดผิดพลาดในงานเขียนตรงไหนมากที่สุด
4. ตามความคิดของอาจารย์ ส่วนใหญ่นักเรียนมีทักษะเขียนอยู่ในระดับใด
5. อาจารย์ใช้เวลาในการตรวจงานเฉลี่ยเท่าไรต่อวัน และคิดว่าเหมาะสมหรือไม่
6. อาจารย์คิดว่า การตรวจงานส่งผลต่อคุณภาพงานเขียน หรือทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ถ้ามี จะส่งผลมากน้อยเพียงใด
7. จากประสบการณ์ อาจารย์คิดว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงานของครูหรือไม่
8. ถ้าหากนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียน อาจารย์คิดว่าจะตรวจงานอย่างไรเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากแก้ไขงานเขียนของตนเองมากขึ้น
9. อาจารย์คิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ดีควรเป็นอย่างไร
10. อาจารย์คิดว่า การตรวจงานเป็นหน้าที่ ควรส่งผลอย่างไรต่อนักเรียน หรืองานเขียนของนักเรียนบ้าง

เลขที่โครงการ	251/64
วันที่รับรอง	23 ก.พ. 2565
วันหมดอายุ	22 ก.พ. 2566

แบบบันทึกการสัมภาษณ์ครู เพื่อวิเคราะห์การตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

ชื่อ-สกุล ระดับชั้นที่สอน

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ ระยะเวลาสัมภาษณ์

ข้อมูลอื่น ๆ (เช่น ประสบการณ์ในการสอน ข้อสังเกตอื่น ๆ)

.....

.....

บันทึกการสัมภาษณ์

ข้อความสัมภาษณ์	คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์
1. อาจารย์ตรวจงานนักเรียนโดยใช้วิธีการอย่างไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ทำเครื่องหมายตรงจุดที่นักเรียนเขียนผิดอย่างเดียว หรือมีการอธิบายและแก้ไขคำให้ถูกต้องด้วย	
2. หากอาจารย์ใช้วิธีการตรวจงานหลากหลายรูปแบบ อาจารย์คิดว่าวิธีใดทำให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด	
3. นักเรียนมักจะมีจุดผิดพลาดในงานเขียนตรงไหนมากที่สุด	
4. ตามความคิดของอาจารย์ ส่วนใหญ่เด็กนักเรียนมีทักษะเขียนอยู่ในระดับใด	
5. อาจารย์ใช้เวลาในการตรวจงานเฉลี่ยเท่าไร ต่อวัน และคิดว่าเหมาะสมหรือไม่	
6. อาจารย์คิดว่า การตรวจงานส่งผลต่อคุณภาพงานเขียน หรือทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ถ้ามี จะส่งผลมากน้อยเพียงใด	
7. จากประสบการณ์ อาจารย์คิดว่านักเรียนมีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงานของครูหรือไม่	
8. ถ้าหากนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการแก้ไขงานเขียน อาจารย์คิดว่า จะตรวจงานอย่างไรเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากแก้ไขงานเขียนของตนเองมากขึ้น	
9. อาจารย์คิดว่างานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ดีควรเป็นอย่างไร	
10. อาจารย์คิดว่า การตรวจงานเขียนที่ดี ควรส่งผลอย่างไรต่อนักเรียน หรืองานเขียนของนักเรียนบ้าง	

เลขที่โครงการ 251/64

วันที่รับรอง 23 ก.พ. 2565

วันหมดอายุ 22 ก.พ. 2566

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชา
ภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับนิสิตนักศึกษาฝึกสอน

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาฝึกสอนเอกภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนแก้ไขและพัฒนางานเขียนของตนได้ดีขึ้น

กรณีที่เป็นการตรวจงานที่เป็นรูปธรรม พิจารณาจากร่องรอยการตรวจที่นิสิตเขียนหรือพิมพ์ตรวจแก้ไขลงในงานเขียนที่เห็นได้อย่างชัดเจนในรูปแบบกระดาษ หรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ กรณีที่เป็นการตรวจงานที่ไม่สามารถเห็นเป็นรูปธรรมได้ เช่น การให้คำแนะนำแก่นักเรียนทางวาจา พิจารณาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนหรืออาจารย์นิเทศ

คุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหาในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (grammar) ความสอดคล้องของเนื้อหา (coherence) การเรียบเรียงโครงสร้างประโยค (cohesion) การสะกดคำ (spelling) เป็นต้น โดยวัดจากรูบrikการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (analytic rubric) ที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นมาสำหรับให้คะแนนงานเขียนของนักเรียนในรายวิชานั้น ๆ

การวัดว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้นหรือน้อยลงนั้น วัดได้จากคะแนนงานเขียนที่นำมาเปรียบเทียบกัน 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป หากเปรียบเทียบกันแล้ว คะแนนงานเขียนของนักเรียนในครั้งต่อมาสูงกว่าครั้งแรก หมายความว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้น แต่หากคะแนนครั้งต่อมาต่ำกว่าครั้งแรก หมายความว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพน้อยลง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตนักศึกษามากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ ปี

3. คณะ ชั้นปีที่

4. สถาบันการศึกษา ไปเรียน

เลขที่โครงการ 251/64

วันที่รับรอง 23 ก.พ. 2565

วันหมดอายุ 22 ก.พ. 2566

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความเป็นจริง ว่าท่านมีความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง จำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง จำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อย
- 3 หมายถึง จำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาปานกลาง
- 4 หมายถึง จำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามาก
- 5 หมายถึง จำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด

ลำดับที่	รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
		1	2	3	4	5
1	ท่านต้องการรู้วิธีการในการระบุค่าที่ผิดให้นักเรียนรับรู้ได้อย่างชัดเจน					
2	ท่านต้องการรู้เทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจในการแก้ไขงานเขียน					
3	ท่านต้องการมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี					
4	ท่านต้องการรู้จักและตระหนักถึงปัญหาในการเขียนของนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างดี					
5	ท่านต้องการทุ่มเทและเอาใจใส่ในการตรวจงานของนักเรียนแต่ละชิ้น					
6	ท่านต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือด้านการตรวจงานจากอาจารย์ในเทศก์					
7	ท่านไม่รู้ว่าเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียนของนักเรียนอย่างไร					
8	ท่านต้องการให้นักเรียนปรับปรุงและพัฒนาการเขียนให้ดีขึ้น					
9	ท่านต้องการเขียนคำอธิบายคำแก้ไขให้นักเรียนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย					
10	ท่านไม่ต้องการแก้ไขให้นักเรียนทุกจุด แต่ต้องการให้นักเรียนสังเกตข้อผิดพลาดแล้วกลับไปแก้ไขด้วยตนเอง					

ตัวอย่างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอนวิชา
ภาษาอังกฤษที่มีต่อคุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับนักเรียน

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของ นิสิตนักศึกษาฝึกสอนเอกภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนแก้ไขและพัฒนางานเขียนของตนได้ดีขึ้น

กรณีที่เป็นการตรวจงานที่เป็นรูปธรรม พิจารณาจากร่องรอยการตรวจที่นิสิตเขียนหรือพิมพ์ตรวจแก้ไขลงในงานเขียนที่เห็นได้อย่างชัดเจนในรูปแบบกระดาษ หรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ กรณีที่เป็นการตรวจงานที่ไม่สามารถเห็นเป็นรูปธรรมได้ เช่น การให้คำแนะนำแก่นักเรียนทางวาจา พิจารณาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน หรืออาจารย์นิเทศ

คุณภาพงานเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหาในงานเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (grammar) ความสอดคล้องของเนื้อหา (coherence) การเรียบเรียงโครงสร้างประโยค (cohesion) การสะกดคำ (spelling) เป็นต้น โดยวัดจากรูบrikการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (analytic rubric) ที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นมาสำหรับให้คะแนนงานเขียนของนักเรียนในรายวิชานั้น ๆ

การวัดว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้นหรือน้อยลงนั้น วัดได้จากคะแนนงานเขียนที่นำมาเปรียบเทียบกับ 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป หากเปรียบเทียบกันแล้ว คะแนนงานเขียนของนักเรียนในครั้งต่อมาสูงกว่าครั้งแรก หมายความว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพมากขึ้น แต่หากคะแนนครั้งต่อมาต่ำกว่าครั้งแรก หมายความว่างานเขียนของนักเรียนมีคุณภาพน้อยลง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับชั้น

เลขที่โครงการ 251/64

วันที่รับรอง 23 ก.พ. 2565

วันหมดอายุ 22 ก.พ. 2566

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความเป็นจริง ว่านักเรียนมีความต้องการจำเป็นด้าน
การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับน้อย
- 3 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับปานกลาง
- 4 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับมาก
- 5 หมายถึง นักเรียนจำเป็นต้องได้รับมากที่สุด

ลำดับที่	รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
		1	2	3	4	5
1	นักเรียนรับรู้ว่ามีค่าที่ผิดในจุดใดจากวิธีการตรวจของอาจารย์นิสิตนักศึกษา					
2	นักเรียนมีกำลังใจในการแก้ไขงานเขียนจากการตรวจงาน					
3	อาจารย์นิสิตนักศึกษามีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี					
4	นักเรียนรู้ถึงปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง					
5	อาจารย์นิสิตนักศึกษาทุ่มเทและเอาใจใส่ในการตรวจงานของนักเรียนแต่ละชั้น					
6	อาจารย์นิสิตนักศึกษาตรวจงานของนักเรียนด้วยตัวเอง					
7	อาจารย์นิสิตนักศึกษาได้เขียนข้อเสนอแนะในงานเขียนของนักเรียน					
8	อาจารย์นิสิตนักศึกษาต้องการให้นักเรียนปรับปรุงและพัฒนาการเขียนให้ดีขึ้น					
9	อาจารย์นิสิตนักศึกษาเขียนคำอธิบายคำแก้ไขให้นักเรียนอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
10	นิสิตนักศึกษาไม่ต้องการแก้ไขให้นักเรียนทุกจุด แต่ต้องการให้นักเรียนสังเกตข้อผิดพลาดแล้วกลับไปแก้ไขด้วยตนเอง					

*****ขอพระคุณในความร่วมมือนี้*****

เลขที่โครงการ	251/64
วันที่รับรอง	23 ก.พ. 2565
วันหมดอายุ	22 ก.พ. 2566

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์นี้เทศมากที่สุด

1. เพศ
 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ ปี
3. ประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ปี

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความเป็นจริง ว่าท่านมีความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด แต่ระดับมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง นิสิตนักศึกษาจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง นิสิตนักศึกษาจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาน้อย
- 3 หมายถึง นิสิตนักศึกษาจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนาปานกลาง
- 4 หมายถึง นิสิตนักศึกษาจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามาก
- 5 หมายถึง นิสิตนักศึกษาจำเป็นหรือต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด

ลำดับที่	รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
		1	2	3	4	5
1	นิสิตนักศึกษารู้วิธีการในการระบุค่าที่ผิดให้นักเรียนรับรู้ได้อย่างชัดเจน					
2	นิสิตนักศึกษารู้เทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจในการแก้ไขงานเขียน					
3	นิสิตนักศึกษามีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี					
4	นิสิตนักศึกษารู้จักและตระหนักถึงปัญหาในการเขียนของนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างดี					
5	นิสิตนักศึกษามุ่งเหี่ยวและใส่ใจในการตรวจงานของนักเรียนแต่ละชิ้น					

เลขที่โครงการ 251/64
 วันที่รับรอง 23 ก.พ. 2565
 วันหมดอายุ 22 ก.พ. 2566

6	นิสิตนักศึกษาต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือด้านการตรวจงานจากอาจารย์นิเทศก์					
7	นิสิตนักศึกษาไม่รู้ว่าเขียนข้อเสนอแนะในงานเขียนของนักเรียนอย่างไร					
8	นิสิตนักศึกษาต้องการให้นักเรียนปรับปรุงและพัฒนาการเขียนให้ดีขึ้น					
9	นิสิตนักศึกษาเขียนคำอธิบายคำแก้ไขให้นักเรียนอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย					
10	นิสิตนักศึกษาไม่ต้องการแก้ไขให้นักเรียนทุกจุด แต่ต้องการให้นักเรียนสังเกตข้อผิดพลาดแล้วกลับไปแก้ไขด้วยตนเอง					

*******นางชัชวราภรณ์******* ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้ *****

เลขที่โครงการ	251/64
วันที่รับรอง	23 ก.พ. 2565
วันหมดอายุ	22 ก.พ. 2566

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 2
 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อาคารจามจรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
 โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 026/2565

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 251/64 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประเมินและแนวทางการพัฒนาทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ผู้วิจัยหลัก นางสาวณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตรีรัตน์)
ประธานคณะกรรมการ

ลงนาม

(อาจารย์ ดร.ศยามล เจริญรัตน์)
กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบเต็มขั้นตอน

วันที่รับรอง: 23 กุมภาพันธ์ 2565

วันหมดอายุ: 22 กุมภาพันธ์ 2566

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
4. หนังสือยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย
5. แบบสัมภาษณ์, แบบสอบถาม, แบบตรวจประเมิน, แนวทางการพัฒนาทักษะ

เลขที่โครงการ	251/64
วันที่รับรอง	23 ก.พ. 2565
วันหมดอายุ	22 ก.พ. 2566

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการมีจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องหยุด เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบยกเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1,6 และ 7 เท่านั้น

ภาคผนวก ง
การประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นิสิตคนที่ 1

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 1

Last year I went to Chonburi with my family. We were so happy there. We were at hotel in central of Chonburi and not too far from the beach. I was bored at night as I didn't bring my laptop to play my favorite computer games when I was there. I ate lots of delicious food. My father, brother and I played football together. We didn't play beach volleyball with our cousins. Moreover, I didn't see the sunrise because I was in my hotel room. I visited my cousins before we got back to home in Bangkok.

was/were 2
regular 2
irregular 2
negative 2

9

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 2

Last week I went to Loei Chiangchan with my family and dad's friend. I was bored because I had to sit in the car 11 hours. We were at friend of dad's resort, Phu Chiangchan. We rented a bike on Thana Khamchan road. Dad and I ate salt grilled pupa together. But we didn't go to Lao because they closed their country. I didn't eat river food because my mom scared Covid-19 from restaurant. And after the trip my dad take me to visit my grandmom at Phetchabun. And my grandmom cook tried garlic chicken for me to eat.

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 3

On New Year's Day, I went to the provinces. Most people celebrate with fireworks. I was very excited at that moment. After that, I went to rest at an elderly relative's house. We and my family did many activities, such as eating seafood and fast food often, and scenic drive. On the way home, I felt very sad because I hadn't played with my brother at my relative's house yet.

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 4

Travel blog

Last two weeks, I went to Koh Kret, Nonthaburi with my family. I was very happy with this trip because I got a lot of beautiful pictures. We traveled there by boat. My father borrowed bicycles. I and my elder brother tried to ride them. After that I and my younger brother went to make pottery. My father also bought me fried flower snacks but I didn't like it. We ate food at Suan trip restaurant. We didn't watch the sunset because we went to the outlet mall in the evening. It was a lot of fun that day and it was in my memory until now.

10

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 5

Last new year's holiday, I went to visit grandfather at Ayutthaya. I was at grandpa's home for 2 day. My family haven't been to go Ayutthaya for 2 years. Due to COVID -19 situation. So I was stayed at the garden grandpa's home. We don't go to place which many people. Grandfather's home is near the river surrounded by nature. Especially every December, good weather suitable for relaxing. I enjoyed to the way of life of rural people. When I was young, I didn't go to Grandpa's home. So I really don't know the way of life of provincial people. My parents travelled me to a natural coffee shop in Bang sai district called Baan Ta cafe. I took a photo with my family. We bought Roti-saimai for our neighbors.

was/were 2
regular 2
irregular 2
negative 1

8

มหาวิทยาลัย
IN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคนที่ 1

รายการประเมิน	ลักษณะการตรวจงานเขียนของนักเรียน					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1.ให้รายละเอียดของความผิดพลาดเพียงพอต่อการแก้ไข	ไม่มีการแก้ไข	ขีดฆ่าคำผิด	ขีดฆ่าและแก้ไขคำผิด	ทำเครื่องหมายถูกผิดขีดเส้นใต้	ขีดเส้นใต้คำผิด	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
2.การตรวจงานเขียนของนักเรียนเน้นการตรวจไวยากรณ์การใช้คำและสำนวน	✓	✓	✓	✓	✓	เป็นไปตามเกณฑ์
3.ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียน	✗	✗	✗	✗	✗	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
4.สรุปผลการตรวจและสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไข	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
5.ตรวจงานเขียนชัดเจน นักเรียนสามารถนำไปปรับแก้งานได้ตรงจุด	ไม่มีการตรวจแก้ไขในงาน	ไม่มีเครื่องหมายถูกผิดใด ๆ	มีแต่การขีดเส้นใต้	มีแต่เครื่องหมายถูกผิดและขีดเส้นใต้	มีแต่การขีดเส้นใต้	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

สรุปวิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตคนที่ 1 ตรวจงานเขียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 2

แนวทางการพัฒนา ควรมีกำหนดให้นิสิตศึกษาหลักการและแนวทางการตรวจงานเขียนที่ถูกต้อง ทั้งจากเอกสาร จากครูพี่เลี้ยง รวมทั้งให้ครูพี่เลี้ยงดูแลและตรวจสอบการตรวจงานของนิสิตคนที่ 1 อย่างใกล้ชิด และให้ฝึกการตรวจงานเขียนบ่อย ๆ

นิสิตคนที่ 2

<p>การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 1</p> <p>7. The M.C. (announce) <u>announced</u> the guests as they came in. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Was announcing คำตอบ: 0 / 1</p> <p>8. He was annoyed to find out that the train (leave) _____ the station. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Had left คำตอบ: 1 / 1</p>	<p>การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 2</p> <p>15. Please (see) _____ that all the lights (be) switched off before you (go) to bed. เลือกคำตอบ * <u>are go</u> ☒ ☐ ☐ ☐ See Had been went คำตอบ: 0 / 1</p> <p>16. My friend says she (help) _____ us. เลือกคำตอบ * Helped <u>will help</u> ☒ ☐ ☐ ☐ Helped คำตอบ: 0 / 1</p> <p>17. They (spend) _____ two days shooting the countryside recently. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Have spent คำตอบ: 1 / 1</p> <p>18. I (work) _____ since _____ afternoon. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Have been working คำตอบ: 1 / 1</p> <p>19. (be he) _____ sorry for what he has done? เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Will he be คำตอบ: 1 / 1</p>
<p>การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 3</p> <p>24. The thief (take) <u>took</u> his car while he was asleep. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Had taken คำตอบ: 0 / 1</p> <p>25. He took back what he (say) _____ to me this morning. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Had said คำตอบ: 1 / 1</p>	<p>การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 4</p> <p>2. I'll buy a motorbike. 3. There's a live screening of an Ed Sheeran concert tonight a. It's starting at eight. 4. Darren is as white as a sheet a. I think he's going to be sick. b. I think he'll be sick. 5. Why don't you go to the seaside for a few days? a. The sea air is going to do you good. b. The sea air will do you good.</p> <p>Complete the dialogues with will, going to, the present simple or continuous. Use the verb in brackets.</p> <p>1. A. Shall we take the bus to town? B. No, let's drive. It <u>will be</u> a lot quicker. (be) 2. A. What time do you have to be at the airport? B. At about four. The plane <u>departs</u> at 6.10. (depart) 3. A. How about going for a walk after dinner? B. Sorry, I can't. I'm <u>going to visit</u> with Sam. (go out) 4. A. Why have you bought an exercise bike? B. Because I <u>wasn't fit</u> and get fit. (try) 5. A. Why are you taking your umbrella? B. Because I can see that it <u>is going to rain</u>. (rain)</p> <p>Unit 1 Question forms Subject and object questions * Fill in the gaps.</p>
<p>การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 5</p> <p>9. Elephants, tigers, monkeys and bears (be) _____ some of the animals that you can see in the zoo. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Are คำตอบ: 1 / 1</p> <p>10. I (not know) _____ what make his car (be) _____. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Don't know คำตอบ: 1 / 1</p> <p>11. I (see) _____ that my boss (still work) _____ at six p.m. yesterday. เลือกคำตอบ * ☒ ☐ ☐ ☐ Saw was still working คำตอบ: 1 / 1</p>	<p>มหาวิทยาลัย UNIVERSITY</p>

แบบประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคนที่ 2

รายการประเมิน	ลักษณะการตรวจงานเขียนของนักเรียน					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1.ให้รายละเอียดของความผิดพลาดเพียงพอต่อการแก้ไข	ทำเครื่องหมายถูกผิดและแก้คำผิด	ทำเครื่องหมายถูกผิดขีดฆ่าและแก้ไขคำผิด	ทำเครื่องหมายถูกผิดขีดฆ่าและแก้ไขคำผิด	ทำเครื่องหมายถูกและแก้ไขคำผิด	ทำเครื่องหมายถูก	เป็นไปตามเกณฑ์
2.การตรวจงานเขียนของนักเรียนเน้นการตรวจไวยากรณ์การใช้คำและสำนวน	✓	✓	✓	✓	✓	เป็นไปตามเกณฑ์
3.ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียน	✗	✗	✗	✗	✗	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
4.สรุปผลการตรวจและสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไข	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
5.ตรวจงานเขียนชัดเจน นักเรียนสามารถนำไปปรับแก้งานได้ตรงจุด	มีเครื่องหมายถูกผิดและการแก้ไขคำผิด	มีเครื่องหมายถูกผิดและการแก้ไขคำผิด	มีเครื่องหมายถูกผิดและการแก้ไขคำผิด	มีเครื่องหมายถูกผิดและการแก้ไขคำผิด	มีแต่เครื่องหมายถูก	ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์
สรุปวิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตคนที่ 2 ตรวจงานเป็นไปตามเกณฑ์ 2 ข้อ ส่วนข้อที่ 5 เป็นไปตามเกณฑ์บางส่วน แนวทางการพัฒนา ควรให้ feedback และอธิบายสาเหตุข้อผิดพลาดเพิ่มเติมเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้จุดที่ตนเองผิด						

นิสิตคนที่ 3

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 1

When I was only 6 years old, I felt that staying home was boring. My family and I went to Tokyo, Japan. I ate ramen and sushi. I liked them very much. I stayed at the hotel in urban area. I didn't go outside the town. I couldn't sleep at the first night of our trip because I was too excited! I like this trip.

was/were 2
Irregular 1+1
Regular -
negative 1

(10)

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 2

I was at the fish market.
Fish market is amazing.
Fish market were sell fish,
sell cat, sell dog, sell snake and lizard.
I did buy fish food.
Today am I went to fish market.
I am was + pet shop zone.
I am was not bird zone.
My dad buy bird food.
My mom ate coffee at fish zone

was/were 2
Irregular 1+1
Regular -
negative 1

(6)

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 3

I went to Khao Kheow Mountain on Sunday 19 December 2021 9:30 A.M..
I arrived at Khao Kheow Mountain 10:20 A.M..
I saw the first animal that is a lion. It made noise very loud. After that I saw many animals such as Hippopotamus, Pigmy hippo, Giraffe, Zebra, ostrich, asian black bear, malayan sun bear, asian elephant, Bornean orangutan, Chimpanzee, Lemur and Indo china tiger.
and we went to bird cage and go to see penguin and then my family have lunch at restaurant and we go back to our home.

was/were -
regular 1
irregular 2
negative -

(7)

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 4

Last month I went to Samasarn one-day trip with my family. We used speedboat to go to islands. I didn't like when big wave hit the boat. I went snorkeling when the boat stop near coral reef. My sister didn't go snorkeling she waited on the boat. I and my family went back to pier when we finished. We were hungry and went to restaurant. That was very fun trip.

was/were 2
regular 2
irregular 2
negative 2

(8)

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 5

My Travel Blog ★

Fukuoka

In 2018, I went to Fukuoka in Japan with my family. When I arrived at Fukuoka, I really liked the weather there because it was cold. We checked in at hotel. Our room wasn't luxury but very comfortable. First, we visited Yufuin. It was a small village. There were a lot of shops but I didn't buy anything. Then we went to Beppu. There were natural hot springs. After that, we visited a very cute theme park, called "Sanrio Harmony Land". We brought a lot of things because they were so cute. Finally, we went to Kumamon. It was the birthplace of the Kumamon bear. This was our last trip before Covid-19 pandemic in 2020.

was/were 2
regular 2
irregular 2
negative 2

(10)

แบบประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคนที่ 3

รายการประเมิน	ลักษณะการตรวจงานเขียนของนักเรียน					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1.ให้รายละเอียดของความผิดพลาดเพียงพอต่อการแก้ไข	ทำเครื่องหมายถูกอย่างเดียว	ขีดเส้นใต้และแก้ไขคำผิด	ขีดเส้นใต้อย่างเดียว	ไม่ได้แก้ไขในงาน	ไม่ได้แก้ไขในงาน	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
2.การตรวจงานเขียนของนักเรียนเน้นการตรวจไวยากรณ์การใช้คำและสำนวน	✓	✓	✓	✓	✓	เป็นไปตามเกณฑ์
3.ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียน	✗	✗	✗	✗	✗	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
4.สรุปผลการตรวจและสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไข	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
5.ตรวจงานเขียนชัดเจน นักเรียนสามารถนำไปปรับแก้ได้ตรงจุด	มีเครื่องหมายถูก	มีการแก้ไขคำผิด	มีแต่การขีดเส้นใต้	ไม่มีการตรวจงาน	ไม่มีการตรวจงาน	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
สรุปวิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตคนที่ 2 ตรวจงานเขียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 2 แนวทางการพัฒนา ควรมีกำหนดให้นิสิตศึกษาหลักการและแนวทางการตรวจงานเขียนที่ถูกต้อง รวมทั้งให้ครูพี่เลี้ยงตรวจสอบการตรวจงานของนิสิตคนที่ 3 อย่างใกล้ชิด และให้ฝึกการตรวจงานเขียนบ่อย ๆ						

นิสิตคนที่ 4

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 1

Travel blog

Last weekend, I went to Khao Yai with my family.

We were there 2 days to celebrate Christmas with our relatives. We stayed at Patravana resort Khao Yai.

This resort had many activities to do, but we didn't do anything. We just talked together and we were dining together. This trip I didn't swim because it was too cold.

At night, I played online games with my friends until midnight. It was fun.

This resort is located on the hill. It is a beautiful and peaceful place. The food was delicious. I thought this resort was a good place to rest with family.

was/were 2
regular 2
irregular 2
negative 2

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 2

Four years ago I went with my family to Singapore. We flew by plane from Suvarnabhumi Airport to Changi Airport. We arrived in the afternoon and headed to the hotel. We were at hotel near Bayfront MRT Station. The hotel was quite nice to stay in. After lunch we visited Gardens by the Bay. After that we went to The Shoppes at Marina Bay Sands. It was an amazing shopping mall but I didn't buy anything.

The next day we started for our sightseeing tour of Sentosa Island. We spent much of the morning at Universal Studios Singapore. During the day we visited S.E.A. Aquarium and Sentosa Merlion. We didn't get inside Madame Tussauds. On our last day we took MRT to go to Chinatown. We bought some souvenirs. I think Singapore is an interesting country.

was/were 2 irregular 2 (10)
regular 2 negative 2

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 3

Travel blog

Last week I went to Loei Chiangkhon with my family and dad's friend. I was bored because I had to sit in the car 11 hours. We were at friend of dad's resort, Phu Chiangkhon. We rode a bike on thanon thanon road. Dad and I ate salt grilled pupa together, but we didn't go to Lao because they closed their country. I didn't eat river food because my mom scared covid-19 from restaurant. And after the trip my dad took me to visit my grandmom at Phet Chobun. And my grandmom made fried garlic chicken for me to eat.

was/were 2 irregular 2 (7)
regular 1 negative 2

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 4

Travel blog

My family were in Chiang Mai 1 month ago.

I was at Chokchai Farm 2 month ago.

We went to the cinema and watched the movies.

We drove a car to museum.

I went to TK park and read some book.

I played game "Genshin impact".

We walked in the park and went to the market.

We didn't go to the swimming pool.

I didn't buy any books.

was/were 5 2
be 5 2
ir 5 2
negative 5 2

การตรวจงานเขียนของนักเรียนคนที่ 5

Last month, it was my birth day. I ate cake with my family. My sister played at the park with me. I was very happy. I didn't ^{feel} sad anymore. Yesterday, My dad gave me a bird.

It didn't bite me. But it bited my chair (bit)

was/were 5 2
be 5 2
ir 5 2
negative 5 2

(9.5)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคนที่ 4

รายการประเมิน	ลักษณะการตรวจงานเขียนของนักเรียน					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1.ให้รายละเอียดของความผิดพลาดเพียงพอต่อการแก้ไข	ไม่มีการแก้ไข	ไม่มีการแก้ไข	ขีดฆ่าคำผิด	ทำเครื่องหมายถูกและขีดเส้นใต้	ทำเครื่องหมายถูกขีดเส้นใต้และแก้ไขคำผิด	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
2.การตรวจงานเขียนของนักเรียนเน้นการตรวจไวยากรณ์การใช้คำและสำนวน	✓	✓	✓	✓	✓	เป็นไปตามเกณฑ์
3.ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียน	✗	✗	✗	✗	✗	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
4.สรุปผลการตรวจและสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไข	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่สรุป	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
5.ตรวจงานเขียนชัดเจน นักเรียนสามารถนำไปปรับแก้ได้ตรงจุด	ไม่มีการตรวจแก้ไขในงาน	ไม่มีการตรวจแก้ไขในงาน	มีแต่การขีดฆ่า	มีแต่การขีดเส้นใต้	มีแต่เครื่องหมายถูกและการขีดเส้นใต้	ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
<p>สรุปวิธีการตรวจงานเขียนของนิสิตคนที่ 4 ตรวจงานเขียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 2 ในงานเขียนของนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ไม่มีร่องรอยการตรวจแก้ไขงานใด ๆ</p> <p>แนวทางการพัฒนา ควรกำหนดให้นักศึกษาลักษณะและแนวทางการตรวจงานเขียนที่ถูกต้อง รวมทั้งให้ฝึกการตรวจงานเขียนบ่อย ๆ เพื่อให้มีทักษะการตรวจงานเขียนดีขึ้นและจะทำให้นักเรียนพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น</p>						

เกณฑ์การประเมินวิธีการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	การตรวจงานที่เป็นไปตามเกณฑ์	การตรวจงานที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์
1.ให้รายละเอียดของความผิดพลาดเพียงพอต่อการแก้ไข	ระบุรายละเอียดทุกจุดของข้อผิดพลาด โดยแก้ไขเป็นคำที่ถูกให้ หรือทำสัญลักษณ์ เช่น ชีดเส้นใต้ วงกลม ชีดฆ่า คำที่ผิด	ไม่ได้ระบุรายละเอียดเพียงพอและชัดเจน ให้เพียงเครื่องหมายถูก-ผิด หรือทำสัญลักษณ์ที่บางแห่งเท่านั้น
2.การตรวจงานเขียนของนักเรียนเน้นการตรวจไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวน	พิจารณาความถูกต้องของไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวนในงานเขียนเป็นหลัก รวมถึงองค์ประกอบอื่น	ครูไม่ได้ตรวจความถูกต้องของไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวนในงานเขียนครบถ้วน
3.ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียน	เขียนชื่นชมในจุดที่นักเรียนทำได้ดี	ไม่ได้เขียนชื่นชมลงในงานเขียน
4.สรุปผลการตรวจและสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงแก้ไข	ให้ feedback ในสิ่งที่นักเรียนต้องปรับปรุงได้อย่างตรงประเด็น	ไม่ได้ให้ feedback ในงานเขียน
5.ตรวจงานเขียนชัดเจน นักเรียนสามารถนำไปปรับแก้งานได้ตรงจุด	เขียนด้วยลายมืออ่านง่ายชัดเจน หรือเขียนสาเหตุความผิดพลาดประกอบ เช่น สะกดคำผิด เป็นต้น	เขียนแต่นักเรียนอ่านไม่ออก มีแต่สัญลักษณ์ ไม่มีคำอธิบายว่าผิดอย่างไร

ภาคผนวก จ ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษ
ของนิสิตฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ และนักเรียน

ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตฝึกสอน

ลำดับ ที่	เพศ	คณะ	สถาบัน	ชั้น ปี	ระดับความต้องการจำเป็น									
					วิธีการตรวจงานเขียน ของนิสิต					ความรู้ทาง ภาษาอังกฤษ ของนิสิต		ความใส่ใจใน การตรวจงาน		
					ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 7	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 3	ข้อ 6	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 8
1	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	4	4	5	2	3	3	4	4	4
2	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	4	3	5	4	1	4	2	5	5	5
3	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	4	4	5	1	4	2	4	4	4
4	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	2	4	5	4	2	3	3	4	4	5
5	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	4	4	4	5	4	1	4	2	4	5	5
6	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	4	4	5	5	2	3	2	6	4	5
7	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	4	5	4	4	2	3	2	4	4	4
8	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	4	3	4	4	5	2	3	1	3	4	5
9	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	4	3	5	5	2	3	3	4	5	5
10	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	4	4	4	1	4	2	5	5	5
11	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	4	5	3	2	3	2	5	5	5
12	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	3	4	4	1	5	2	5	5	4
13	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	3	5	4	1	3	1	4	4	4
14	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	4	4	5	5	2	4	2	4	5	4
15	ญ	ครุศาสตร์	จุฬาฯ	5	3	4	5	5	2	4	2	4	5	4

ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ลำดับ ที่	เพศ	แผน การ เรียน	เกรดวิชา ภาษาอังกฤษ	ระดับความต้องการจำเป็น									
				วิธีการตรวจงานเขียน ของอาจารย์นิสิต						ความรู้ทาง ภาษาอังกฤษ ของอาจารย์นิสิต	ความใส่ใจใน การตรวจงาน ของอาจารย์ นิสิต		
				ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 4	ข้อ 7	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 3	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 8
1	ญ	วิทย์	4	4	3	4	3	4	2	4	4	4	4
2	ญ	วิทย์	4	3	3	4	4	4	2	4	4	5	4
3	ญ	วิทย์	4	2	3	5	4	4	3	3	5	5	4
4	ญ	วิทย์	4	3	4	4	3	4	2	4	4	5	5
5	ญ	วิทย์	4	2	3	5	4	4	2	3	3	4	4
6	ญ	วิทย์	4	2	4	5	4	5	3	4	4	5	5
7	ช	วิทย์	2.5	3	4	4	3	5	4	4	4	4	4
8	ญ	วิทย์	4	3	4	3	3	3	3	3	4	5	3
9	ญ	วิทย์	4	3	5	4	3	4	2	4	4	5	4
10	ญ	วิทย์	4	3	4	4	3	4	4	4	5	4	5
11	ช	วิทย์	3.5	3	4	5	3	5	4	5	4	3	4
12	ญ	วิทย์	4	2	5	4	4	4	3	4	4	4	4
13	ญ	วิทย์	4	2	3	4	3	5	2	5	3	5	4
14	ญ	ศิลป์	4	3	3	3	4	5	2	4	3	5	5
15	ญ	ศิลป์	4	4	4	3	3	4	2	3	4	4	4
16	ญ	วิทย์	4	3	4	4	4	5	2	4	5	4	4
17	ญ	วิทย์	4	2	5	4	4	5	3	5	5	5	5
18	ญ	วิทย์	4	3	4	5	3	5	2	5	5	4	5
19	ญ	ศิลป์	4	4	4	5	4	5	3	5	5	4	5
20	ญ	ศิลป์	4	3	5	5	4	5	2	5	5	4	5

ข้อมูลความต้องการจำเป็นด้านทักษะการตรวจงานเขียนภาษาอังกฤษของอาจารย์นิเทศก์

ลำดับที่	เพศ	ประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ (ปี)	ระดับความต้องการจำเป็น									
			วิธีการตรวจงานเขียนของนิสิต					ความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิต		ความใส่ใจในการตรวจงานของนิสิต		
			ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 7	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 3	ข้อ 6	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 8
1	ญ	30	4	4	2	2	1	2	2	5	5	5
2	ช	4	4	5	3	3	1	2	1	5	5	5
3	ญ	18	3	4	2	2	1	3	1	4	5	4
4	ญ	25	3	4	2	3	2	3	2	5	5	5
5	ญ	20	3	4	2	3	1	4	2	5	5	5
6	ญ	23	3	4	2	2	2	1	3	5	5	5
7	ช	20	4	5	3	3	1	2	2	4	5	5
8	ญ	18	3	4	3	2	1	3	1	5	5	5
9	ญ	21	4	5	2	2	2	3	2	4	5	5
10	ญ	16	3	4	3	3	1	3	2	5	5	5

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	30 มิถุนายน พ.ศ. 2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	อักษรศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับสอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	1091/220 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ ซอยเพชรบุรี 33 แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กทม. 10400
ผลงานตีพิมพ์	ณัฐริญา ชินะพัฒน์วงศ์, ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ และสุวิมล ว่องวานิช. (2565). มุมมองการตรวจงานภาษาอังกฤษของครูที่มีต่อคุณภาพการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยไร่ขอเขต: สุธรรวไขว้ในการเรียนรู้และการปรับเปลี่ยนมุมมองทางการศึกษา. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2 (น. 221-231). คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.